

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
ČETVRTA SEDNICA
PRVOG REDOVNOG ZASEDANJA
Sedmi dan rada
7. maj 2018. godine

(Sednica je počela u 10.10 časova. Predsedava Maja Gojković, predsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PREDSEDNIK: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Četvrte sednice Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2018. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuju 84 narodna poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 97 narodnih poslanika, te da imamo uslova za nastavak rada.

Prelazimo na 3. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O VOJNOM OBRAZOVANJU (nastavak pretresa u pojedinostima).

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

ZORAN DESPOTOVIĆ: Hvala, gospođo predsedniče.

Gospodine ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, Srpska radikalna stranka podnela je amandman na član 2. stav 5. koji glasi: „Vojnostručno osposobljavanje, u smislu ovog zakona, podrazumeva programe obuke za rezervne oficire Vojske Srbije, kandidata za prijem u profesionalnu vojnu službu i stranih državljana“. Amandmanom smo tražili brisanje reči „Vojske Srbije“ jer sam predloženi tekst ovog amandmana odnosi se na Vojsku Srbije.

Za izbor kandidata za kurs rezervnih oficira Vojske Srbije postoje kriterijumi i uslovi, kako za muškarce tako i za žene, s tim da kod odabira nema

nepotizma, partijskog pritiska, nego je odabir najboljih, najsposobnijih, kako psihološki tako i fizički, da bi se upravo dobila najbolja ocena sposobnosti kandidata. Tim i takvim odabirom najboljih kandidata ispunila bi se i forma i suština, a ne procentualno – toliko žena, toliko muškaraca.

Kod odabira kandidata za školu podoficirskog kadra iz osnovne škole, da li komisija treba da procenjuje samo psihološki, i vrši bezbednosnu i proveru znanja, kao što je to u članu 47. stav 2, a ne ono što je mnogo bitno – fizičku sposobnost?

Usvajanjem ovog zakona, šta će se desiti sa trećim najvećim organizacionim sistemom Vojske Srbije, a to je KZO, Komanda za obuku i usavršavanje podoficira, konkretno Pančevo? Osnovna obuka i ostali specijalistički centri koji su do 2007. godine školovali podoficire, šta će biti sa kadrom iz tih centara?

Zašto u diplomama svršenih vojnih akademaca piše „menadžer odbrane“, a ne, kako bi trebalo, „oficir Vojske Srbije“, kao što je to bilo dok je Srbija imala pravu i organizovanu Vojsku, do petooktobarskog puča i „žute revolucije“?

Primer: jedan divizion 250. raketne brigade je od decembra prošle do marta ove godine napustilo, možda ministar to i ne zna, svojom voljom, šest mladih oficira. Pitam vas – šta ih je opredelilo na taj čin? Pa, pretpostavljamo da je loš životni standard...

PREDSEDNIK: Hvala. Vreme.

Na član 2. amandman je podnela poslanica Aleksandra Belačić.

Da li želi reč?

Izvolite.

ALEKSANDRA BELAČIĆ: Poštovani ministre, mi iz Srpske radikalne stranke podneli smo veliki broj amandmana kako bi se poboljšalo predloženo zakonsko rešenje.

Tokom pripreme za ovu diskusiju, na sajtu Ministarstva odbrane pronašla sam interesantnu izjavu vašeg prethodnika, u kojoj se navodi da Republika Srbija šalje vojnike u mirovne misije radi unapređenja odnosa sa EU, uz zadržavanje vojne neutralnosti. Smatram da je ta izjava prilično nerealna i da je nemoguće napredovati ka Evropskoj uniji i danas-sutra pristupiti Evropskoj uniji a na dugi rok zadržati vojnu neutralnost. Dakle, EU sa sobom povlači učlanjenje u NATO.

Mislim da ste donekle neiskreni u svom stavu da jednako uvažavate i partnere sa Zapada i partnere sa Istoka, jer da je tako, ne biste slali vojnike isključivo u mirovne misije pod pokroviteljstvom Evropske unije i Ujedinjenih nacija, a istovremeno kažnjavali zatvorskim kaznama ljude koji se samostalno organizuju i odlaze u Ukrajinu da na neki način podrže ruski narod u tim sukobima.

Generalno, favorizovanje te proevropske opcije u odnosu na nacionalnu prisutno je u svim porama društva. Vojska je tu najmanje kriva. Mediji takođe

tako nastupaju, što smo imali prilike da vidimo juče – Srpska radikalna stranka, uprkos protivustavnoj zabrani okupljanja, održala je, bez incidenata, miting na ulazu u Hrtkovce, ili na izlazu iz mesta Jarak, gde se nakon održanog mitinga, kada se predsednik naše stranke već udaljio, pojavila jedna šačica narkomana koja je izazvala incident. A danas imamo priliku da u medijima čitamo kako smo mi, navodno, izvršili napad na nekoga, dok je zapravo prava istina da smo isprovocirani. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala. I vi ste potrošili vreme.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Filip Stojanović.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

FILIP STOJANOVIĆ: Poštovani narodni poslanici, dame i gospodo, predstavnici narodne odbrane, zakon o vojnom obrazovanju je specifičan zakon jer normira veoma osetljiv deo, koji je vezan za efikasnost odbrane određene države.

Školovanje, u smislu ovog zakona, podrazumeva srednje obrazovanje i vaspitanje i visoko obrazovanje koje realizuju visokoškolske ustanove.

Ovaj zakon, iako je dugo očekivan, ima dosta nejasnoća i nepreciznosti i zbog toga mi srpski radikali interвениšemo amandmanski da bismo to stanje popravili u meri u kojoj je to moguće.

Konkretno, podneo sam amandman na član 2. stav 5. zakona o vojnom obrazovanju, gde sam predložio da se zbog preciznosti posle reči „službu“ doda reč „kao“ (i obrazovanje stranih državljana), jer je to postojalo i dosad, a sada to samo precizno nagoveštavamo. To je suštinski veoma bitno zbog popularizacije našeg vojnog obrazovanja, koje je nekada u našoj državi bilo izuzetno cenjeno.

Zato predlažem da ovaj amandman prihvatite.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč?

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Đorđe Milićević.

Da li neko želi reč?

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Sandra Božić.

Da li neko želi reč?

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Srbislav Filipović.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsednice.

Uvaženi ministre, gospodo oficiri, dame i gospodo narodni poslanici, građani Srbije, mi iz Srpske napredne stranke potpuno smo svesni toga da je samo jaka, moćna i stabilna Vojska Srbije garant mira u tako turbulentnim vremenima u kojima živimo, u takvom okruženju u kome živimo, gde nam sa

svih ili sa nekih strana posebno stižu nekada i neke varnice i neke pretnje i da iz tih razloga moramo da radimo još više da bi naša vojska bila jača, modernija i spremnija da odgovori na sve izazove koji mogu da je sačekaju u budućnosti. Našu vojsku ne jačamo da bismo bili pretnja bilo kome, već da bismo bili sigurni na svome i da bi se naš narod osećao sigurno, bolje i stabilnije na svim prostorima gde živi.

Jačanje Vojske Srbije je garant stabilne države, garant stabilne ekonomije i privrede. Tamo gde je bezbednost izvesna, tu dolaze investitori, tu se otvaraju fabrike i to se pokazalo u prethodnih pet godina. Stabilna Srbija, Srbija koja može da garantuje sigurnost, bezbednost investitorima, građanima i kapitalu jeste magnet za investitore i magnet za otvaranje novih radnih mesta, i jeste privlačna građanima da ostanu u njoj da žive i stvaraju svoje porodice.

U tom smislu, kao poslanik Srpske napredne stranke, ja ću – a uveren sam i moje kolege – podržati ovakav zakon. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Goran Pekarski.

Izvolite.

GORAN PEKARSKI: Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre sa saradnicima, poštovani oficiri Vojske Republike Srbije i predstavnici BIA, podneo sam amandman na član 2, na vojno obrazovanje, sa predlogom da se doda stav 6.

Ovaj set patriotskih zakona koji je na inicijativu Ministarstva odbrane, a na predlog Vlade Republike Srbije, došao ovde u Parlament pred poslanike dokaz je da je Srbija posle korenitih promena 2012. godine i dolaska Aleksandra Vučića na mesto ministra odbrane zauzela jedan prosrpski stav ne samo što se tiče Vojske nego što se tiče i politike države uopšte. Ne samo da je Aleksandar Vučić prvi prosrpski ministar odbrane, nego su i svi ministri koji su došli posle njega. Mislim i na gospodina Rodića, gospodina Gašića, gospodina Đorđevića i, naravno, na aktuelnog ministra odbrane u Vladi Republike Srbije, gospodina Aleksandra Vulina.

Drago mi je da gospodin Vulin ima hrabrosti i zna da stvari nazove onim imenom kojim i treba da budu nazvane. Nadam se da ću uskoro imati priliku da mu postavim, odnosno ne njemu nego Ministarstvu odbrane, jedan set pitanja na osnovu svega onoga što smo čuli da se dešavalo u vezi sa našom vojskom u periodu do 2012. godine.

Kada kažemo vojno obrazovanje, sama reč obrazovanje uvek nas asocira na teoriju. Sama teorija bez prakse nije nešto i nije neka platforma sa koje možemo da izgradimo najkvalitetnije kadrove. Potrebna nam je, osim teorije, i praksa – mislim na vojne vežbe, mislim na manevre. Svi znamo da se najbolji vojnički i oficirski kadrovi stiču u ratnim sukobima, ali mi ne želimo rat. Školovanje ovih kadrova zasad nema nameru da idu u rat, nego da odvrti svakog ko misli da može da ugrozi bezbednost ove države.

Posle ove dve praktične stvari koje sam naveo, postoji još jedan vid – to je usavršavanje o kojem je gospodin Vulin rekao – a to je kada naši pripadnici jedinica Vojske Republike Srbije učestvuju u mirovnim misijama i kada odavde...

PREDSEDNIK: Hvala. Potrošili ste vreme.

Na član 2. amandman je podneo poslanik Branko Popović.

Izvolite.

BRANKO POPOVIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, dopunom ovog člana stavom 6. koji sam predložio dodatno se definiše značaj vojnog stručnog osposobljavanja u sveukupnom razvoju Republike Srbije, a naročito značaj u razvoju medicinskih centara.

Poslednjih pet godina dodeljeno je preko 5.000 specijalizacija i supspecijalizacija, i to najvećim delom iz deficitarnih grana medicine kao što su anesteziologija, radiologija, pedijatrija, neurohirurgija i druge grane. Već krajem ove godine prvi mladi stručnjaci iz ovih oblasti dostojno i kvalitetno će zameniti svoje penzionisane kolege.

Vojno zdravstvo Srbije daje svoj puni doprinos ozdravljenju naših institucija. Vojnomedicinska akademija, odnosno Medicinski fakultet Univerziteta odbrane poslednjih godina kontinuirano raspisuje konkurs za upis nezaposlenih zdravstvenih radnika na specijalizacije iz oblasti deficitarnih grana medicine. Dakle, prvi put nezaposleni doktori medicine mogu da dobijaju specijalizacije bez prethodno obavljenog staža od dve godine, što je ranije bila praksa. Na taj način omogućava se mladim ljudima da se stručno usavršavaju i obezbede sebi kvalitetno radno mesto.

Vojnomedicinska akademija se takođe pridružila akciji Ministarstva zdravlja na jačanju preventive naših građana. Već je sprovedeno osam akcija besplatnih preventivnih pregleda u većini zdravstvenih ustanova u zemlji. U sklopu njih preko 150.000 građana je obavilo pomenute preglede a nekoliko hiljada njih upućeno je na dalju dijagnostiku. Ovom akcijom, koja se jednom mesečno sprovodi od septembra 2017. godine, težište se sa lečenja posledica prebacuje na prevenciju i rano otkrivanje bolesti u fazi kada su veće šanse za izlečenje. Time se podiže opšte zdravlje nacije, ali nisu zanemareni ni finansijski efekti za zdravstvo. Svaki dinar uloženi u preventivu štedi 16 dinara u lečenju posledica bolesti.

Omogućavanjem redovnog i kvalitetnog stručnog usavršavanja i adekvatnih uslova za rad, koji uključuju i savremenu opremu, stvaraju se uslovi za nove generacije lekara koji će doprineti razvoju zdravstva a samim tim i celokupnom razvoju Srbije.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Dalibor Radičević.

Izvolite.

DALIBOR RADIČEVIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Poštovani ministre, gospodo oficiri, poštovane kolegice i kolege, podneo sam amandman na član 2. Predloga zakona o vojnom obrazovanju.

Imajući u vidu da je vojno obrazovanje vrlo specifično i da je pretežno namenjeno obrazovanju kadrova za rad na poslovima odbrane i bezbednosti, ne treba zaboraviti da se ovde školuju i kadrovi koji će svojim inženjerskim znanjem unaprediti u budućnosti i namensku industriju.

Same reči „namenska industrija“ ukazuju da je to proizvodnja proizvoda i pružanje usluga koje su specijalne namene. Mahom su to proizvodi u domenu naoružanja za potrebe vojske, ali tu spadaju i specijalna, da ne kažem tajna, istraživanja, kao što su nuklearne tehnologije, istraživanje svemira i slično. Namenska industrija se bavi proizvodnjom vojnih aviona, brodova za potrebe ratne mornarice, specijalnih vojnih vozila, oružja, kao i elektronskih sistema.

Znajući da tehnologija danas izuzetno brzo napreduje, moramo voditi računa o tome da stalno budemo ukorak sa svetom, a posebno sa zemljama koje nas okružuju. Kako bismo zadržali korak sa okruženjem, potreban nam je dobar i stabilan inženjerski kadar. Vojne škole i akademije su najpozvanije da ovakav kadar školuju zato što su njihovi pitomci već prošli sve bezbedonosne provere i među njima treba tražiti stručnjake koji će unaprediti namensku industriju i doprineti sveukupnom razvoju Republike Srbije. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 2. amandman je podnela poslanica Ljiljana Malušić.

Izvolite.

LjILJANA MALUŠIĆ: Hvala, predsednice.

Uvaženi ministre sa saradnicima iz Ministarstva, gospodo oficiri Vojske Republike Srbije, gospodo iz BIA, ja sam podnela amandman na član 2. kojim dodajem stav 6. Ja ću bolje objasniti kako se vojnostručnim osposobljavanjem obezbeđuje sveukupni razvoj Republike Srbije, s osvrtnom na smanjenje socijalnih razlika.

Naime, Zakon o obrazovanju donet je 2017. godine, a zakon o vojnom obrazovanju treba samo da se usaglasi sa Zakonom o obrazovanju, odnosno treba da se usaglase normativna akta da bi vojnoškolske ustanove postale integralni deo obrazovnog sistema.

Ja stalno potenciram, kada govorim o amandmanima što se tiče obrazovanja, da mladi ljudi treba da budu obrazovani, jer obrazovanje daje slobodu, daje mogućnost izbora. Obrazovani ljudi u svakoj državi čine elitu. I ne samo to, što je veći procenat obrazovanih ljudi, to je država jača. Pogledajte samo razvijene zemlje poput Nemačke i ostalih razvijenih zemalja.

Naša zemlja ulaže mnogo para u obrazovanje, i to je dobro. Na taj način se smanjuju socijalne razlike. Kako? Tako što mnogo dece upisuje Vojnu akademiju, a Vojna akademija daje besplatno školovanje, besplatnu ishranu, besplatnu zaštitu, besplatan stan, apsolutno sve. Zamislite koliko je to na

godišnjem nivou, to je otprilike 4.000 evra; četiri godine, to je 16.000 evra. Ako imate dvoje dece, to je 32.000 evra. Možete kupiti stan jednom detetu.

Tako radi odgovorna vlast. Što su ljudi obrazovaniji, što imaju više skrupula, oni znaju da se ulaže u državu a da se od nje ne otima.

Još bih rekla da odgovorna vlast svake države vodi računa o svojoj populaciji i to je socijalno odgovorna politika. Tako radi Srpska napredna stranka. Ja ću, naravno, u danu za glasanje podržati svoj amandman. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 2. amandman je podnela poslanica Tijana Davidovac.

Izvolite.

TIJANA DAVIDOVAC: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, poštovani građani, amandman na član 2. zakona predložila sam kako bi se preciznije definisao ovaj zakon u smislu jačanja regionalne saradnje kroz unapređenje sistema vojnog obrazovanja kao dela obrazovnog sistema Republike Srbije koji je u nadležnosti Ministarstva odbrane.

Vojno obrazovanje zasniva se na potrebama školovanja, usavršavanja i vojnostručnog osposobljavanja, koje podrazumeva programe obuke za rezervne oficire Vojske Srbije, zatim programe obuke za kandidate za prijem u profesionalnu vojnu službu i program obuke za strane državljane.

Doprinos usvajanja Predloga zakona o vojnom obrazovanju obrazovnom sistemu Republike Srbije ogleda se i u uticaju na razvoj naše zemlje, što ima za posledicu kako unapređenje bilateralne saradnje tako i unapređenje regionalne saradnje, što podrazumeva jedan od spoljnopolitičkih prioriteta Republike Srbije, koji se ostvaruje kroz veoma aktivno učestvovanje u radu regionalnih inicijativa i organizacija koje za Ministarstvo odbrane Republike Srbije predstavljaju značajnu podršku u procesu reforme sistema odbrane.

Pozivam svoje kolege da u danu za glasanje podrže predloženi amandman.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Marković.

Da li želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Mirko Krlić.

Da li želi reč? (Da.)

Izvolite.

MIRKO KRLIĆ: Hvala, gospodo predsedavajuća.

Gospodine ministre sa saradnicima, gospodo oficiri, poštovani narodni poslanici, ja ću i u ovom amandmanu insistirati na opštoj potrebi da se unapredi odnos i da se zaštite Srbi u okruženju.

Kako je danas našim sunarodnicima u okruženju, kakvi su putokazi njihove budućnosti, to moramo prepoznati. Vidimo da su Hrvatsku preplavila spomen-obeležja i parole iz vremena zločinačke NDH. Francu Ferdinandu se

podigne spomenik u Sarajevu, Klintonu je već podignut u Prištini. Zbog svoje srpske suštine, Njegoševe kosti nemaju spokoja. Svetozar Miletić je podozriv, a njegov i vaš Novi Sad ima onih koji su psihološki spremni za Franca Jozefa i Konrada fon Hecendorfa.

Da li u takvom stanju mi možemo da zanemarimo, kako smo pre neki dan, nažalost, čuli od jedne narodne poslanice, istoriju i tradiciju, kao mitomaniju? Da li smemo da napravimo koheziju između časne prošlosti i budućnosti? Koga smo to u budućnosti pitali da na tu koheziju imamo pravo? Neki događaji i ljudi moraju ostati moralni i duhovni i emocionalni putokazi narodu. O njima se ne uči. Na njima se uči, sa punom verom u ispravnost svih njihovih postupaka i žrtava. Hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Na član 2. amandman je podneo poslanik Marko Atlagić.

Izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Uvažena predsednice Skupštine, vojne akademce moramo vaspitavati i na delima ratnih vojskovođa kao što je, pored ostalih, general Ratko Mladić, koji je rekao: „Granice se krvlju crtaju i prekrajaju, otadžbina brani svim snagama. Nije mrtav vojnik ako da život za otadžbinu, mrtav je ako izgubi svoje vekovno ognjište.“

U nekim vojnim akademijama izučava se kako je general Mladić 1994. godine namagarčio i ponizio, pred gomilom svetskih medija, omiljenog Klintonovog generala Veslija Klarka ubedivši ga da zamene vojničke kape, zbog čega su pljuštale ostavke u Vašingtonu. General Mladić je, kao niko u istoriji, ponizio oficire NATO-a kada ih je uzeo za taoce i koristio kao živi zid od napada NATO-a iz vazduha vezujući ih za bandere u blizini skladišta municije, kako bi njih, svoje, bombardovali. Ovo je Mladićevo lukavstvo i ovo se izučava u mnogim vojnim akademijama.

Poštovana predsednice, Srpska napredna stranka na čelu sa Aleksandrom Vučićem i Pokret socijalista na čelu sa Aleksandrom Vulinom zalažu se za to da se ponovo vrata čast, ponos i ugled srpske vojske iz ponora u koji su je bacile „dosmanlijske“ vlasti na čelu sa Tadićem, zvanim „Lipicaner“, koji je 2006. godine rekao: „Šta će nam Vojska“. I, gle čuda, nema nimalo stida. Hvala.

PREDSIEDNIK: Na član 2. amandman je podneo Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, pošto je tema mog amandmana poljoprivreda, ja se radujem kiši koja je sinoć pala i na takav način... A bila je, čini mi se, izreka u ranijim srpskim vladama da kad padne đurđevdanska kiša nemamo problema ni za budžet, pa ni za vojni budžet. Ja se radujem toj kiši i nadam se da su kolege koje su juče marširale sremskim oranicama doprinele toj kiši i na tome sam im zahvalan.

U poljoprivredi važi geslo – kakvo seme poseješ, kakvu setvu obaviš, takav plod treba očekivati. Dakle, ovi pre nas nisu sejali ni sadili, već su samo

brali, doduše i prodavali. Setva i dobra žetva zavise od ulaganja. Oni nisu ulagali u Vojsku, što je naša namera. Oni su više ulagali u ministra vojnog i u njegove pašnjake, livade, zgrade koje su nicale na tom pašnjaku.

Mi moramo dizati bruto društveni proizvod. Ja mislim da je poljoprivreda naša komparativna prednost i da kroz poljoprivredu, preradu i energetiku iz poljoprivrede mi treba da napravimo veći društveni proizvod i da bude više novca i za Vojsku.

Smatram da našoj vojsci ne nedostaje hrabrosti, ali je moramo dobro opremiti modernim oružjem, da bude snaga koja može da odvraća potencijalne protivnike. Nikako ne smemo da se bavimo Vojskom i privredom i ekonomijom ove zemlje na način kako su radili ovi pre nas. To se svodi otprilike na ono – oni su posejali čvarke i čekaju da nikne prase, i to prase im nikada nije niklo. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 2. amandman je podneo Marko Parezanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela Stanija Kompirović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo Zvonimir Đokić.

Izvolite.

ZVONIMIR ĐOKIĆ: Zahvaljujem.

Gospodine ministre i gospodo oficiri, poštovani narodni poslanici, obrazovanje u Vojsci Srbije podrazumeva, kao što znamo, srednje obrazovanje i vaspitanje, visoko obrazovanje, usavršavanje, vojnostručno osposobljavanje itd. Međutim, ja bih naglasio jednu veoma bitnu stvar koja je značajna za čitavo društvo, a to je da je Vojska, tj. vojno školstvo, vojno obrazovanje najbolji primer sprovođenja celoživotnog obrazovanja, faktički od prvih dana kada se krene u vojne škole pa do završetka čitave karijere.

Mi inače u društvu nemamo slične primere, možda u medicini, gde se ljudi celoživotno obrazuju na tako organizovan način kao što je u Vojsci, doduše u malo komfornijim uslovima, ali Vojska može biti primer upravo čitavom društvu. Kroz čitavu vojnu karijeru, pripadnici Vojske Srbije se stalno usavršavaju, stalno se obavljaju razni kursevi osposobljavanja, školovanja itd., tako da je to odličan primer i za ostale kako to treba organizovati.

Posebno naglašavam značaj vojnostručnog osposobljavanja još jednom zato što ono daje mogućnost da se sprovodi i međuvojna, međuarmpijska saradnja sa stranim državljanima, tako što i oni mogu da se školuju i obrazuju u našim vojnostručnim ustanovama, jer ćemo svakako imati priliku, zbog izvoza naoružanja i vojne opreme, da to činimo.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 2. amandman je podnela Olivera Pešić.

Izvolite.

OLIVERA PEŠIĆ: Zahvaljujem.

Poštovana predsednice, uvaženi ministre sa saradnicima, podnela sam amandman kojim predlažem da se u članu 2. Predloga zakona doda stav 6. koji glasi: „Vojnostručnim osposobljavanjem obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na socijalnu ravnopravnost.“

Postojeći Zakon o vojnim školama i vojnim naučnoistraživačkim ustanovama nije u skladu s propisima koji uređuju sistem obrazovanja u Republici Srbiji. Usvajanjem propisa koji uređuju specifičnosti vojnog obrazovanja dovršiće se proces usklađivanja propisa i vojnoškolske ustanove će postati integralni deo obrazovnog sistema u Republici Srbiji.

Ovim predlogom zakona učenici, kadeti, odnosno studenti i nastavno osoblje u visokoškolskim ustanovama dobijaju status vojnih lica i posebna prava, obaveze, ali i odgovornosti. Srednje vojne škole mogu se osnivati kao gimnazija, srednja stručna škola i mešovita škola (koja je i gimnazija i srednja stručna škola), u skladu s propisima u oblasti obrazovanja.

Sve ovo što sam navela, kao i ulaganja u vojno obrazovanje koja su se u prethodnim godinama desila doprineće sveobuhvatnom razvoju Republike Srbije, a svakako i ostvarivanju socijalne ravnopravnosti. Ovaj moj amandman upravo ide u tom pravcu. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Na član 2. amandman je podneo poslanik Ivan Manojlović.

Izvolite.

IVAN MANOJLOVIĆ: Zahvaljujem.

Uvaženi gospodine ministre, poštovani oficiri, predstavnici BIA, dame i gospodo narodni poslanici, ovim amandmanom dodatno se definiše član 2. ovog zakona.

Pre nego što obrazložim, želeo bih samo zarad javnosti i građana Srbije da kažem da nekih ovde danas u sali nema upravo kada se raspravlja o Zakonu o Vojsci, a usuđivali su se da u poslednjoj predizbornoj kampanji za svoj slogan uzmu reči našeg velikog vojskovođe Živojina Mišića, a danas nikoga od njih ovde u sali. Ali to je valjda već jasno svima u Srbiji, o tome svedoči njihov poslednji rezultat na izborima.

Da se vratim na ovaj amandman. Ministarstvo privrede i Ministarstvo odbrane zaista dobro saraduju, i to je za svaku pohvalu, još jedan pokazatelj o dobrom funkcionisanju celokupne Vlade Republike Srbije. Zahvaljujući upravo toj dobroj saradnji, danas imamo pokrenute različite projekte u oblasti namenske industrije.

Želeo bih da pohvalim, gospodine ministre, i poslednju nabavku novih sredstava, a to je 740 jurišnih pušaka, inače, jedan deo od onih 26 različitih grupa naoružanja, što će doprineti boljoj osposobljenosti tj. boljoj opremljenosti Vojske Republike Srbije.

Ovaj predlog zakona nesumnjivo će podržati svi oni koji poštuju, cene i vole, ali i oni koji se raduju sve većoj osposobljenosti Vojske Republike Srbije. Hvala puno.

PREDSEDNIK: Na član 2. amandman je podnela narodna poslanica Stanislava Janošević.

Izvolite.

STANISLAVA JANOŠEVIĆ: Hvala, predsednice Skupštine.

Srbija je iznedrila vrhunske pilote, padobrance, tenkiste, inženjere, koji su odrastali i sazrevali uz himnu, zastavu i grb. I onda, negde početkom 2000. godine, došla je jedna delegacija sastavljena od sociologa, vinogradara i mašinca, uz dužno poštovanje tim profesijama i pozivima, koji su Ministarstvo odbrane i Vojsku Srbije demolirali i doveli na rub egzistencije.

Zamislite sad, drage kolege, svako od vas da je major, pukovnik i general, da je svoj život posvetio otadžbini i da je radio maksimalno moralno i posvećeno svojoj državi i svom narodu, i onda je neko došao jednog dana i rekao – više niste potrebni, višak ste. Otišli ste kući. Da li su se oni uopšte pitali kako će se ljudi koji su tada ostali bez svog radnog mesta uklopiti u civilno poslovanje i normalan život, kako će se njihove porodice prehraniti i od čega će živeti?

Vlada Republike Srbije i predsednik Republike rekli su da će se aktivno ulagati u razvoj Vojske, vojnog naoružanja i mehanizacije, kao i ljudstvo i nivo obrazovanja. Stoga ulažem ovaj amandman, koji će u potpunosti doprineti razvoju i definisanju ciljeva obrazovanja Vojske.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević, po amandmanu.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Vreme grupe ću koristiti; imamo četiri i po minuta, mislim.

Vojska jeste institucija sa najvećim poverenjem građana u nju, ali nesavesnim bavljenjem politikom vladajuće partije i u takvoj instituciji može doći do toga da na mesto ministra dođe osoba koja nikakve veze sa Vojskom nema, kao i sada. Tako mislim i na prethodnog ministra odbrane, ne na gospodina Đorđevića već Gašića. Može doći do toga da taj ministar sebi da za pravo da izda naređenje posle kojeg život izgubi sedmoro ljudi, obučanih, školovanih, iskusnih i odgovornih. Posle toga može da se desi da nema odgovornosti, da nema istrage, da nema odgovornih za sedam izgubljenih života, bez obzira na to da li su vojna ili civilna lica.

Još jedan dokaz da smo mi društvo koje ne ide u dobrom smeru – a sada za ovaj drugi deo ne optužujem nikoga, naravno, nijednu političku partiju – jeste da je, nažalost, izražavam saučešće porodici, noćas 21. žena za četiri meseca izgubila život, i to u Kosjeriću.

(Aleksandar Martinović: Šta je ovo?)

To su frapantni podaci. Nema potrebe za ovakvom reakcijom, jer sam rekao da ovim drugim delom ne optužujem nikoga. Ovo je generalno problem, za

društvo u celini, i svi mi koji se bavimo javnim poslom, koji se bavimo politikom, pogotovo vi koji vodite najvažnije institucije u ovoj zemlji treba da postavite pitanje kuda mi kao društvo u celini idemo.

Ovom stvari ne optužujem nikoga, ali, da, prvom stvari optužujem nesavesnog ministra odbrane ili možda ministra zdravlja, koji su odgovorni za sedam izgubljenih života u helikopterskoj nesreći. Zbog toga su kako ceo sistem odbrane tako i svi sistemi u državi Srbiji izuzetno važni. Ako to nije moglo da se spreči, onda bar mora da postoji odgovornost – ko je odgovoran, ko je izdao naređenje, ko je uputio vojne pilote u nevreme da obave određeni zadatak. Pritom ne kažem da su imali lošu nameru ti koji su naređenje izdali, ali vi, gospodo oficiri, znate da se neke stvari rade, da se neke stvari ne rade, ako nije znao ministar vojni. Nažalost, zbog toga smo mi govorili svih ovih dana da ni ovaj sadašnji ministar nije kompetentan, ni sa političke ni sa stručne strane, da obavlja ovu funkciju. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar Vulin.

Izvolite.

ALEKSANDAR VULIN: Šta da vam kažem? Počelo je, naravno. Pokušali smo da govorimo o zakonu, a sada ćemo reke mržnje, neznanja, jeda, zato što ih više niko ništa ne pita u sistemu odbrane, morati da slušamo.

Zanima me čime je to gospodin Šutanovac zaslužio da bude ministar odbrane. Time što je prekršio zakon, što je napustio jedno ministarstvo, uzeo otpremninu i postao ministar u drugom ministarstvu? Pretpostavljam da je to. Ne znam čime je zaslužio to, ali znam da svako ko se nalazi na ovom mestu ima odgovornost da vodi računa o Vojsci Srbije i da ne uništava oružje, armiju i oficire, već da stvara i oružje, i armiju, i oficire. Znamo kako je to bilo u proteklom periodu. Znao, samo kad vidite količinu naoružanja koju smo sada nabavili, kada vidite promene koje vršimo u Vojsci, kada vidite vraćanje srpske vojske tamo gde joj je mesto, onda znate zašto je nekompetentan.

Znao šta je ovde suštinski problem? Ovde je suštinski problem to što oni doživljavaju Vojsku kao plen, pa ko je ministar – on gospodari, on je bog. Ne, u Vojsci se znaju pravila, zna se šta radi Vojska, šta radi Ministarstvo odbrane. Ja nisam bog u Ministarstvu, moj je posao da obezbedim novac, moj je posao da obezbedim da se politika ove zemlje sprovodi. Ja to radim. A to što ste vi naučili da pravite bogove koji nose letачke kombinezone koje im tamo šiju i prave, to je vaš problem.

Nemojte da koristite ovu tragediju, molim vas. Nemojte, ako imate obraza, ako imate stida. Nemojte da optužujete ljude za smrt. Nimate prava na tako nešto. To nema prava nijedan političar da uradi. To imaju pravo samo sudovi. Niko nije doneo takvu odluku. Kako vas nije sramota? Sedam mrtvih.

(Radoslav Milojević: Gde je sudska presuda? Dve godine.)

Sačekajte, molim vas, sudska presuda, izdržite toliko. Razumem vašu mržnju, ali nimate pravo da naređujete pravosuđu šta će da radi. Molim vas,

izdržite. Izdržite zbog tih porodica da ne pokazujete toliku mržnju. Nemojte im otvarati rane, nemojte. Zamislite, kada bi se sada bilo ko od nas usudio da one tragedije na Pasuljanskim livadama ili pad „miga“ 2009. godine koristi u političke svrhe... Nemojte.

PREDSEDNIK: Po amandmanu?

(Aleksandar Martinović: Replika.)

Prvo povreda Poslovnika.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, član 107 – dostojanstvo Narodne skupštine.

Gospodo predsedavajuća, uz puno razumevanje za toleranciju za ostatak opozicije ili ono što se zove opozicija, smatram da je trebalo da prekinete govornika iz Smederevske Palanke koji je govorio o jednoj nesreći.

Dakle, pre pet dana je u SAD, u Džordžiji, pao američki avion, sa pet poginulih. Pre toga, pre dva meseca, takođe u razvijenim Sjedinjenim Američkim Državama pao je avion i poginuli su pilot i oficir.

Ministar je već govorio šta se dešavalo na treningu prilikom vežbe dok je ministar bio gospodin Šutanovac. Nama ne pada na pamet da politiziramo, niti da politički iskorišćavamo bilo čiju smrt, a posebno ne smrt vojnika koji su stradali prilikom jedne humanitarne akcije.

To pokazuje da Demokratska stranka, ono što je govorio gospodin Živković, više nije ni demokratska, a nije ni stranka. Mislim da ih treba sprečavati u ovim morbidnim namerama da svaku nesreću pokušaju da iskoriste i steknu neke političke poene na smrti ljudi koji su, ponavljam, bili u jednoj časnoj, humanitarnoj akciji. Pritom, njihove porodice trpe takođe određene posledice zbog gubitka najmilijih. Mislim da nema gnusnijeg čina od toga da se u Narodnoj skupštini ispolitizira smrt određenih osoba, s obzirom na to da se ni u jednoj državi, a ja sam naveo jednu koja je njima omiljena, to ne čini.

Hvala i ne tražim da se glasa.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Martinović, dva minuta.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ovo što radi DS već mesecima je nečovečno, licemerno, nekrofilno, morbidno i, mogu slobodno da kažem, bolesno.

Optuživati vladajuću partiju, pritom misleći na Srpsku naprednu stranku, da je ona htela smrt bilo koga, smrt tih vojnika, pilota... Kaže prethodni govornik – neko im je rekao da izvrše neki zadatak. Pa taj zadatak se sastojao u tome da iz Novog Pazara prevezu bolesnu bebu na VMA, da joj spasu život. Sada je Bratislav Gašić, sada je Vučić, sada je Lončar, sad smo mi iz SNS-a hteli da padne helikopter i da se desi nesreća?!

Ustane čovek i kaže – ministar vojni je nesposoban za funkciju koju obavlja, ali, samo da vam kažem, sinoć je ubijena jedna žena.

Ljudi, ovde sede ljudi koji su u braku, koji imaju svoje supružnike, koji imaju decu, neki imaju i unuke, pa da li vi mislite da neko stvarno u Srpskoj naprednoj stranci trlja ruke kada se u Srbiji desi bilo kakva nesreća, kada neko pogine, kada, ne daj bože, neko nekog ubije, desi se krivično delo silovanja, ili bilo šta što užasava svakog normalnog čoveka? Ni u jednoj normalnoj...

(Radoslav Milošević: Samo se Vučić napije kada ubiju Đinđića.)

Neću da odgovaram na ova divljačka dobacivanja gospodina koji je upropastio sopstvenu opštinu.

U jednoj normalnoj i pristojnoj zemlji normalni i pristojni ljudi ne pokušavaju da steknu političke poene na nesreći, na smrti nevinih ljudi. To radi isključivo DS, i to radi već više od godinu dana.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 2. amandman je podnela poslanica Jelena Žarić Kovačević.

Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, gospođo Gojković.

Uvaženi ministre sa saradnicima, kolegice i kolege narodni poslanici, podnošenjem amandmana želim da dam podršku politici Vlade Republike Srbije, jer sam ubeđena da će Vlada nastaviti putem razvoja i ulaganja u našu vojsku i sistem odbrane, putem jačanja naših bezbednosnih struktura, kako Vojske tako i Policije.

Podsetila bih na posetu Aleksandra Vučića Moskvi 2016. godine, koja je za Srbiju od velikog značaja jer je samo iz te posete Srbija sada bogatija za šest „migova“, 30 tenkova i 30 oklopnih vozila. Konačno smo u mogućnosti da nabavljamo i da raspolažemo najsavremenijim sredstvima odbrane i da držimo visok stepen bezbednosti.

U toku 2017. godine imali smo oko 150 aktivnosti međunarodne saradnje. Više od 450 vojnika, pripadnika Vojske Srbije, učestvovalo je u multinacionalnim vežbama. Organizovane su ministarske posete. Sve ovo ukazuje na visok nivo na kome se nalaze odbrana i bezbednost u Srbiji. Činjenica je da su potpisani memorandumi o razumevanju između naše vlade i vlada mnogih država koji se odnose na vojnu, odbrambenu i industrijsku saradnju u toj oblasti.

Posebno bih želela da pohvalim saradnju naše vojske sa civilnim sektorom. Vojska je oslonac svim građanima. Ona pomaže u elementarnim nepogodama i drugim sličnim situacijama koje se ne mogu predvideti, ali takođe pomaže i na drugi način. Navešću samo koliko je važno za lokalno stanovništvo to što su u toku 2017. godine pripadnici Vojske učestvovali u izgradnji puta u dve mesne zajednice.

Koristim priliku da pozovem ministra da tako bude i u ovoj godini i nadalje. Sigurna sam da hoće i da ćete brinuti o sigurnosti Srbije, stabilnosti Srbije i bezbednosti naših građana. Zahvaljujem.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Na član 2. amandman je podnela narodna poslanica Studenka Kovačević.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

STUDENKA KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, uvažena predsedavajuća.

Vojska Srbije kao jedan od svojih prioriteta ima razvoj odbrambene industrije Srbije, jer je zahvaljujući njenom radu Srbija od izvoza naoružanja u poslednjih pet godina inkasirala 1,215 milijardi dolara.

S tim u vezi, planirana ulaganja u namensku industriju u 2018. godini su sledeća: 9,7 miliona evra uložiće država u fabriku „Zastava oružje“ iz Kragujevca; 6,8 miliona biće uloženo u „Teleoptik“ iz Zemuna; 4,4 miliona evra dobiće fabrika „Milan Blagojević“ iz Lučana; četiri miliona evra uložiće država u novu fabriku „Prvi partizan“ u Užicu; četiri miliona evra dobiće Vazduhoplovni zavod „Moma Stanojlović“ iz Batajnice; planirano je ulaganje 3,5 miliona evra u „Prvu petoletku“ iz Trstenika; tri miliona evra dobiće Tehnički remontni zavod iz Čačka; 2,5 miliona evra biće isplaćeno FAP-u iz Priboja; dva miliona evra dobiće Tehnički remontni zavod iz Kragujevca.

Da su ova ulaganja opravdana i da se u praksi uloženi novac višestruko vraća u budžet, govore nam i primeri kao što je „Prva iskra“ Barič. Ulaganjem u nove proizvodne kapacitete od 1.500.000 evra, „Prva iskra“ Barič obezbedila je da joj godišnji promet poraste za čitava dva miliona evra i moći će da zaposli i nove radnike.

Posle dužeg vremena kompanija „Iskra“ vratila je svoju prvobitnu namenu, a to je da se bavi isključivo proizvodnjom brizantnih eksploziva za potrebe Vojske Srbije i za proizvođače privrednih eksploziva. Kompanija je, zahvaljujući transferu tehnologija i ekstraprofitu koji je ostvarila time, sav taj profit uložila u obnovu kapaciteta i fabrika je sada potpuno zanovila kapacitete, na zadovoljstvo ostalih fabrika namenske industrije, a 80% naših kapaciteta je orijentisano ka izvozu.

Ostale primere ću izneti u svom narednom izlaganju. Zahvaljujem.

PREDSIEDNIK: Na član 2. amandman je podneo poslanik Igor Bečić.

Da li neko želi reč?

Na član 2. amandman je podneo poslanik Mladen Lukić.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

MLADEN LUKIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Uvaženi ministre sa saradnicima, kolegice i kolege, u cilju očuvanja bezbednosti i u odgovoru na sve bezbedonosne izazove, potrebno je da se stručno

osposobljavanje uskladi sa ciljevima koje Srbija ima u tom pravcu, odnosno da programi obuke budu reprezentativni.

Program obuke podrazumeva program održavanja i unapređenja stečenih znanja i veština, kao i osposobljavanje profesionalnog vojnika da uspešno izvršava svoje dužnosti u okviru jedinice. Obuka u Vojsci se sprovodi planski i sistematski, kao trajan proces obučavanja i uvežbavanja njenih pripadnika, sa ciljem osposobljavanja za obavljanje dužnosti komandira odeljenja, komandira voda, odnosno drugih dužnosti tog nivoa u rodu i službi i uspešno izvršavanje misija i zadataka Vojske Srbije; za rezervne oficire, za dobijanje reprezentativnih profesionalnih vojnika, koji su osnovni izvršiocu mnogobrojnih vojničkih zadataka i dužnosti; stručno-specijalističkih i manje složenih i pomoćnih poslova u komandama, jedinicama i ustanovama Vojske Srbije, kao i da mogu odgovoriti zadacima operativnog angažovanja. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 2. amandman je podneo poslanik Nikola Jolović.

Da li neko želi reč?

Na član 2. amandman je podneo poslanik Radoslav Cokić.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

RADOSLAV COKIĆ: Poštovana predsedavajuća, poštovani ministre, gospodo oficiri, Vojska je svakako, to sam rekao i prošli put, jedan od najuređenijih sistema našeg društva i sistem za primer kako treba da budu organizovane druge celine.

Izmenom ovog zakona o vojnom obrazovanju mi ga popravljamo, a donosimo ga po hitnom postupku da bi generacije koje se od septembra upisuju mogle da idu po novom zakonu.

Ono što je važno jeste da se Vojska i starešine, poštujući naše okruženje koje imamo i politiku koju vodimo, obrazuju na pravi način, pre svega za odbrambena dejstva, za učešće u mirovnim misijama, a ono što mene posebno zanima i svakako je u interesu građana jesu dejstva u vanrednim situacijama. Po prirodi posla, imao sam priliku da se time bavim, vanrednim situacijama, i moram da vam kažem da su vojska i policija na najbolji i najbrži način ukazivale pomoć građanstvu, rešavale probleme na terenu i otklanjale posledice. Donošenjem ovog zakona, očekujem da će to da ide u još boljem smeru. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 2. amandman je podneo poslanik Žarko Bogatinović.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

ŽARKO BOGATINOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Poštovani ministre sa saradnicima, gospodo oficiri, Centar Ministarstva odbrane za lokalnu samoupravu Leskovac je tri puta zaredom proglašen za najbolji u okviru Regionalnog centra Ministarstva odbrane Niš. To se pokazalo

prilikom davanja ocene usaglašenosti planova odbrane lokalnih samouprava sa Planom odbrane Republike Srbije. Grad Leskovac dobio je ocenu o saglasnosti kao prvi grad u Srbiji, a pored Grada i ostalih pet opština u Jablaničkom upravnom okrugu takođe je dobilo pozitivnu ocenu o saglasnosti, znači stoprocentno.

Do ovakvih rezultata došlo se izuzetno profesionalnim radom lokalnih samouprava i pruženom nesebičnom pomoći od strane Centra Ministarstva odbrane za lokalnu samoupravu grada Leskovca. Ponovo je došla do izražaja odlična saradnja na lokalnom nivou, ali kod izrade Plana odbrane posebno moram da istaknem odličnu saradnju između gradonačelnika i svih predsednika opština kao odgovornih lica, s jedne strane, i načelnika Centra Ministarstva odbrane za lokalnu samoupravu, s druge strane. Gradonačelnik Grada Leskovca obezbeđivao je uslove za rad, potreban broj stručnih i odgovornih lica i finansijsku podršku preko Gradskog veća, a načelnik Centra Ministarstva odbrane za lokalnu samoupravu Leskovac pružanje nesebične stručne pomoći i neprekidno angažovanje svojih referenata, koji su se pokazali kao izuzetni profesionalci.

Kada se uzme u obzir da se veliki niz godina nije radilo na ovim poslovima na način kako se sada radi, da je gradonačelnik odgovorno lice i da Plan odbrane grada izrađuje sam Grad Leskovac, navedeni rezultati dobijaju još više na značaju.

Moram da istaknem da su sve lokalne samouprave Jablaničkog upravnog okruga ispoštovale svaki rok dat od strane Ministarstva odbrane prilikom izrade sopstvenih planova odbrane. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Radmilo Kostić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Šormaz.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Mićin.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Katarina Rakić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Miodrag Linta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela Aleksandra Maletić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo Milimir Vujadinović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega Vujadinoviću.

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Kada je u pitanju vojnostručno osposobljavanje, povezao sam amandman sa sveukupnim razvojem Republike Srbije, tj. ovu oblast obrazovanja i opšteg usavršavanja sa ukupnim razvojem našeg društva.

Valjda svaki zakonski predlog treba da služi ukupnom razvoju naše zajednice, međutim, često smo bili svedoci da je to bilo samo mrtvo slovo na papiru. Razvoj jeste obezbeđivan, ali razvoj pojedinca, pre svega ondašnjeg ministra, njegovih poslovnih i partijskih saradnika i ljudi koji su bili na direktan ili indirektan način povezani s njim. Naravno, Srbija u to vreme ili stagnira ili zaostaje uveliko, kako u pogledu stanja u Vojsci i sistema odbrane tako i u pogledu ekonomskog razvoja.

Afere koje su vezane za taj period, počevši od izbora ministra i kvalifikacija koje su ga preporučivale za to mesto (a to su bile obuke u inostranim centrima obaveštajnih službi), preko uništenja opreme Vojske Srbije, rasformiranja jedinica, prodaje oružja preko privilegovanih firmi itd., negativno su uticale na celokupan razvoj Srbije. Posledice osećamo i danas.

Ugradnjom ovakvog jednog amandmana u zakonski predlog doprinosimo razvoju ne samo našeg društva u Republici Srbiji nego i naše zajednice u susedstvu. Evo, svedočanstvo o tome je i pomoć razvoju Republike Srbije; poslednjih dana aktuelan je razvoj i finansiranje od strane Republike Srbije, na inicijativu predsednika države, milionskih projekata na jugu, tj. u hercegovačkoj oblasti, u Mostaru, Trebinju, Bileći, Nevesinju itd., gde je to nešto što je od životnog značaja za našu zajednicu koja tamo živi.

Ovaj moj amandman je jedna simbolična podrška tom putu i tim procesima i nastavku tih stvari u budućnosti. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega.

Na član 2. amandman je podnela dr Desanka Repac.

Izvolite.

DESANKA REPAC: Zahvaljujem.

Moj amandman glasi: „Vojnostručnim osposobljavanjem obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na unapređenje zdravstvene zaštite.“

Vojno obrazovanje obuhvata školovanje novih i usavršavanje postojećih kadrova i stručno osposobljavanje za potrebe odbrane i Vojske Srbije.

Amandman se odnosi na unapređenje zdravstvene zaštite, znači obrazovanje i osposobljavanje medicinskih vojnih kadrova, tako da moram nešto da kažem o instituciji na kojoj se obrazuju i osposobljavaju kadrovi. Ta institucija je Vojnomedicinska akademija, koja je dobila Zlatnu plaketu Vojske Srbije povodom 170 godina postojanja. Uručena joj je 2014. godine. Proglašena je Superbrendom Srbije u kategoriji zdravstva, 2007, 2013. i 2016. godine. To je vojnoobrazovna i naučnoistraživačka institucija sa međunarodnom reputacijom. Tamo školujemo kadete za unapređenje zdravstvene zaštite. Oni treba da budu obučeni za specifične zadatke vojnozdravstvene struke, za sticanje modernih

veština. Vizija je obrazovati doktore medicine po evropskim i svetskim standardima, da budu ravnopravni sa svetskim stručnjacima u oblasti medicinskih nauka i vojnog saniteta. Pošto se tamo leči više od 40% civila, ovaj amandman je potpuno opravdan za unapređenje zdravstvene zaštite Republike Srbije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Dragišić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela poslanik Maja Mačužić Puzić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo poslanik Aleksandar Marković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre, gospodo oficiri, dame i gospodo narodni poslanici, ovaj amandman je u direktnoj vezi sa amandmanom na član 1. predloženog zakona i, po mom mišljenju, potpuno je komplementaran sa samim Predlogom zakona zato što naglašava i potencira modernizaciju u kontekstu ukupnog razvoja Srbije.

Gospodine ministre, drago mi je što, evo, za sve vreme koliko traje ova rasprava o ovim predlozima zakona, kako u načelnoj tako i u raspravi u pojedinostima, nismo čuli ni jedan jedini argument u prilog kritici ovog zakona. Ni jedan jedini argument, niti neku ozbiljnu kritiku samog zakona, osim nekih praznih parola, praznih floskula, već istrošenih, milion puta ponovljenih floskula, osim kritike radi kritike, osim pokušaja kritike, ali bez jednog jedinog argumenta. Ponovo neke poslaničke grupe, neki poslanici nisu propustili priliku da pošto-poto, po svaku cenu, zauzmu stav koji je kontra Srpskoj naprednoj stranci iako ne poseduju ni jedan jedini argument koji bi išao u prilog tome. Dakle, kada biste ih pitali zbog čega su protiv, pa, protiv su zato što smo mi za. To bi otprilike bilo objašnjenje zašto su protiv ovog predloga zakona.

Sve to ne bi bio toliki problem da nije reč o pripadnicima stranke koja je direktno odgovorna za decenijsko i sistematsko uništavanje Vojske Srbije. Moja poruka njima je samo da nastave tim putem, nek nastave da vode takvu politiku, jer je to najbrži put u političku istoriju, gde im je mesto.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Zoran Živković, po amandmanu.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Nekoliko saveta, možda i neki predlog da racionalizujemo diskusiju.

Primećujem da se mnogi javljaju za povredu Poslovnika, posle toga kažu da ne žele da se glasa o toj povredi Poslovnika, pa bi bilo lepo da se onda to vreme koje su potrošili oduzme poslaničkoj grupi iz koje

(Predsedavajući: To nema veze s amandmanom, kolega Živkoviću.)

Naravno, nego kažem zbog racionalnosti. A ima veze sa amandmanom onoliko koliko su prethodnici govorili.

Postoji... Evo, i malopre smo čuli da je opozicija protiv samo zato što je vlast za, što je jedna besmislenost, da smo protiv ovog zakona. Mali napor na nivou ne matematike nego prostog računa doveo bi mnoge prethodnike do jasnog zaključka da su oni, odnosno da je vladajuća stranka, odnosno da je SNS podneo najveći broj amandmana na ovaj zakon. U logici, koja je inače jedna stara nauka, a primenjuje se i dan-danas, čak i u Srbiji, pa i u ovom parlamentu, logično je da kada neko daje najviše primedaba na nešto, on misli da to nešto nije dobro. Tim logičkim zaključkom možemo da dođemo do definicije da je ovim predlogom zakona najmanje zadovoljna vladajuća partija, odnosno njen poslanički klub, jer inače ne bi podneli tako veliki broj amandmana.

Naravno, u nekom trenutku pojaviće se napad logike i pameti kod najvećeg broja ljudi koji zastupaju tu vladajuću politiku i oni će da povuku te amandmane. Ili će, još nesigurni u to da li je logika nešto čime bi trebalo da se služe, da čekaju zvuk zvona i – po jednom poznatom efektu koji neću da ponavljam, jedan ruski naučnik, Pavlov, odavno ga je definisao – da glasaju protiv svojih ličnih amandmana.

Prema tome, logika da je opozicija protiv Predloga zakona jeste tačna, ali je još više protiv ovog predloga zakona vladajuća stranka, te pozivam ministra da ga povuče iz procedure.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Gospodine Marinkoviću, zbog ovih reči prethodni govornik trebalo je, u najmanju ruku, da dobije opomenu.

Poslanici Srpske napredne stranke, da kažem vama, a da kažem i njemu, nisu psi. Pavlovljev refleks, o kome je govorio prethodni govornik, rezultat je jednog eksperimenta koji je još pre Drugog svetskog rata sovjetski naučnik Pavlov vežbao na psima. Dakle, Zoran Živković nas je sve ovde u Poslaničkoj grupi Srpske napredne stranke nazvao psima. Ja vas molim da takvo ponašanje ubuduće ne tolerišete.

Znam ja da je on navikao na kafanski rečnik, na kafansko ponašanje, znam da su ga svojevremeno vezivali za banderu u Nišu, pa su verovatno ostale posledice, ali to ga ne opravdava da sa takvim ponašanjem nastavi i u 2018. godini. To bahato ponašanje, paljenje računara za električnu energiju u buretu, vezivanje ljudi za banderu, to je moglo u njegovo vreme. U današnje vreme Srbija je jedna civilizovana, pristojna zemlja. Niko nema ništa protiv toga da svako kaže svoje mišljenje, ali da celokupnu poslaničku grupu uporedite sa psima na kojima se vežbaju nekakvi refleksi, to je nedopustivo. Ja vas molim, gospodine Marinkoviću, da o tome ubuduće i te kako povedete računa.

Dakle, ponašanje gospodina Živkovića je nešto što na najgrublji mogući način dovodi u pitanje dostojanstvo Narodne skupštine. Razumem ja da je on

čovjek koji je u političkom beznađu i bespuću, da praktično nema stranku, stranka mu se raspala, svi živi su ga napustili, sam je kao vuk samotnjak u Narodnoj skupštini, ne zna više ni kakvu politiku zastupa i ostalo mu je još jedino da vređa.

To što on misli da je previše pametan pa da kroz njegove jeftine pijačne aluzije ne može da se razume šta je hteo da kaže, neka zaboravi. Ovde sede ljudi koji su od njega hiljadu puta obrazovaniji, pismeniji, kulturniji, pristojniji i veoma dobro znamo značenje pojedinih reči i izraza.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Martinoviću.

(Zoran Živković: Replika.)

Nemate pravo na repliku. Imate pravo da govorite o amandmanu, s tim što bih se potpuno složio sa kolegom Martinovićem u okviru onoga što je rekao, ali zbog dalje parlamentarne debate nisam hteo da vam izričem opomenu. Imate pravo da se izražavate kako god želite, naravno i metaforično i na svaki drugi način, ali nemate pravo nikoga da vređate, što je već pitanje vašeg stila i odnosa prema kolegama, pitanje kućnog vaspitanja.

Hvala na ovim sugestijama.

Imate pravo po amandmanu, izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Tri puta sam pomenut i nemam pravo na repliku. Dobro, i to je deo neke logike.

Vrlo mi je žao što kolega koji bi morao da čuje dobro, a i vi predsedavajući, niste razumeli da je poenta moje malopredašnje priče bila u logici, a ne u psima. I to je potpuno besmislena stvar. Gde se ko sam prepoznaje, nije moje da se time bavim, niti sam to mislio.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega, ja vam nisam dao repliku. Znači, vi možete govoriti po amandmanu. Znači, znate kako amandman glasi, a mogu i da vam ga pročitam. Evo, pročitacu: „Vojnostručnim osposobljavanjem obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na modernizaciju“. Hajde da razgovaramo o modernizaciji Vojske Srbije. Izvolite i hvala vam na razumevanju unapred.

Prijavite se ponovo.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Modernizacija je, naravno, vrlo važna stvar u bilo kojoj sferi života. U sistemu odbrane, u Ministarstvu odbrane, u Vojsci Srbije bez toga se ne može. Modernizacija, naravno, mora da se odvija po nekoj logici. Zato sam malopre pokušao da objasnim da ako imate trista i nešto amandmana, ili petsto i nešto amandmana na jedan predlog zakona, na prvih par članova jednog predloga zakona, onda vi, verovatno, logično i moderno mislite da taj zakon nema nikakve veze.

Malopre sam pozvao ministra da povuče zakon zato što ima previše amandmana koji govore o tome da taj zakon nije dobar i očekivao sam reakciju ministra na ono što sam govorio, a nikako reakciju nekoga ko se prepoznao u nekom istraživanju sovjetskih naučnika od pre sto godina. Ja se time nisam bavio.

Drugo, sve moje kolege koje me malo bolje znaju, znaju da ja vrlo poštujem prava svih životinja i nikako ne bih upoređivao nikoga ni sa kim na neki ružan način. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Pavlov je sovjetski naučnik koji je preminuo 1936. godine. Svojevremeno je nominovan za Nobelovu nagradu. Eksperimentisao je sa psima, a ti psi su imali uglavnom tužnu i nesrećnu sudbinu.

Stojim iza onoga što sam rekao. Dakle, prethodnom govorniku, zbog toga što ne ume da govori o amandmanu i budući da se pokazao kao jedan od najvećih političkih promašaja Srbije u novijoj političkoj istoriji, ostalo je još jedino da vređa i da poslanike Srpske napredne stranke upoređuje sa psima.

On kaže da nije govorio o Pavlovljevom refleksu i da nije govorio o psima, govorio je o logici. Evo, ja bih voleo, pošto je on mnogo obrazovaniji od mene, mnogo kulturniji, mnogo pristojniji, više je knjiga pročitao, da nam sad da definiciju logike, pa da vidimo da li mi poslanici Srpske napredne stranke koji podnosimo amandmane podnosimo logične ili nelogične amandmane.

Znači, ja vas molim, kao predsednik poslaničke grupe, molim vas i kao prijatelj i kao kolega, da date reč prethodnom govorniku da nam da definiciju logike, onu udžbeničku definiciju logike, pa ćemo mi da vidimo da li se naši amandmani uklapaju u tu definiciju ili ne.

Prethodni govornik inače ne zna ni da računa, što me čudi pošto mu je računica uvek dobro išla, posebno kada je novac u pitanju. Poslanici SNS-a su na čitav set vojnih zakona koje u Narodnoj skupštini zastupa ministar Vulin podneli 380 amandmana. Ukupno je na sve te zakone podneto, ako se ne varam, 1.600 amandmana. Sad mi kažite kako je 380 veće i više, veći broj od 1.600. Ako smo mi podneli 380 amandmana, ko je onda podneo ostalih 1.200 i ko zna koliko amandmana?

Dakle, ja vas molim, dajte reč prethodnom govorniku, pošto smo neuki, glupi, neobrazovani, nepristojni, ne znamo ništa ni o čemu, dajte mu reč pa neka nam da definiciju logike, a mi ćemo na brzinu da vidimo da li su nam ti amandmani u skladu s njegovom definicijom ili ne.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Martinoviću.

Svako ima pravo da misli i da govori u Parlamentu kako želi. Ne mogu da vas poslušam sada u ovom delu.

Nastavljamo raspravu.

Svi mi dobro znamo šta je logika, možda će kolega imati priliku da na nekom drugom mestu kaže o tome.

(Zoran Živković: Dajte mi repliku!)

Nema replike.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Sonja Vlahović.

Reč ima Sonja Vlahović.

Izvolite.

SONJA VLAHOVIĆ: Hvala, poštovani predsedavajući.

Ponosno mogu da kažem da sam poslanica Srpske napredne stranke i podnela sam čak četiri amandmana na Predlog zakona, imam pravo na to, a sve s posebnim osvrtom na privredni rast i unapređenje privrednog rasta.

Ulaganje u vojno obrazovanje je ulaganje u budućnost Vojske Srbije i ulaganje u budućnost zemlje i svakog građanina, jer obrazujemo mlade ljude koji će biti spremni da odgovore na izazove. Reformišemo društvo, privredu, sistem, obrazovanje, a sve to radimo s jednim ciljem – da deci ostavimo vedriju budućnost, uređeniju zemlju, u kojoj će moći da se školuju, rade i pristojno žive.

Ponosno ću sada reći – da me svaki građanin i građanka naše Srbije čuje – da je rast u prvom kvartalu 2018. godine 4,5%. Dobra je vest da je sve to vezano za privredni rast i da će plate i penzije do kraja godine biti povećane za 10%. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Vlahović.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Vera Jovanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima Vera Jovanović.

VERA JOVANOVIĆ: Uvaženi predsedavajući, ministre sa saradnicima, kolege poslanici, građani Srbije, podnošenjem ovog amandmana želela sam da uvrstim u zakonski tekst i vojnostručno osposobljavanje kao uslov i neophodan element u cilju rasta privrede i, uopšte, formiranja povoljnog ekonomskog ambijenta.

Vojska predstavlja stub svakog društva i države, baš kao i obrazovanje. Adekvatnim osposobljavanjem vojnog osoblja i činilaca vojne industrije u stanju smo da proizvedemo vojnu opremu neophodnu za opremanje naše vojske ali i da ostvarimo ekonomsku korist njihovim izvozom. To je poseban uspeh prethodnih ministara, najpre Aleksandra Vučića, zatim ministra Đorđevića, i aktuelnog ministra Vulina, koji su kapacitete naše namenske industrije doveli do onog nivoa po kome je ona i stekla ugled svuda u svetu. „Milan Blagojević“ „Prva iskra“, „Zastava oružje“, „Krušik“, sve su to primeri uspešnih preduzeća, koja na pravi način predstavljaju srpsku industriju i srpsko znanje.

Naša vojna industrija, u skladu sa svojim kapacitetima, uopšte ne zaostaje po kvalitetu u odnosu na visoke svetske standarde. Sistemi „šumadija“, „aleksandar“, „nora“, avion „sova“, zatim vozila „lazar“ i „miloš“ jesu ponos naše vojne industrije i uvek posebno zanimljivi na različitim međunarodnim izložbama.

Daljom reformom vojnog obrazovanja, zajedno sa ulaganjem u namensku industriju, srpska vojna industrija može biti zamajac celokupne privrede i privrednog rasta. Proizvodi namenske industrije su najčešće zamajac industrijskog razvoja zahvaljujući osvajanju novih tehnologija i povećanju

kapaciteta. S obzirom na kompleksnost proizvoda, pogotovo složenih borbenih sistema, kosmičkih i nuklearnih istraživanja...

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala puno.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Bojanić.

Izvolite, kolega Bojaniću.

ZORAN BOJANIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Evo još jednog nelogičnog amandmana na inače divan predlog zakona.

Članom 2. predviđa se da je vojno obrazovanje deo obrazovnog sistema Republike Srbije i definiše se predloženim rešenjem da se školovanje, usavršavanje i vojnostručno osposobljavanje lica iz građanstva, državljana Republike Srbije, i stranih državljana i profesionalnih vojnih lica obavlja prema stručnim profilima i potrebama vidova, rodova i službi Vojske i pravilima vršenja vojne službe.

Zašto sam onda uputio jedan nelogičan amandman na ovaj član Predloga zakona? Upravo zato što Agenda 2030 u cilju broj 4, a broj 4 se tiče kvaliteta obrazovanja, govori sve ovo što je definisano članom 2, pa sam zbog toga i dodao stav 6, da se stavi upravo održivi razvoj. Šta kaže taj cilj 4? Cilj 4 kaže – inkluzivno i pravedno, kvalitetno obrazovanje i promovisanje mogućnosti celoživotnog učenja za sve; povećavanje do 2030. godine broja mladih i odraslih koji imaju relevantne veštine, uključujući tehničke i stručne veštine. Pa zar to ne govori upravo ovaj član? Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Bojaniću.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik dr Ljubica Mrdaković Todorović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima dr Todorović.

LJUBICA MRDAKOVIĆ TODOROVIĆ: Hvala, predsedavajući.

U Republici Srbiji konačno je formalno uspostavljen jasan pravni okvir protiv svih oblika diskriminacije, a i u vojnoobrazovnom sistemu izvršene su značajne reforme, poput prijema žena na Vojnu akademiju. Ovi pomaci u najvećem broju slučajeva ispraćeni su i odgovarajućom promenom diskursa u ovom obrazovnom sistemu. Udžbenici i ostali nastavni materijali menjaju se i revidiraju na odgovarajući, adaptibilan način. Neki od najskorije izdatih udžbenika sadrže adekvatne formulacije sa stanovišta zaštite ljudskih prava i uređenje istih u spomenutoj oblasti. Poseban senzibilitet reformskih procesa pokazan je prema ranjivim grupama.

Reformski procesi koje predsednik države gospodin Aleksandar Vučić, Vlada i Ministarstvo odbrane sprovode doprinose razvoju svesti o potrebi bolje zaštite ljudskih prava i samih pripadnika sistema odbrane, tako da zakon o vojnom obrazovanju i Zakon o Vojski Srbije dodatno zabranjuju diskriminaciju pripadnika Vojske Srbije na osnovu rasne, verske, nacionalne, polne pripadnosti ili na osnovu bilo kog drugog ličnog svojstva. Među najznačajnijim dostignućima

reformskih procesa svakako je prijem žena na školovanje na Vojnoj akademiji, a od 2014. godine i u Vojnoj gimnaziji. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala vam.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Tomić.

Izvolite, dr Tomić.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministri, poštovane kolege, oficiri, moj amandman se odnosi na član 2, kada govorimo o vojnostručnom osposobljavanju kadrova i implementaciji Agende 2030, odnosno putu kojim svet ide kada govorimo ne samo o održivom razvoju u privredi i ekonomiji, već i o obrazovanju kadrova, da bi ceo svet prešao u jedan novi sistem funkcionisanja, tzv. digitalizaciju, modernizaciju, četvrtu industrijsku revoluciju.

Važno je reći da Vojna akademija danas ima 650 kadeta ukupno a da Vojna gimnazija godišnje upisuje 120 polaznika i, pored toga, postoje vojne stručne škole koje upisuju 60 srednjoškolaca. Ovo je vrlo važno, da građani Srbije znaju kojim kapacitetima Srbija raspolaže, odnosno koliko je u stvari vama kao Ministarstvu ili uopšte nadležnim obrazovnim institucijama teško da izaberu najbolje od najboljih.

Prema osnovnim akademskim studijama za upis na Vojnu akademiju ima 81 kadet na sedam smerova, odnosno deset modula i na master studijama ima sedam modula. Treba pohvaliti to što je i sama Akademija ušla u kompletnu modernizaciju kada je u pitanju formalno obrazovanje, tako da postoje smerovi koji se odnose na menadžment u odbrani, na vojno elektronsko inženjerstvo, na vojno mašinsko inženjerstvo, na PVO, na logistiku odbrane i na ABHO. Znači, to su sve smerovi koji pokazuju, po samom svom nazivu, koliko idemo ukorak s vremenom. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala vam.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik dr Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, u vezi s amandmanom koji sam podneo, a koji se tiče odnosa između vojnostručnog osposobljavanja i jačanja bezbednosnih struktura Republike Srbije, želim da ukažem gospodinu ministru da se nadam da nam se više nikada neće ponoviti da imamo ministra vojnog koji je 2007. godine rekao tadašnjem američkom ambasadoru u Beogradu Majklu Poltu da je njegova stvarna misija da pripremi srpske oružane snage za ulazak u NATO i da mu veliki problem predstavlja oko dvesta aktivnih pripadnika MUP-a i da on budno motri na njih preko svojih službi bezbednosti zbog, kako je rekao, njihovog kosovskog iskustva.

Takođe, nadam se da nam se nikada više neće desiti situacija koja nam se dešavala pre 2012. godine, da neko ko je tužilac za ratne zločine raportira

savetniku Američke ambasade o tome kakvo je stanje u pojedinim predmetima i dokle se stiglo u gonjenju lica koja su optužena da su učinila određena krivična dela za koja je nadležno to tužilaštvo.

Ovo govorim i zbog toga što se pre izvesnog vremena pojavila jedna monstruoza optužba protiv aktuelnog načelnika Generalštaba, inače jednog divnog čoveka, generala Ljubiše Dikovića. Valjda im nije dovoljno srpskih glava i srpskog živog mesa koji su isporučeni u Haški tribunal, pa se pojavila jedna monstruoza optužba da je general Diković odgovoran, navodno, za nekakve ratne zločine koji su se desili na Kosovu i Metohiji.

Dakle, nadam se, gospodine ministre, uvažili vi ovaj amandman ili ne, da ćete nastaviti da vodite politiku vojne neutralnosti i politiku koja će biti u skladu s interesima države Srbije i njenih građana.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, dr Martinoviću.

Reč ima ministar Aleksandar Vulin.

Izvolite.

ALEKSANDAR VULIN: Upravo tako, mi ovim zakonima ne samo da poboljšavamo stanje u našoj vojsci već još jednom potvrđujemo našu trajnu političku orijentaciju ka vojnoj neutralnosti; uvodimo je čak i kao zakonsku kategoriju.

Kao što je uvaženi poslanik pomenuo, ne jednom su pokušavali i generala Dikovića i mnoge druge časne, čestite oficire da provuku kroz blato laži, da istinu o herojskom otporu srpskog naroda prikažu kao zločin. Nažalost, vrlo često su za to imali političku podršku i naših vlasti, vrlo često su za to imali podršku ljudi koji se nalaze baš u našoj zemlji, koji se nalaze u političkim krugovima naše zemlje.

Vojska Srbije je ponosna na svakog svog oficira, od načelnika Generalštaba do svakog našeg učesnika u odbrani ove zemlje, i tako ćemo se ponašati prema njima, to je jedini način. Zato koristimo njihova iskustva, koristimo njihov moral, koristimo njihov ugled, koristimo to što su za svoju zemlju žrtvovali sve. I zemlja treba za to da im se zahvali, kao što radimo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević, po amandmanu.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Nadam se da će se konačno prestati sa ratnohuškačkim izjavama, da ćemo o ovom zakonu razgovarati o tome kakvo je materijalno stanje pripadnika Vojske Republike Srbije, jer od toga što mi zabranjujemo nečiji ulazak u zemlju ili neko zabranjuje našim ministrima ulazak u zemlju građani Srbije neće imati ništa dobro. To se pokazalo i u prošlosti, to se pokazuje i sada. Ja se nadam da ćete konačno izaći iz šinjela u kom ste bili devedesetih godina...

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Milojeviću, kakve veze ima to sa amandmanom?

(Radoslav Milojević: Da li ste čuli šta je pričao kolega Martinović?)

Kakve veze ima? Nemojte, molim vas, da raspravljate, neću vam dozvoliti ni takve reči ni takvu terminologiju. To apsolutno nema smisla. Ne možete vređati ministra niti bilo koga ovde takvim rečima.

(Radoslav Milojević: Pričamo o tome kako žive pripadnici Vojske.)

Idemo dalje.

Hvala vama.

(Radoslav Milojević: Morate prvo da me kaznite da biste mi oduzeli reč. Naučite nešto.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Jasmina Obradović.

Izvolite.

JASMINA OBRADOVIĆ: Cenjeni predstavnici Vlade Republike Srbije, poštovane kolege poslanici, poštovani građani, evo, da se vratimo i da se podsetimo – nakon ratova devedesetih a posle toga i dosovskog dvanaestogodišnjeg ekonomskog, tranzicijskog i nacionalnog, jednom rečju svekolikog, propadanja Republike Srbije s početka ovog veka, svi to znamo, građani Republike Srbije brigu o državi poverili su Srpskoj naprednoj stranci i Aleksandru Vučiću, u krajnjem slučaju, prvom ministru vojnom.

Setom zakona, sporazuma i odluka iz domena Ministarstva odbrane na ovoj sednici i, konkretno, Predlogom zakona o vojnom obrazovanju Vlada Republike Srbije nastavlja rad na razvoju i napretku Republike. Svim ovim predlozima zakona temeljito i uporno, korak po korak, kamen po kamen ponovo izgrađujemo našu zajedničku kuću, našu Srbiju, ali i našu vojsku.

U članu 2. ovog predloga zakona kojim se definiše vojnostručno osposobljavanje predložila sam novi stav, kojim se ukazuje da se ovim zakonskim predlogom obezbeđuje ono što je naš programski i politički cilj, a to je napredak Republike Srbije.

Na kraju moram da kažem, pre svega zbog građana Srbije – u aktuelnim dešavanjima u našoj zemlji videli smo šta nam to kao alternativu nudi današnja opozicija Srbije. Nude kaos i povratak u ideološke rovove devedesetih godina, iz kojih ni danas, četvrt veka posle, nisu u stanju da izađu. Na sreću, građani Srbije to prepoznaju, te im je poverenje birača na nivou statističke greške.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Marko Zeljug.

Izvolite, kolega Zeljug.

MARKO ZELJUG: Zahvaljujem, predsedavajući.

Na član 2. Predloga zakona o vojnom obrazovanju podneo sam amandman koji ima za cilj poboljšanje Predloga zakona. Amandmanom se dodaje stav 6, kojim bi se podstakao sveukupni razvoj Republike Srbije vojnostručnim osposobljavanjem.

Predlogom zakona učenici, kadeti, odnosno studenti i nastavno osoblje u vojnoškolskim ustanovama dobijaju status vojnih lica i posebna prava i obaveze. Zakon takođe predlaže propisivanje posebnih ciljeva vojnog obrazovanja, koji

pored opštih ciljeva obrazovanja obuhvataju i posebne ciljeve koji proizilaze iz specifične prirode vojnog obrazovanja.

Dolaskom SNS-a na vlast započeo je period oporavka Vojske Republike Srbije, kao i obnove uništene vojne tehnike. Takođe, Vlada Srbije trudi se da popravi poverenje građana u jedan od najvažnijih stubova stabilnosti svake suverene države. Taj stub mora u svakom momentu biti sposoban da očuva mir u državi i stabilnost granica, a ovakav zadatak nije moguće izvršiti bez dugih priprema i ozbiljne i temeljne pripreme kadrova, tj. oficira koji taj zadatak treba, u interesu Republike Srbije i njenih građana, da sprovedu u delo.

Naša vojska treba da se ponosi svojom prošlošću i svim vojnim poduhvatima koje je izvela, ali iz te prošlosti i da nauči, ne kako su to neki neozbiljni političari izjavljivali, kako je srpski vojnik u prošlosti slavno ginuo za otadžbinu, nego danas vojska treba slavno da izvrši svoj zadatak i sačuva ono što je najvažnije, a to su ljudski životi.

Primenom ovog zakona i podizanjem kvaliteta obrazovanja vojnih kadrova obezbeđuje se upravo ovaj cilj, što je smisao mog amandmana. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik dr Darko Laketić

DARKO LAKETIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, uvažene kolege narodni poslanici, naime, zakon o vojnom obrazovanju ima svoj veliki značaj ne samo u vojnim okvirima već i u okvirima celokupnog obrazovnog sistema Republike Srbije. Upravo u tom svetlu, bilo je neophodno uskladiti ovaj zakon o vojnom obrazovanju sa Zakonom o visokom obrazovanju i na taj način omogućiti njihovu komplementarnost, s jedne strane, i, s druge strane, takođe omogućiti jednu koordinisanu primenu.

Ono što je vrlo bitno, kakva je veza između Zakona o vojnom obrazovanju, s jedne strane, i zakona o civilnom obrazovanju, odnosno visokom obrazovanju, a, s druge strane, kakva je njihova veza sa lokalnim samoupravama, kako to piše u amandmanima? Reći ću vam da se najveći broj lokalnih samouprava suočava sa jednim vrlo, vrlo značajnim problemom, a to je ogroman višak radnika ili višak radnika i manjak kadra.

Na ovaj način, dakle upravo i putem zakona o vojnom obrazovanju, uspostavljaju se zajednički civilni i vojni programi, dakle, univerzalni programi, programi koji će iznedriti intelektualce koji će moći da svoje ishodište nađu ne samo u vojnom već i u civilnom sektoru. Upravo je to jedan od načina da rešimo ovaj problem koji sam rekao da postoji, a vezan je za lokalne samouprave, gde će i ti intelektualci, ti obrazovani mladi ljudi naći mesto ne samo u vojnom već i u civilnom sistemu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, dr Laketiću.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Milena Turk.

Izvolite, kolegice Turk.

MILENA TURK: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre, dame i gospodo poslanici, podnela sam amandman na član 2. zakona o vojnom obrazovanju, koji za cilj ima dodatno definisanje teksta ovog zakona i ciljeva koji se žele postići.

Čitav set zakona koji su predloženi i o kojima raspravljamo, a odnose se na odbrambenu industriju, ima za cilj unapređenje funkcionalnosti i čitavog sistema odbrane Vojske Srbije i namenske industrije. Upravo je u tome ključ, zapravo, u povezivanju svih segmenata, u ulaganju u unapređenje kapaciteta i na ovom poslu se aktivno radi već nekoliko godina unazad.

Kada je u pitanju namenska industrija, počev od 2012. godine, dolaskom Aleksandra Vučića, zatim gospodina Bratislava Gašića i ministara Đorđevića i Aleksandra Vulina, krenulo se sa aktivnim i značajnijim ulaganjem u oporavak namenske industrije, koja je do tada bila gubitaš i zaista nije mogla da odgovori na sve potrebe naše države. To i jeste pokazatelj ozbiljnog odnosa države, koja promišljeno i planski ulaže u unapređenje kapaciteta kako bi se uklonile kritične tačke i obezbedilo besprekorno funkcionisanje svih ovih važnih segmenata. Danas u našim fabrikama namenske imamo zanavljen mašinski park, imamo stabilne ugovore, imamo „Namensku“, koja je aktivan učesnik na svetskom tržištu, čiji su proizvodi traženi i cenjeni.

Ono što je predloženo kroz ovaj set zakona, uz sve ono što će doneti, a to je da država aktivno učestvuje sa 51% u paketu akcija, da kontroliše poslovanje, kontinuitet, proizvodnju, uz ono što je predviđeno za fabrike koje su deo grupacije odbrambene industrije, a to je ulaganje u unapređenje njihovih kapaciteta, ulaganje u usavršavanje i pripremu kadrova, opremu Vojske Srbije, prosto, ovo je sve ono što je neophodno da Vojska održi onakav ugled kakav ima među građanima, jer je to institucija od najvećeg poverenja svih građana Republike Srbije.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Turk.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik dr Dragana Barišić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, dr Barišić.

DRAGANA BARIŠIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, poštovani predstavnici BIA, poštovane kolege narodni poslanici i, pre svega, poštovani građani Srbije, podnela sam amandman na član 2. zakona o vojnom obrazovanju, gde se dodaje stav 2. koji bi dodatno definisao ciljeve ovog zakona.

Pre svega želim da istaknem to da se ni danas, kao ni prethodnih sednica, prethodnih meseci, oni koji su uništili našu Srbiju, uništili moj Kruševac, sve gradove, od Niša, Leskovca, Vranja, do Subotice, ne stide da govore loše o našoj vladi, o našem predsedniku, o svim onim dobrim ljudima koji časno i pošteno pokušavaju da građanima Srbije obezbede normalan život, normalan život koji su oni do 2012. pokušavali da unište i, naravno, uspele u tome. Ono što želim da dodam jeste to da su građani Srbije od 2012. godine naovamo više puta jasno

rekli ne njihovoj politici, jasno rekli da SNS i politika SNS-a nema alternativu i da žele upravo da ih vodi gospodin Aleksandar Vučić. Ali, očito, njima to nije dovoljno.

Ovom prilikom želim da dodam da sam podnošenjem ovog amandmana želela da se da doprinos i podstakne i razvoj zdravstvenog sistema, a upravo na tome rade i Ministarstvo odbrane ali i Ministarstvo zdravlja. Evo, ovom prilikom hoću da naglasim da je ministar Lončar naglasio da će u narednih nekoliko nedelja posao dobiti više stotina lekara, što je zaista za pohvalu, jer time pokazujemo da želimo da obezbedimo svim našim mladim ljudima zaposlenje i ostanak u zemlji, a ne da radimo na uništenju zemlje, kao što je radilo „žuto preduzeće“ do 2012. godine. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, dr Barišić.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Blaža Knežević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Blaža Knežević.

Izvolite.

BLAŽA KNEŽEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, poštovani predstavnici BIA, vojno obrazovanje i stručno osposobljavanje od posebnog je značaja za Republiku Srbiju. Njime se uređuju ciljevi i načela u odnosu na obrazovni sistem Republike Srbije, a on obuhvata školovanje, usavršavanje i vojnostručno osposobljavanje za potrebe odbrane i Vojske Republike Srbije.

Da Vojska Republike Srbije prevazilazi okvire svog delovanja, mogli smo se uveriti nebrojeno puta u raznim situacijama; njihovim požrtvovanjem i angažovanjem rađeni su mnogi infrastrukturni projekti ali, ono što je mnogo važnije, prevazilažene su i velike krizne situacije i spasavani ljudski životi. Ako neko s pravom može to da kaže, to su građani Šapca. Svi se sećamo 2014. godine i katastrofalnih poplava. Tada je nesposobna gradska vlast predvođena Demokratskom strankom ostavila Šabac na milost i nemilost, ne preduzimajući baš ništa da spreči poplavni talas koji je pretio Šapcu. Na sednici Vlade Republike Srbije tadašnji premijer Aleksandar Vučić donosi odluku da u Šabac pošalje pripadnike Vojske Republike Srbije, koji su sa hiljadama dobrovoljaca, građana branili i odbranili Šabac, a samim tim i mnogo širi region.

Takvu odanost i požrtvovanje Vojske Republike Srbije prema svom narodu, na čelu sa tadašnjim ministrom Bratislavom Gašićem i načelnikom Generalštaba generalom Dikovićem, Šapčani će pamtili zauvek. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Kneževiću.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Borka Grubor.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Borka Grubor.

Izvolite.

BORKA GRUBOR: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, vojno obrazovanje u principu sadrži iste ciljeve kao i civilno, a to su, u osnovi, pun intelektualni, emocionalni, socijalni, moralni i fizički razvoj, sticanje kvalitetnih znanja, veština i stavova, razvoj stvaralačkih sposobnosti, kreativnosti, estetske percepcije i ukusa, razvoj sposobnosti pronalazaženja, analiziranja, primene i saopštavanja informacija, uz vešto i efikasno korišćenje informacionih tehnologija. Pored tih ciljeva, vrlo važno je i povećanje obrazovnog nivoa stanovništva i razvoj Republike Srbije kao države zasnovan je na znanju.

Vojni aspekt, posebno u razvoju zdravstva, značio bi da prilikom školovanja kadrova za zdravstvene vojne ustanove, počevši od srednjih škola pa do fakulteta, instituta i vojnoistraživačkih centara, isti imaju status vojnih lica i posebna prava, obaveze i odgovornosti uređene ovim zakonom i propisima o Vojsci Srbije.

Predviđeno je da nastavnik kome je prestao radni odnos zbog odlaska u penziju može zadržati obaveze na master i doktorskim akademskim studijama kao mentor ili član komisije u postupku izrade i odbrane završnih radova, odnosno disertacija na tim studijama i kao član komisije za izbor nastavnika. Na ovaj način se obezbeđuje da stručni i iskusni nastavnici mogu preneti stečena znanja i iskustva na mlađe kolege dok ne steknu uslov za starosnu penziju. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ivana Nikolić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Ivana Nikolić.

Izvolite.

IVANA NIKOLIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, kako je članom 2. Predloga zakona definisano da vojno obrazovanje obuhvata školovanje, usavršavanje i vojnostručno osposobljavanje, predloženim amandmanom se dodatno definiše navedeni član, a sve uzimajući u obzir značaj saobraćaja kao važne oblasti, jer bi se posebno bavljenje svakim vidom moglo prepoznati kao od velike važnosti u bilo kom nivou obrazovanja, naročito u školama gde bi se znanje i veštine u budućnosti usmerile na bezbednost i odbranu jedne države.

Sprovođenjem politike u skladu sa programom koji zastupa SNS apsolutno je vidljivo da je ulaganje u obrazovanje prepoznato kao prioritet rada Vlade Republike Srbije i da velike napore, ali pre svega energiju i volju, u što bolji kvalitet obrazovanja, primenjujući metode razvijenih zemalja, ulaže predsednik gospodin Aleksandar Vučić.

Imati svest o značaju saobraćaja i koordinaciji svih vidova za jednostavniji i bezbedniji kvalitet života građana svakako zavređuje poseban

osvrt u svim nivoima obrazovanja. Kako je vojno obrazovanje usmereno na odbranu zemlje, važno je imati kao krovni zakon ovako dobar predlog, koji je danas na dnevnom redu, koji će definisati polaznu osnovu za bezbednost naše zemlje.

Takođe, želim da napomenem i da je posebna odgovornost na dobro kvalifikovanim, dobro obučanim licima i da ona treba da odgovore na izazove sa kojima se susreće naša zemlja koračajući ka sve boljoj budućnosti. Zato se sa velikom pažnjom i detaljnom analizom moraju sagledavati svi nivoi obrazovanja, imajući u vidu da je ulaganje u obrazovanje ulaganje u našu budućnost. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Nikolić.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Arsić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega Arsiću.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, primarna uloga vojske i u Srbiji i u svakoj drugoj zemlji jeste odbrana zemlje. Međutim, postoji još jedna jako bitna uloga, ne manje važna, a to je da je vojska institucija koja pripada svima i da kao institucija koja pripada svima utiče na kolektivni duh jednog naroda, njegovo jedinstvo, imajući u vidu da je srpski narod po brojnosti mali, i njegov opstanak.

Čini mi se da je baš zato takva politika vođena od 2007. do 2012. godine, kada je Vojska Srbije bila uništavana. Znao, kako može jedan oficir ili vojnik da ima raspoloženje kada ne može da radi svoj posao koji voli i kada mu tehnika i oprema bivaju uništavani ili propadaju?

Ako neko misli da se to ne oseća među građanima, grdno se vara. Srbi, kada vide da im se Vojska raspada, zaključuju da im se raspada i država. I negacija tog procesa koji je bio do 2012. godine je saučesništvo u tom procesu i raspadu države. Takođe, od 2012. godine, počev od ministra tadašnjeg, Aleksandra Vučića, do svih ministara do danas ...

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

VEROLJUB ARSIĆ: I kada je predsednik ...

Da završim, kolega Marinkoviću. I drugi su mogli.

PREDSEDAVAJUĆI: Završite.

VEROLJUB ARSIĆ: U redu.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala lepo.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik dr Svetlana Nikolić Pavlović.

Reč ima Svetlana Nikolić Pavlović.

Izvolite.

SVETLANA NIKOLIĆ PAVLOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, vojnostručnim osposobljavanjem obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na unapređenje medicinskih ustanova.

Kao što znamo, Ministarstvo odbrane je za 2018. godinu za snabdevanje vojnomedicinskih ustanova lekovima i sanitetskim materijalom izdvojilo 2.490.000.000 dinara, što garantuje da će svi vojni osiguranici, a ima ih oko 114.000, biti na adekvatan način zbrinuti, odnosno da će imati neophodne lekove i neophodni sanitetski materijal. Navedena ulaganja su garancija da će vojno zdravstvo moći da odgovori potrebama svih svojih korisnika medicinskih usluga. Po prvi put se na početku ove kalendarske godine ušlo sa apotekama koje su pune lekova i potrošnog sanitetskog materijala.

Vojno zdravstvo je jedan od najznačajnijih delova Ministarstva odbrane. Zapošljava oko 4.500 ljudi, svih onih zdravstvenih radnika koji vode računa o stotinama hiljada korisnika zdravstvenih usluga da svakog dana imaju negu i zdravstvenu zaštitu kakvu zaslužuju.

Odlukom Vlade Republike Srbije, VMA je funkcionalno uključena u sistem republičkog zdravstva sa 40% svojih kapaciteta, počev od 1. januara 2008. godine. Godišnje se samo na VMA pregleda više od 230.000 civilnih osiguranika, od kojih se više od 20.000 i hospitalizuje. Sem toga, svake srede Centar za hitnu pomoć VMA je i dežurna hitna služba za građane Srbije.

Što se tiče samog zakona o vojnom obrazovanju, on kao reformski zakon

...

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Mijatović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Tanja Tomašević Damnjanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima Tanja Tomašević Damnjanović.

Izvolite.

TANJA TOMAŠEVIĆ DAMNjANOVIĆ: Hvala, poštovani predsedavajući.

Poštovani gospodine ministre sa saradnicima, kolege i kolegice narodni poslanici, Srbija se može pohvaliti dugom i bogatom tradicijom vojnog školstva. Razvoj vojnog školstva je bio usko povezan sa razvojem srpske vojske. Vojska je bila oslonac i zaštita nacionalne ideje o stvaranju moderne srpske države u 19. veku, Kneževine i Kraljevine Srbije. Osnivanje prvih civilnih i vojnih škola najavilo je početak razvoja prosvetnih ustanova u Srbiji, koje će u 19. veku iznedriti plejadu vrhunskih intelektualaca i stručnjaka u vojnim oblastima.

Donošenje zakona o vojnom obrazovanju jeste potrebno jer je vojno obrazovanje od velikog značaja za odbranu Republike Srbije. Obrazovanje podrazumeva i stručno usavršavanje i osposobljavanje tokom života.

Pod vojnostručnim osposobljavanjem u smislu ovog zakona podrazumevaju se programi obuke za rezervne oficire Vojske Srbije, kandidata za prijem u profesionalnu vojnu službu i stranih državljana. Ulaganjem u vojno obrazovanje ulaže se u budućnost Srbije i, samim tim, u budućnost svakog našeg građanina.

Vojska Srbije danas, za razliku od nekog prethodnog perioda, od perioda uništavanja od strane bivšeg režima, ponovo uživa ugled kakav je imala ranije i kakav zaslužuje, i to pre svega zahvaljujući predsedniku Republike Srbije Aleksandru Vučiću, Vladi Republike Srbije, kao i nadležnom ministarstvu.

Ja vam se zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Petković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Nenad Mitrović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima poslanik Nenad Mitrović.

NENAD MITROVIĆ: Poštovani predsedavajući, gospodine ministre sa saradnicima, gospodo oficiri, dame i gospodo narodni poslanici, vojno obrazovanje obuhvata školovanje i vojnostručno osposobljavanje za potrebe odbrane i Vojske Srbije.

Zakonom o vojnom obrazovanju predviđeno je srednje obrazovanje i vaspitanje i visoko obrazovanje, koje realizuju visokoškolske ustanove.

Vojno obrazovanje je od posebnog značaja za Republiku Srbiju. Članom 2. Predloga zakona predlaže se propisivanje vojnog obrazovanja kao dela obrazovnog sistema Republike Srbije i kao delatnosti od posebnog značaja za odbranu, koja je u nadležnosti Ministarstva odbrane.

Iz Predloga zakona možemo da zaključimo da se predloženo rešenje zasniva na potrebama školovanja, usavršavanja i vojnostručnog osposobljavanja lica iz građanstva, kako onih koji su državljanima Republike Srbije, tako i stranih državljana, i profesionalnih vojnih lica prema stručnim profilima i potrebama vidova, rodova i službi Vojske i pravilima vršenja vojne službe, čije je određivanje u nadležnosti Ministarstva odbrane i nadležnih stručnih vojnih organa.

Ono što hoću da istaknem jeste da je u opštini Bujanovac Vojska Srbije 2015. godine učestvovala u adaptaciji zgrade Predškolske ustanove „Naša radost“ i Muzičke škole. Tom prilikom na zgradi Predškolske ustanove, koja je stara više od četrdeset godina, zamenjena je drvena stolarija PVC stolarijom, sređeni su sanitarni čvorovi, zamenjena je električna instalacija, izvršena popravka krova. Ovo je od izuzetnog značaja za naše najmlađe sugrađane koji borave u ovoj ustanovi, da njihov boravak bude miran i spokojan, a da roditelji budu sigurni da su njihova deca na sigurnom mestu.

Zahvaljujem se Ministarstvu odbrane i tadašnjem ministru Bratislavu Gašiću i Vojsci Srbije na iskazanoj pomoći i podršci.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Orlić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, dr Orliću.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, mi smo već na ovoj sednici govorili o važnosti obrazovanja, uključujući naravno i vojno, za ukupan razvoj društva. Kada je reč o strateškim nastojanjima države da uredi prilike u tom sektoru, pominjali smo i izradu strateškog dokumenta koji će urediti one najvažnije osnove obrazovanja u Republici Srbiji u narednoj deceniji, dakle u periodu od 2020. do 2030. godine. Već danas se definiše niz različitih aspekata na koje država planira da posebno obrati pažnju.

Govorili smo već o tome da je neposredna veza između dobrog, kvalitetnog sistema obrazovanja i privrede od suštinskog značaja za jedno društvo, pa i u kontekstu vojnog obrazovanja.

Onaj aspekt koji je danas pomenuo kolega Đokić odnosi se i na pitanje tzv. celoživotnog ili doživotnog učenja. U kontekstu ovog zakona o kome raspravljamo sada, on ima, svakako, specifičnu težinu. Poznato je da naši stručnjaci koji dolaze upravo iz sistema vojnog obrazovanja predstavljaju zaista izvanredne stručnjake kada je reč o različitim znanjima, veštinama i brojnim oblastima, koje ne moraju biti samo usko vezane za vojnu problematiku. Postoji mnoštvo izvanrednih primera koje možemo pronaći širom sveta da ti ljudi onog momenta kada završe svoju profesionalnu karijeru, recimo u sistemu kao što je vojni, pokreću sopstvenu privatnu inicijativu, ta svoja znanja pretvaraju u direktan doprinos privredi.

Dakle, takvih primera postoji zaista puno, a mi danas u Srbiji imamo i odgovarajući format da te napore podržimo. Format prepoznamo u činjenicama da su prilike za poslovanje drastično bolje nego što su bile samo nekoliko godina unazad. Broj privrednih društava, broj preduzetničkih radnji koji se formira na nivou jedne godine za hiljade prevazilazi ono što bi bio standard u, recimo, 2012. godini. Broj onih koji se ugasi na nivou godine dvostruko je niži.

Dakle, mi danas možemo da radimo, možemo, stvorili smo uslove za to, da privređujemo, država može da se razvija i raste, da postaje moderna, na zdravim osnovama. Zašto to ne iskoristiti i u sistemu kao što je sistem vojnog obrazovanja, zašto ne dati dobar doprinos i činiti da budemo mnogo bolji nego što smo bili nekada, da se više ne poredimo sa otužnom DOS palankom, i time završavam, kakva je Srbija, nažalost, bila do 2012. godine.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Jovica Jevtić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Veljković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

DRAGAN VELJKOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, odredbom člana 2. predloženog zakona propisano je da je vojno obrazovanje deo obrazovnog sistema Republike Srbije, kao i da je delatnost od posebnog značaja za odbranu, koja spada u nadležnost Ministarstva odbrane.

Predloženim amandmanom dodaje se stav 6. kojim se dodatno definišu ciljevi vojnog obrazovanja i odnose se na sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na prava raseljenih lica.

Poštovane kolege, polazeći od činjenice da su raseljena lica jedna od najugroženijih kategorija stanovništva, njihovi problemi su mnogobrojni, a najizraženiji su u oblastima rešavanja stambenih potreba, rešavanja statusnih pitanja, pitanja obrazovanja, zapošljavanja, penzijskog, invalidskog i zdravstvenog osiguranja. Kada je u pitanju rešavanje stambenih potreba, onda treba istaći da Republika Srbija pune dve decenije, u saradnji sa međunarodnim organizacijama, stvara uslove za ovu kategoriju stanovništva, za njihov dostojanstven i siguran život.

Pored Vlade Republike Srbije, ovom prilikom želim da istaknem i doprinos jedinica lokalne samouprave, koje to rade na dva nivoa. Na prvom nivou to se odnosi na dodelu građevinskog zemljišta bez naknade za stambenu izgradnju, obezbeđivanje komunalne infrastrukture i odustajanje od naplate različitih lokalnih taksi i doprinosa. Na drugom nivou, direktno se uključuju u rešavanje ovog gorućeg problema ove kategorije lica. U tom smislu, radi ilustracije, želim da istaknem dva primera: jedan primer je Fond za pružanje pomoći izbeglim, prognanim i raseljenim licima AP Vojvodine, koji je nedavno raspisao i sproveo javni konkurs za dodelu pomoći za izgradnju, dogradnju i adaptaciju stambenih objekata, u maksimalnom iznosu od 500.000 dinara, na teritoriji šest opština Vojvodine; drugi primer jeste Grad Beograd, odnosno Sekretarijat za socijalnu zaštitu.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Duško Tarbuk.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

DUŠKO TARBUK: Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicima, poštovani oficiri Vojske Srbije, želeo bih da predložim amandman na član 2. Predloga zakona o vojnom obrazovanju i dodam stav 6. koji glasi: „Vojnostručnim osposobljavanjem obezbeđuje se sveobuhvatni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na efikasnost lokalne samouprave.“

Amandman koji sam predložio definiše da se vojnostručnim osposobljavanjem stiču opšta ili stručna znanja iz oblasti odbrane i bezbednosti

neophodne za obavljanje poslova odbrane i bezbednosti, a uključivanjem tako osposobljenog, obučenog kadra u rad lokalne samouprave, pored kadra obrazovanog i obučenog u drugim obrazovanim institucijama Republike Srbije, obezbeđuje se sveobuhvatni razvoj Republike Srbije.

Ministarstvo odbrane i Vojska Srbije su ponos naše države i građana. Stoga bismo većim uticajem i primenom njihovih standarda, principa i procedura postigli ne samo efikasnost na lokalnom nivou već brzo obezbedili sveukupni razvoj države.

Svoje kolege molim da u danu za glasanje podrže ovaj zakon i moj amandman.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Slaviša Bulatović.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

SLAVIŠA BULATOVIĆ: Zahvaljujem.

Na član 2. Predloga zakona podneo sam amandman i predlažem da se doda stav 6. koji glasi: „Vojnostručnim osposobljavanjem obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na vladavinu prava.“

Vojnostručnim osposobljavanjem izgrađuje se identitet profesionalnog oficira osposobljenog i spremnog za intelektualne i etičke izazove oficirskog poziva. Vojnostručno osposobljavanje daje mnogo veću izvesnost studentima, odnosno budućim oficirima da eventualno zbog specifičnosti poziva, ukoliko ne bi mogli da nastave profesionalnu karijeru, imaju mogućnost da se bez velikih problema uključe u sve druge civilne tokove. Znanje, sposobnost i odgovornost, kao temeljne vrednosti koje srpski oficiri ponesu iz vojnog obrazovanja, predstavljaju preduslov za izvršavanje postavljenih zadataka i na unutrašnjem i na međunarodnom planu.

Usvajanjem zakona o vojnom obrazovanju vaspitnoobrazovna i naučnoistraživačka delatnost u segmentima koji se odvijaju unutar visokoškolskih naučnih i ostalih vojnih ustanova i institucija biće sistematizovane i objedinjene, a briga o njima podignuta na najveći mogući nivo. Teorijska i praktična znanja i veštine stečene individualnim i timskim radom daju mogućnost mladom oficiru da uspešno izvršava profesionalne zadatke u promenljivim i vrlo dinamičnim okolnostima koje karakterišu savremenu vojnu profesiju. Moglo bi se reći da će vojnostručno osposobljavanje u budućnosti stvarati obrazovan kadar osposobljen za razne izazove. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Majkić.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

ALEKSANDRA MAJKIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre sa saradnicima, podnela sam amandman na član 2. zakona o vojnom obrazovanju, gde sam želela da ga povežem sa efikasnošću lokalne samouprave.

Da bi lokalna samouprava bila efikasna, imovina na njenoj teritoriji treba da bude rešena, tj. da bude sređena i da se zna kome šta pripada. Naime, 2006. godine, još za vreme Demokratske stranke, donet je master plan za prodaju imovine koja nije neophodna za funkcionisanje Vojske Srbije. Vidimo da su posledice tog master plana nedovoljne i da je danas od preko petsto objekata koji pripadaju Vojsci nešto manje od sto prodato. Pozdravljam to što Ministarstvo odbrane smatra da sredstva prodana ovim master planom treba da budu uložena u stanove za vojsku. Takođe, pozdravljam i pokušaj iz 2014. godine da se izvrši ponovna procena petnaest objekata, tj. da se smanji vrednost tih objekata kako bi oni lakše bili prodati, ali, nažalost, još uvek imamo oko četiristo objekata koji stoje i urušavaju se, kao što je npr. slučaj u Kikindi.

Vi i sami znate da u samom centru Kikinde imamo objekat, bivši Dom Vojske, koji je prvo procenjen na 450.000 evra, zatim na 360.000 evra, što je nerealno za takav objekat u Kikindi, pre svega zbog njegovog stanja, zbog toga što se godinama u njega ništa ne ulaže i zbog toga što je taj objekat pod zaštitom Zavoda za zaštitu spomenika, te samo uređenje fasade tog objekta košta nekoliko desetina hiljada evra. Grad je zainteresovan da otkupi ovaj objekat, ali, naravno, uz povoljnije uslove i na više od pet godina na koliko može da se otkupi.

Pratim vaše aktivnosti u vezi s ovim i nadam se da će u nekom skorijem vremenu biti ponovo pokrenuta procena vrednosti svih nekretnina koje su u okviru Ministarstva odbrane. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar.

ALEKSANDAR VULIN: Samo kratko da pojasnimo. Cenu daje Poreska uprava, znači, ne Vojska Srbije. Vojska Srbije tu ne može ništa da se pita. Poreska uprava izađe sa tržišnom procenom, kaže koliko to vredi, pa lokalna samouprava ima pravo preče kupovine. Ukoliko nije zainteresovana, onda se ide na tržište, pa ukoliko ne bude nikoga ko je zainteresovan, cena se obara za nekih 20% pa se nastavlja.

To je zakon i drugačije se ne može. Mi jedino možemo promeniti zakon. To je već drugo pitanje. Slažem se, zato ste tu, naravno. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Đukanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Radovan Jančić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega Jančiću.

RADOVAN JANČIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani narodni poslanici, gospodine ministre, članom 2. Predloga zakona predlaže se propisivanje vojnog obrazovanja kao dela obrazovnog sistema Republike Srbije i kao delatnosti od posebnog značaja za odbranu, koja je u nadležnosti Ministarstva odbrane. Amandmanom sam predložio da se dodatno definiše član 2. i doda stav 6. koji glasi: „Vojnostručnim osposobljavanjem obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na unapređenje rada lokalnih samouprava.“

Unaprediti rad lokalnih samouprava nije lak zadatak, posebno kada odgovornost nad njima preuzmete iz ruku neodgovornih ljudi koji su punih dvanaest godina, u Vojvodini šesnaest, razarali naše društvo, slabili moć države, koji su sopstveni narod doveli do prosjačkog štapa. U tom plaćenom projektu posebnu pažnju usmeravali su pograničnim lokalnim samoupravama ne bi li strancima, čim uđu u našu zemlju, jasno ukazali da smo slabi, nesposobni i da zavisimo od njih.

Kako dolazim iz pogranične opštine Novi Kneževac, čiju severnu granicu čini deo državne granice prema Mađarskoj u dužini od 21,2 kilometra, dok prema istoku dužinom od 14,9 kilometara izlazi na državnu granicu prema Rumuniji, svedok sam svih nedela koja je prethodni režim posebno činio prema strateški veoma važnim područjima, koja su za njih bila zaboravljena čak i sa tačke vojnobezbednosnog aspekta.

U jednom delu svog inauguracionog govora predsednik Srbije Aleksandar Vučić je rekao: „Bili smo zemlja i narod za koje je neko vreme bilo zaustavljeno, ali smo i u tome pronašli nešto dobro. Danas se vidi da nikada i nigde nismo zakasnili, nećemo ni u budućnost, bolju i mirniju za nas i našu decu. Bolju i mirniju budućnost ostvarićemo samo sa modernom, jakom i snažnom vojskom, kao garantom mira, kojeg srpski narod najčešće nije imao.“ Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milovan Drecun.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Željko Sušec.

Izvolite, kolega Sušec.

ŽELJKO SUŠEC: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani predsedavajući, uvaženi gospodine ministre, dame i gospodo narodni poslanici, naša vojska ima dugu tradiciju kada je u pitanju vojno obrazovanje budućih podoficira i oficira. Slavna pobeda srpske vojske u Kolubarskoj bici ušla je u istoriju ratovanja, a taktika vojvode Živojina Mišića u Kolubarskoj bici izučava se i danas na poznatim svetskim vojnim akademijama.

Mi smo mala zemlja, ali smo svima u regionu, Evropi i svetu dokazali da smo zemlja čestitih i poštenih ljudi, koji vole svoju otadžbinu i znaju da je i te kako brane kada to zatreba.

Zakon o vojnom obrazovanju je od izuzetno velikog značaja za odbranu Republike Srbije i zato nam je potrebno stalno usavršavanje naših pripadnika Vojske Srbije. Naši pripadnici Vojske Srbije i pripadnici MUP-a dokazali su da su u svakoj situaciji uz svoj narod, bilo u ratnom stanju bilo u mirnodopskom. Setimo se samo velikih elementarnih nepogoda, tačnije majskih poplava 2014. godine, kada su naši pripadnici Vojske Srbije i pripadnici MUP-a danonoćno spasavali naše građane i njihovu imovinu od velikih napada vodene stihije, nezapamćene u poslednjih sto godina.

Zakon o vojnom obrazovanju je u interesu države i naroda. Uz stalnu modernizaciju vojnog naoružanja i usavršavanje pripadnika Vojske Srbije koje intenzivno sprovodi Ministarstvo odbrane od 2012. godine, mi danas imamo vojsku kojoj po hrabrosti, znanju, izvođenju vojnih veština ne može da parira nijedna vojska zemalja u okruženju. To je ono, poštovani građani Srbije, što danas mnogima smeta. Mnogima danas smeta Aleksandar Vučić, predsednik Republike Srbije, mnogima danas smeta ekonomski i privredno obnovljena i snažna Srbija. Smeta im snažna Srbija jer su navikli na poslušnu Srbiju. Jer su navikli na poslušnu Srbiju koju su vodili ovi čestiti i pošteni pre nas, do 2012. godine.

Na samom kraju, želeo bih svim pripadnicima Vojske Srbije i njihovim porodicama da poželim puno zdravlja, sreće i svakog dobra, da sve što rade svakodnevno rade u interesu održavanja mira, bezbednosti i očuvanja naših državnih granica. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Jović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Đorđe Komlenski.

Reč ima Đorđe Komlenski.

Izvolite.

ĐORĐE KOMLENSKI: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo, drugarice i drugovi, uvaženi ministre sa saradnicima, amandman na član 2. koji sam podneo je u apsolutno logičnoj vezi sa amandmanom koji sam predložio na član 1. Iako sam već u ranijoj diskusiji rekao da je ovaj zakon jedan od onih zakona koji su najviše vodili računa o socijalnoj ravnopravnosti, potenciranje ove crte, koja je važna kao princip, kao osnov na kojem će ceo zakon biti utemeljen, jako je važno kako za Vojsku tako i za Republiku Srbiju.

Naime, članom 2, u kojem se predlaže ova dopuna ovim amandmanom, propisano je da se vojno obrazovanje kao deo sistema obrazovanja Republike Srbije i kao delatnost od posebnog značaja za odbranu stavlja u nadležnost Ministarstva odbrane. Iako se stavlja u nadležnost Ministarstva odbrane, ona ujedno omogućava da pod ravnopravnim uslovima, o čemu sam govorio prošli put, oni koji žele da pohađaju srednju školu mogu ravnopravno konkurisati, svi,

bez obzira na socijalni status. Zaista, prihvatanje ovog amandmana olakšalo bi primenu čl. 49, 50. i 52.

Ovog trenutka bih posvetio pažnju članu 52. ovog zakona, koji vi predlažete, gde se kaže da se „na studijske programe osnovnih i integrisanih akademskih studija koje se realizuju na Univerzitetu upisuju i školuju radi prijema u profesionalnu vojnu službu lica iz građanstva i učenici srednjih vojnih škola“. Inače, kandidati, i jedni i drugi, koji budu primljeni, a uđu u kvotu koju opredeli Ministarstvo, finansiraju se iz budžeta Republike Srbije.

Mislim da je ova komponenta socijalne ravnopravnosti dobro ugrađena, ali zbog nekih budućih vremena i značaja koji ovaj zakon ima ovaj amandman bi samo mogao da dopuni ono što je već, praktično, u zakonu i učinjeno. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Komlenski.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Savkić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Dubravka Filipovski.

Izvolite, kolegice Filipovski.

DUBRAVKA FILIPOVSKI: Podnela sam amandman zato što smatram da je potrebno posebnu pažnju posvetiti efikasnosti rešavanja svih personalnih pitanja. Ljudski resursi su kapital koji treba čuvati i uvećavati, a pripadnici kadrovske službe Vojske Srbije su oni od kojih se najviše očekuje po ovom pitanju, da svojim znanjem i radom doprinesu unapređenju operativnih i funkcionalnih sposobnosti svih jedinica i ustanova Vojske Srbije. Zato je veoma važno raditi na usaglašavanju delovanja organa kadrovske službe na svim nivoima.

Najvažnija pitanja koja se posebno izdvajaju u oblasti kadrovskih resursa su: poboljšanje starosne strukture kadra u Ministarstvu odbrane i Vojske Srbije, dogradnja modela popune profesionalnim vojnicima i određivanje nomenklature oznaka i evidencije profesionalnih vojnika i civilnih lica. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Milekić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Milanka Jevtović Vukojičić.

Izvolite.

MILANKA JEVTIĆ VUKOJIČIĆ: Uvaženi predsedavajući, poštovani ministri sa saradnicima, gospodo oficiri Vojske Srbije, podnela sam amandman na član 2. zakona o vojnom obrazovanju, koji inače definiše vrste vojnog obrazovanja. Posebno bih naglasila vojnostručno osposobljavanje koje se odnosi na rezervne oficire i njihovu obuku. Takođe, moj amandman odnosi se na zaštitu ranjivih grupa.

Želim da naglasim da Vojska Republike Srbije ima tri misije. Jedna od tih misija, a to je treća, odnosi se na spasavanje, pomoć, evakuaciju, zbrinjavanje stanovništva koje je pogođeno elementarnim nepogodama i drugim katastrofama.

Dok su se vojske zapadnih demokratija pripremale za nove izazove, izazove klimatskih promena, dotle je režim do 2012. godine direktno uticao na bezbednost i život građana, koje mogu zadesiti elementarne nepogode, na taj način što su prodali 874 čamca. I ne samo čamce, oni su prodali transportne helikoptere Mi-8, koji imaju i te kako veliku ulogu u spasavanju stanovništva.

Za razliku od njih, Vojska Republike Srbije, ispunjavajući treću misiju, pokazala je veliku hrabrost i odlučnost, pokazala je da je uvek uz svoj narod i svoje sugrađane, posebno kada su pogođeni elementarnim nepogodama. Pokazaću fotografiju iz sela Veliko Polje, iz Obrenovca, gde vojnici, vazduhoplovci, spasavaju osmočlanu porodicu, gde su i jednogodišnja beba i 79-godišnja starica. Takođe, i druga fotografija pokazuje veliko požrtvovanje i spasavanje stanovništva. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ljibuška Lakatoš.

Koleginice Ljibuška, izvolite.

LJIBUŠKA LAKATOŠ: Zahvaljujem.

Uvaženi predsedavajući, ministre sa saradnicima, oficiri Vojske Republike Srbije, kolege i koleginice narodni poslanici, podnela sam amandman na član 2. Predloga zakona o vojnom obrazovanju gde se dodaje stav 6. koji glasi: „Vojnostručnim osposobljavanjem obezbeđuje se sveukupni razvoj Srbije, s posebnim osvrtom na razvoj školskog sistema.“

Članom 2. predloženog zakona predlaže se propisivanje vojnog obrazovanja kao dela obrazovnog sistema Republike Srbije i kao delatnosti koja je od posebnog značaja za odbranu, koja je u nadležnosti Ministarstva odbrane. Predloženo rešenje zasniva se na potrebama školovanja, usavršavanja i vojnostručnog osposobljavanja lica iz građanstva i profesionalnih vojnih lica prema stručnim profilima i potrebama vidova, rodova i službi Vojske.

Kroz vojnostručno osposobljavanje stiču se znanja koja će zasigurno unaprediti sistem odbrane naše države. Usklađivanjem obrazovnog sistema sa potrebama vojnog obrazovanja, koje je od posebnog značaja za odbranu Republike Srbije, uvodi se i dualno obrazovanje, što će svakako unaprediti rad Ministarstva odbrane.

Usklađivanjem i modernizacijom školskog sistema Vojska Srbije dobiće stručan kadar, spreman da odgovori svim zahtevima modernizacije i opremanja savremenim borbenim sistemima, kadar koji će biti obučeniji i sposobniji da radi kako u Ministarstvu odbrane tako i u namenskoj industriji, kadar koji će biti još veći garant stabilnosti i razvoja Republike Srbije, ali će pre svega biti garant mira toliko potrebnog za bolju i lepšu budućnost naše dece i generacija koje dolaze. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Vlado Babić.

Kolega Babiću, izvolite.

VLADO BABIĆ: Hvala.

Poštovani predsedavajući, cenjeni gospodine ministre sa saradnicima, poštovane kolegice i kolege narodni poslanici, u članu 2. Predloga zakona dodaje se stav 6. koji glasi: „Vojnostručnim osposobljavanjem obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na razvoj zdravstvenih centara.“

Ovim amandmanom se dodatno definišu posebni ciljevi vojnog obrazovanja, a danas ću govoriti o vantelesnoj oplodnji žena vojnih osiguranika.

Postupci vantelesne oplodnje temelje se na poboljšanju prirodnih oplodnih mogućnosti parova. Usmereni su na ostvarivanje kontakta jajnih ćelija i semena muškarca, skraćujući put do njihovog spajanja ili dovodeći ih u neposredni kontakt. Suština svih postupaka vantelesne oplodnje je izazivanje ovulacije i dopremanje pripremljenog semena u veću ili manju blizinu jajne ćelije, bez obzira na to da li je artifičijelna ili oplodnja in vitro uslovima. Za smanjeno upućivanje na vantelesnu oplodnju vrlo značajno mesto ima i skrining, odnosno redovni i preventivni pregled grlića materice. Poznato je da se karcinom grlića materice najčešće javlja kod žena u mlađoj životnoj dobi, koje se vrlo često još nisu ostvarile kao majke i zbog toga je jako bitno da sve žene redovno odlaze bar jednom godišnje na kontrolne preglede.

Upravni odbor Fonda SOVO na sednici održanoj 23. marta ove godine doneo je odluku o uslovima i načinu ostvarivanja prava na sprovođenje postupka biomedicinski potpomognutog oplodjenja. Tako žene vojnih osiguranika imaju prava na najviše četiri pokušaja lečenja neplodnosti postupcima VTO oplodnje na teret obaveznog zdravstvenog osiguranja, bez obzira na to da li su se pre toga ostvarile kao roditelji, uz činjenicu da u vreme podnošenja zahteva imaju najmanje 44 godine.

I pored svega što država pokušava da ovim postupcima poveća natalitet i prirodni priraštaj u Srbiji, procenat uspešnosti VTO je 33%. No, i pored ovoga malog procenta začeca, omogućeno je porodicama da uživaju u roditeljstvu a ženama da se ostvare kao majke. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milovan Krivokapić.

Da li neko želi reč?

Kolega Krivokapiću, izvolite.

MILOVAN KRIVOKAPIĆ: Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicima i predstavnici BIA, podneo sam amandman na član 2. ovog zakona kojim se dodaje stav 6. koji glasi –vojnostručnim osposobljavanjem obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim akcentom na nerazvijene opštine. U stavovima od 1. do 5. detaljno je definisano šta obuhvata

vojno obrazovanje, školovanje, usavršavanje i osposobljavanje. Mišljenja sam da je bitno dodatno definisati da se vojnostručnim osposobljavanjem obezbeđuje sveukupni razvoj Republike Srbije.

Tradicija vojnog školstva u Srbiji duga 160 godina tesno je povezana sa procesom stvaranja moderne srpske države i njene vojske. Savremeni sistem vojnog obrazovanja Republike Srbije kao deo obrazovnog i naučnog sistema Republike Srbije organizuje i realizuje delatnost obrazovanja kadra u oblastima od interesa za odbranu i drugim oblastima značajnim za dostizanje potrebnih sposobnosti pripadnika sistema odbrane u skladu sa delokrugom i nadležnostima Ministarstva odbrane.

Donošenjem zakona o vojnom obrazovanju omogućavamo da sistem vojnog obrazovanja Republike Srbije uspešno obezbeđuje projektovane potrebe sistema odbrane Republike Srbije sa kadrom odgovarajućih profila. Interesovanje za vojne škole je sve veće i veće jer su mladi svesni da je ovaj poziv mnogo više od radnog mesta. Školujući se u vojnim školama i akademijama, mladi ne stižu samo formalno obrazovanje nego usvajaju vrednosti zbog kojih izrastaju u kvalitetne i časne ljude.

Da bi profesionalni pripadnici Vojske Srbije mogli da obavljaju sve poslove i zadatke i da odgovore izazovima, tokom svog radnog veka moraju da se obrazuju i usavršavaju stalno.

Imajući u vidu sve napred navedeno, moram da naglasim da je u članu 2. potrebno dodatno definisati da se vojnostručnim osposobljavanjem...

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Krivokapiću.

Poštovani narodni poslanici, saglasno članu 27. i članu 87. st. 2. i 3. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da će Narodna skupština danas raditi i posle 18 časova, zbog potrebe da Narodna skupština što pre donese zakone iz dnevnog reda ove sednice.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Nataša St. Jovanović.

Koleginice Jovanović, izvolite.

NATAŠA ST. JOVANOVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, gospodo oficiri, gospodo iz BIA, kolege narodni poslanici, podnela sam amandman na član 2. koji se odnosi na stručno osposobljavanje, koje utiče na stabilnost i sigurnost u zemlji i, u krajnjoj liniji, na razvoj Republike Srbije.

Kao što znate, nacrt zakona predlaže propisivanje mreže i vrste vojnoškolskih ustanova u oblasti srednjeg i visokog vojnog obrazovanja. Predloženo rešenje zasnovano je na postojećoj mreži vojnih škola, kao i vojnih ustanova i posebnih pravnih lica čiji je osnivač Republika Srbija, a koja postaje sastavni deo mreže srednjih i vojnih škola Republike Srbije.

Hoću da vas podsetim na jednu stvar, a to je da se Vojna akademija kroz istoriju menjala i prilagođavala složenom procesu vojnog obrazovanja. Prvi korak ka stvaranju oficirskog kadra načinio je 1833. godine knez Miloš

Obrenović kada je na školovanje u Rusiju poslao trideset mladića da izuče za oficire. Zatim, krajem 1837. godine odlučeno je da se u Srbiji otvori trogodišnja škola, a 1848. godine u Beogradu se sve više potencira značaj obrazovanog vojničkog kadra i neophodnost ponovnog osnivanja škole za oficire. Ubrzo zatim, knez Aleksandar Karađorđević, 18. marta 1850. godine, odobrava da se otvori Artiljerijska škola. Ovaj akt predstavlja utemeljenje vojnog školstva i zato je u Vojsci Srbije 18. mart usvojen kao dan Vojne akademije.

Želela sam da vas podsetim na ovu našu istoriju jer je u toku prošle i ove godine namenjeno oko trista miliona dinara za radove na Vojnoj akademiji, gde će biti renovirana ne samo pista već i sportski centar, smeštajni kapaciteti i streljana. Podizanjem životnog standarda, kvaliteta života i rada omogućava se bolje i uspešnije obrazovanje kadeta u Vojnoj akademiji. Hvala na pažnji.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Goran Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Bojan Torbica.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Torbice, izvolite.

BOJAN TORBICA: Poštovani predsedavajući, cenjeni ministre sa saradnicima, gospodo oficiri, kolege narodni poslanici, Srbija se može pohvaliti dugom i bogatom tradicijom vojnog školstva, a razvoj vojnog obrazovanja uvek je bio povezan sa razvojem srpske vojske, koja je na svojim leđima iznela teret oslobodilačkih i odbrambenih ratova od prve polovine 19. veka pa sve do poslednjih godina 20. veka.

Svedoci smo da srpsko vojno školstvo trenutno prolazi temeljne reforme, koje imaju za cilj da profilišu moderan, efikasan i funkcionalan sistem vojnog obrazovanja, koji će odgovarati potrebama i zadacima Vojske Srbije. Predloženim zakonom o vojnom obrazovanju dovršava se proces usklađivanja propisa o vojnom obrazovanju sa propisima o obrazovanju u Republici Srbiji, čime će vojnoškolske ustanove postati integralni deo obrazovnog sistema Republike Srbije.

Srbiji je danas, posle vladavine stranaka DOS-a, zarad sveukupnog njenog razvoja, od izuzetne važnosti i unapređenje vojnog obrazovanja i školovanje što većeg broja kvalitetnih mladih oficira, pošto je Srbija za vreme dosovske vlasti doživela da joj ta nenarodna vlast u prevremenu penziju otera veliki broj, slobodno mogu reći, najboljih oficira, ratnih komandanata, onih koji su nosili borbu protiv terorističke OVK i NATO snaga. Kao što su, takođe, desetakovane brojne oklopnomehanizovane, artiljerijske, inženjerijske, protivvazdušne jedinice, kojima su uništena ili preprodata još uvek ispravna i upotrebljiva borbena sredstva i vojna oprema.

Očigledno je da je boravak američkih kursista i poslušnika, Borisa Tadića i Dragana Šutanovca, na čelu Ministarstva odbrane imao teške posledice

po Vojsku Srbije, ali, na sreću, vladavina partija DOS-a okončana je jednom zauvek. Vlada Republike Srbije i Ministarstvo odbrane na čelu sa ministrom Aleksandrom Vulinom na pravom su putu da Vojsku Srbije vrate na mesto koje joj pripada. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Matić.

Da li neko želi reč?

Kolega Matiću, izvolite.

VEROLJUB MATIĆ: Zahvaljujem.

Članom 2. na koji sam podneo amandman govori se o vojnom obrazovanju od posebnog značaja za Republiku Srbiju. Ja sam i u prethodnom amandmanu koji sam podneo na član 1. govorio o značaju obrazovanja, da je to od posebnog značaja za Republiku Srbiju, da je obrazovanje usmereno na odbranu zemlje, da obrazovanjem obučavamo viši stručni kadar, oficire, podoficire, a samim tim oni obučavaju dalje, do onog poslednjeg izvršioca u okviru Vojske Srbije.

Opet ću reći šta znači vojno obrazovanje kroz jedan dobar primer, primer od pre tačno četiri godine, kad su počele velike kiše da padaju i kada nas je zakačila velika poplava na teritoriji Republike Srbije. Tada je moja opština bila, odnosno centar opštine, jedno ostrvo okruženo vodom. Prvi koji nam je pritekao u pomoć bio je tadašnji premijer Aleksandar Vučić, koji je došao vojnim helikopterom, doneo prvu pomoć. Odmah iza njega došli su pripadnici Vojske Srbije da pomognu, prvenstveno građanima, da se spasemo od te nepogode koja nas je snašla 2014. godine. Došli su ronionci, došli su oni koji dobro znaju da rukuju čamcima, oni koji dobro znaju da se ponašaju u uslovima poplava, bujica i nepredviđenih okolnosti. Uspeli su da puno toga spasemo, i ljudstva i materijalnih sredstava; hvala bogu, nismo imali uopšte ljudskih žrtava te 2014. godine.

To je veliki doprinos i stručnih ljudi iz Vojske Srbije, koji su zajedno sa nama uspeli da sve te krizne situacije prevaziđu i da se...

(Predsedavajući: Privodite kraju, kolega Matiću.)

... Jednostavno spasemo od poplava.

S obzirom na to da nema više vremena, ja ću završiti. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ana Čarapić.

Da li neko želi reč?

Koleginice Čarapić, izvolite.

ANA ČARAPIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, amandman sam podnela s ciljem da ukažem na to koliki je značaj školovanja i usavršavanja pripadnika Vojske Srbije, kao i razvoja naučnoistraživačkog rada i stručnog kadra za potrebe odbrane, za sveukupni razvoj Republike Srbije.

Naime, naš predsednik Aleksandar Vučić, još dok je bio predsednik Vlade Republike Srbije, prepoznao je značaj odbrambene industrije i još su tada, 2014. godine, izdvojena značajna novčana sredstva za ulaganje u oblast namenske industrije. Namenska industrija danas može da se pohvali velikim obimom proizvodnje. Naime, po proizvodnji iz oblasti namenske industrije zauzimamo treće mesto u Evropi, iza Nemačke i Švajcarske. S jedne strane, imamo zapošljavanje radnika, a s druge strane imamo različite prilive u budžet Republike Srbije po osnovu direktnih poreza.

Naši vojnici danas imaju opremu koja je i eksperte sa zapada ostavila bez teksta. Poznati britanski magazin o vojnim pitanjima je u svom tekstu pohvalio projekat modernizacije Vojske, koji je prvi put predstavljen na vojnom prikazu „Sloboda“ 2017. godine u Batajnici. Zahvaljujući Vladi Republike Srbije koja je prepoznala značaj ulaganja u opremanje vojske, čak je i „Jumko“ iz Vranja dobio posao za šivenje uniformi. Vlada Republike Srbije predviđa da svaki vojnik mora da ima najmanje dva para uniformi, što se nije desilo od JNA. Znači, posao je dobio „Jumko“ iz Vranja.

S jedne strane, imamo „Jumko“ Vranje, koji se nalazi na jugu Srbije; s druge strane, na zapadu imamo fabrike „Prvi partizan“ Užice, „Milan Blagojević“ Lučani, „Sloboda“ Čačak, „Prva petoletka“ Trstenik i FAP Priboj; za centralnu Srbiju su tu „Zastava“ Kragujevac, „Prva iskra“ Barič, „Teleoptik“ Zemun, „Moma Stanojlović“ Batajnica. To su fabrike iz oblasti namenske industrije, koje predstavljaju točak razvoja celokupne privrede Republike Srbije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Dragana Kostić.

Izvolite.

DRAGANA KOSTIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministri, gospodo oficiri, narodni poslanici, na član 2. podnela sam amandman da bih ukazala na važnost uvećanja ulaganja u vojno obrazovanje. Vojno obrazovanje se i dalje razvija i unapređuje zahvaljujući ekonomskoj stabilnosti i prosperitetu privrede Srbije.

Sem ulaganja u Vojnu akademiju, svedoci smo ulaganja i u Vojnu gimnaziju u vrednosti od trideset miliona dinara ove godine. Ova sredstva omogućiće rekonstrukciju prilaznog platoa, zamenu stolarije, podnih površina, sanitarnih čvorova, molersko-farbarske radove, zamenu instalacija vodovoda i kanalizacije, elektroinstalacija, renoviranje zajedničkih prostorija, čitaonice i biblioteke.

Ulaganje u vojno obrazovanje je investicija za budućnost mladih generacija. Ne mogu a da ne iskažem svoje zadovoljstvo zbog toga što je interesovanje među mladima za upis u Vojnu gimnaziju veće nego ikada, a posebno među pripadnicama lepšeg pola, koje od ukupno 48 polaznika upisanih u školskoj 2017/2018. godini čine jednu trećinu učenika, pokazuju izuzetne

rezultate na prijemnim testovima, kao i uspeh u toku školovanja. Naročito se ponosim time da dva učenika koja pohađaju Vojnu gimnaziju potiču iz moje lokalne samouprave, Sokobanje.

U danu za glasanje Srpska napredna stranka podržaće ovaj zakon koji je predložila Vlada Republike Srbije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Goran Kovačević.

Izvolite.

GORAN KOVAČEVIĆ: Dame i gospodo, gospodine ministre, predložio sam amandman na član 2. zakona o vojnom obrazovanju, gde ističem značaj i ekonomski potencijal vojnog obrazovanja.

Vojno obrazovanje svuda u svetu ima značajan ekonomski potencijal. Kao i civilno, tako je i vojno obrazovanje ozbiljan finansijski posao, jer to podrazumeva da država i institucije koje se bave obrazovanjem funkcionišu u ekonomskom smislu. Svakako, kada obrazujete generacije i kada te generacije postanu ozbiljni ekonomski ljudi, onda imate razumevanje da shvatite da je ekonomski rast i razvoj suština razvoja jedne ekonomije. Ti novi članovi društva svakako pomažu da ekonomski poredak bude bolji i da bolje funkcioniše.

Prenos vojnog znanja ima sve karakteristike koje su neophodne za proces obrazovanja. Te karakteristike posebno dolaze do izražaja u oblastima u kojima to znanje i obrazovanje koje se steklo u Vojsci može da bude primenjeno i primenjuje se u civilnom sektoru. Taj civilni sektor, odnosno onaj deo društva koje uzima i konzumira usluge koje potiču od vojnog obrazovanja, a tu pre svega mislim na oblast medicine, predstavlja izuzetan brend, koji nije samo od značaja i ugleda na teritoriji Republike Srbije već i uopšte u regionu.

Vojnomedicinska akademija, a posebno treba naglasiti vojni Medicinski fakultet, predstavlja instituciju od ogromnog značaja i ugleda, koja se može svrstati u rang sa najozbiljnijim medicinskim institucijama i fakultetima. Kada pogledate međunarodne fakultete od ugleda, oni govore o svojim referencama, ali istovremeno govore o vremenu koje provedete na klinici u toku obrazovanja za doktora – šest meseci je maksimum koji možete da ostvarite. Deca na Vojnomedicinskoj akademiji, odnosno na Fakultetu medicinskih nauka praktično rastu, žive, uče, školuju se, uz kombinaciju teorije i prakse na Vojnomedicinskoj akademiji. To je nešto što je praktično neverovatno. Na osnovu tog iskustva, stičemo ugled i takav je ugled na Vojnomedicinskoj akademiji ljudi koji se obrazuju u tim institucijama.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milan Knežević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima kolega Knežević.

Izvolite.

MILAN KNEŽEVIĆ: Poštovani predsedavajući, gospodine ministre sa saradnicima, kolegice i kolege narodni poslanici, ja sam, vezano za zakon o vojnom obrazovanju, podneo amandman na član 2. Radi javnosti i gledalaca koji prate ovu skupštinsku debatu, samo da kažem da taj član 2. ima konstataciju da je vojno obrazovanje od posebnog značaja za odbranu Republike Srbije, i u tom članu 2. su jasno definisani pojmovi šta sve obuhvata vojno obrazovanje.

Ovaj amandman je logični nastavak mog amandmana na član 1, gde sam izneo jasnu konstataciju da se ovim zakonom želi postići krajnji efekat, a to je da vojni zakon i vojne visokoškolske ustanove mogu da postanu integralni deo obrazovnog sistema Republike Srbije.

Direktno je u vezi sa visokim obrazovanjem naučnoistraživački rad (pomenule su neke kolege poslanici u prethodnoj diskusiji), tako da je i u naučnoistraživačkoj delatnosti iz oblasti odbrane potrebno da se sada kroz razne uredbe Vlade i taj deo vojne naučnoistraživačke delatnosti uskladi sa zakonom o obrazovanju. Preduslovi su stvoreni jer je matičnim zakonom o naučnoistraživačkom radu već u odgovarajućim članovima prepoznata naučnoistraživačka delatnost u oblasti odbrane, tako da je potreban sledeći korak, koji će nesumnjivo Ministarstvo uraditi, a to je usklađivanje naučnoistraživačke delatnosti u oblasti odbrane sa matičnim zakonom o naučnoistraživačkom radu. To će upotpuniti celokupni sistem visokog obrazovanja u Vojsci. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Kneževiću.

Sada određujem redovnu pauzu. Sa radom nastavljamo u 14 sati.

(Posle pauze – 14.00)

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo sa daljim radom.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milosav Milojević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Milojeviću, izvolite.

MILOSAV MILOJEVIĆ: Hvala.

Uvaženi potpredsedniče Narodne skupštine, cenjeni ministri u Vladi Republike Srbije, dame i gospodo poslanici, na osnovu člana 161. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine Republike Srbije, podneo sam amandman na Predlog zakona o vojnom obrazovanju.

U članu 2. Predloga zakona predlažem da se doda stav 6. koji glasi: „Vojnostručnim osposobljavanjem obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na unapređenje privatnog sektora“. Ovim amandmanom unapređenje privatnog sektora se uvodi kao jedan od ciljeva vojnog obrazovanja.

Kao što možemo videti, vojno obrazovanje je od posebnog značaja za odbranu Republike Srbije. Imajući u vidu navedeno, apsolutno je neophodno da

se pridržavamo načela stvaranja kvalitetnih kadrova, jer upravo tu leži naša budućnost i dalji razvoj i napredak. Mišljenja sam da je potrebno da svoje znanje usavršavamo i napredujemo. To možemo postići samo ako svoja iskustva podelimo sa drugima i naučimo od drugih. Jedino tako ćemo doći do stručnog, obučenog kadra, sposobnog da na najbolji način obezbedi sigurnost Republike Srbije.

Mnogi govore o tome da je vojska u 21. veku nepotrebna i kritikuju se odluke koje doprinose napretku naših vojnih snaga. Ako pogledamo primer razvijenih zemalja sveta, zemalja EU, ali i država na drugim kontinentima, videćemo da je praksa razvoja vojske nešto što se podrazumeva i ne predstavlja nužno podsticanje na sukobe.

Potreba za obrazovanjem je suštinska u svim oblastima, pa tako i u Vojsci. Potrebno je obezbediti mir i stabilnost, a Vojska je uvek bila i ostala garant da se ti ciljevi ostvare. Napretkom obrazovnog sistema, obezbedićemo i mir u godinama koje slede. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Boban Birmančević.

Kolega Birmančeviću, izvolite.

BOBAN BIRMANČEVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre, poštovana gospodo oficiri, poštovane kolege, zakon o vojnom obrazovanju je zakon koji će dodatno unaprediti postojeće, dosta kvalitetno i za svaku pohvalu, za ponos i diku svakog građanina Srbije, obrazovanje u Vojsci Republike Srbije.

Amandman koji sam podneo na 2. član zakona dodatno definiše ciljeve i pre svega je usmeren na ciljeve koji su svakako prisutni godinama unazad. Od prošlosti, ako se vratimo dvesta godina unazad, sto godina od Prvog i Drugog srpskog ustanka, Prvog svetskog rata, balkanskih ratova, do sadašnjosti, stanje regiona, stanje na Balkanu uvek je zavisilo od stanja u Srbiji, odnosno od stanja i statusa srpske vojske.

Setimo se, Franš d' Epere, komandant Solunskog fronta, posebno je istakao srpsku vojsku. Podsetiću, 140.000 vojnika je učestvovalo u probouju Solunskog fronta, za koji mesec biće ravno sto godina od tog događaja. A upravo ono što je rekao Franš d' Epere najbolje definiše našu vojsku: „Brže napreduje srpska pešadija od francuske konjice; kreću se kao oluja, njima nikakva podrška nije potrebna.“ A nije im potrebna bila nikakva podrška zato što su napredovali ka svojoj otadžbini, ka zemlji Srbiji. Na takvom temelju sve ove vojske i svi načelnici i komandiri koji su nastali iz takve vojske ponašaju se u skladu sa nasleđem Prvog i Drugog srpskog ustanka, balkanskih ratova, Prvog i Drugog svetskog rata.

Ono što je takođe bitno za države u okruženju, to je da je Vojska Srbije na pravom putu, da je Srbija na pravom putu i u takvom stilu će i nastaviti. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Snežana Petrović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Dušica Stojković.

Koleginice Stojković, izvolite.

DUŠICA STOJKOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine Arsiću.

Uvaženi ministre sa saradnicima, drage kolege narodni poslanici, poštovani građani Srbije, značaj obrazovanja je nemerljiv za svako društvo. Ministarstvo odbrane je upravo bilo institucija koja je prednjačila tokom svih decenija iza nas, uvek je bila institucija koja je išla korak napred, ispred svog vremena.

U prethodnoj godini Ministarstvo odbrane je sa Ministarstvom prosvete potpisalo jedan jako značajan sporazum, koji je na mala vrata uveo elemente dualnog obrazovanja. Ovaj sporazum koji je potpisan 2017. godine omogućava da se učenici pet obrazovnih profila u Vazduhoplovnoj akademiji u Beogradu ove školske godine obrazuju po modelu dualnog obrazovanja i oni će u budućnosti raditi na održavanju aviona Mig-29 i helikoptera. Reč je o pet zanimanja, reč je o zanimanjima kao što su avio-tehničar za vazduhoplovni motor, avio-tehničar za elektroopremu, avio-tehničar za elektronsku opremu, koji će raditi u budućnosti na održavanju naših vojnih vazduhoplova, ali i mehatroničar za radarske sisteme i mehatroničar za raketne sisteme, koji će raditi za potrebe naše protivvazduhoplovne odbrane. Ovim dokumentom, ovim sporazumom takođe se uvode i dva nova obrazovna profila: reč je o tehničaru naoružanja i tehničaru za municiju i raketni sistem, koji će kada završe naše obrazovanje svoje mesto naći u namenskoj industriji.

Za sam kraj želim da kažem sledeće: zaista želim da naš Univerzitet odbrane, u okviru koga se nalaze Vojna akademija, naš Medicinski fakultet, VMA, bude prvi u našoj zemlji kada je reč o obrazovnim institucijama, ali i da naše srednje vojne škole zaista budu primeri kako se obučava mladi kadar u našoj zemlji.

U danu za glasanje SNS će podržati ova zaista dobra zakonska rešenja. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Ognjen Pantović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ivana Stojiljković.

Koleginice Stojiljković, izvolite.

IVANA STOJILJKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre, gospodo oficiri, sistem odbrane garantuje nezavisnost i teritorijalnu celovitost, zaštitu nacionalnog identiteta, unutrašnju bezbednost u svakom smislu i, što je veoma važno, ekonomski, tehnološki i kulturni razvoj.

Kuća koja je zaštićena je retko na meti lopova. Tako je i sa državom koja ima dobru odbranu, ali, nažalost, to nije bilo tako do 2012. godine. O tome smo slušali već nekoliko dana, kako je uništavana imovina Vojske Srbije, kako su naši dobri oficiri i aktivna vojna lica prevremeno penzionisani, kako su im uskraćena brojna prava koja su im sledovala i mnoge druge stvari koje su građani mogli da čuju, a i znaju, od mojih kolega. Srećom, to nesrećno vreme po Vojsku Srbije daleko je iza nas, evo, već šest godina, i od 2012. godine naša vojska jača i vraća poverenje kako unutar naših granica tako i van njih.

U prethodnih šest godina Vojska Srbije bila je deo svih najznačajnijih ali, nažalost, i najtežih situacija. Ko god je imao čast, a verujem da su mnoge moje kolege i mnogi građani imali, da prisustvuje aero-mitinzima i vojnim paradama Vojske Srbije, shvatio je koliko je Vojska Srbije povratila svoje dostojanstvo, koliko je povratila poverenje među građanima, i to je najbolja slika, kada se vidi na jednom mestu. Zato ne čudi što se danas sve više mladih ljudi odlučuje da služi vojsku i što se sve više mladih ljudi odlučuje da pohađa vojno obrazovanje i na taj način služi svojoj zemlji.

Naravno, učestvovanje u multinacionalnim mirovnim operacijama o kojima smo slušali ovih dana takođe je potvrda spremnosti i gotovosti naše Vojske Srbije i, što je najznačajnije, Srbija i Vojska Srbije postaju ambasador mira u svetu. Svaka čast na tome! Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Olivera Ognjanović.

Koleginice Ognjanović, izvolite.

OLIVERA OGNJANOVIĆ: Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicima, gospodo oficiri, vojno školstvo je jedna od osnovnih funkcija Vojske. Preko školstva se najdugoročnije utiče na stanje u Vojsci, jer profesionalni oficir radi oko trideset godina u službi.

Vojna akademija ima zadatak da obrazuje i osposobi oficire i kadete za odgovarajuće dužnosti u rodu i omogućiti im dalje usavršavanje. Akademija omogućuje visoko obrazovanje i stručno usavršavanje, organizuje kurseve za rezervne oficire za potrebe rodova Vojske.

Kao primer ću navesti da je prošle godine Vojska Srbije pokrenula proceduru za prijem 130 profesionalnih vojnika sanitetske službe. Rad u vojnozdravstvenim ustanovama omogućava stalno stručno usavršavanje, mogućnost učešća u mirovnim misijama u inostranstvu i studiranje na Visokoj zdravstvenoj školi VMA.

Vojnostručno osposobljavanje i usavršavanje doprinosi ostvarenju vizije razvoja i, što je najvažnije, odbrani zemlje, kao i sigurnosti i stabilnosti u regionu. Mir i bezbednost je nešto što moramo da čuvamo i negujemo. O tome građani Srbije više ne moraju da brinu, napokon imaju Vladu koja vraća narodu i Vojsci ono što je od njih besramno oteto i pokazuje svetu da smo ozbiljna zemlja, u koju vredi ulagati.

Na kraju, ne smemo zaboraviti da je Šutanovac sa kumovima i klupskim kolegama rasprodao naoružanje, da je gradio kasarne da bi ih prodao u bescenje i da je direktno ugrozio, bez imalo obraza, penziju i egzistenciju svih vojnih penzionera.

Završiću citatom starogrčkog pesnika Pindara, koji je rekao: „Nije teško uništiti državu, teško je postaviti je na čvrste noge.“

PRESEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Branimir Rančić.

Da li neko želi reč?

Kolega Rančiću, izvolite.

BRANIMIR RANČIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući gospodine Arsiću, poštovani ministre gospodine Vulin, poštovana gospodo iz Ministarstva, dame i gospodo narodni poslanici, član 2. Predloga zakona o vojnom obrazovanju govori o vojnom obrazovanju koje je od posebnog značaja za odbranu Republike Srbije. Moj amandman na član 2. glasi: „Vojnostručnim osposobljavanjem obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na unapređenje zdravstvenih uslova.“

Kao što sam u amandmanu na član 1. zakona o vojnom obrazovanju govorio o Medicinskom fakultetu Vojnomedicinske akademije, tako ću u tom kontekstu govoriti o Vojnoj bolnici u Nišu. Vojna bolnica u Nišu je prva zdravstvena ustanova osnovana na jugu Srbije. Vojna bolnica Niš formirana je 22. januara 1878. godine, na inicijativu tadašnjeg načelnika sanitetske službe pukovnika Vladana Đorđevića. U ovu bolnicu staru 140 godina biće uloženo 125.000.000 dinara za nabavku najsavremenije opreme. Jedna od najznačajnijih nabavki jeste kupovina digitalnog rendgen aparata vrednog 50.000.000 dinara. Radi se na završetku dve hirurške sale, za endoskopiju i za mikroinvazivnu hirurgiju iz oblasti hirurgije zglobova.

Kao što je donacija od 25.000.000 dinara Direktorata civilnog vazduhoplovstva namenjena za izgradnju objekta koji će omogućiti da VMA ima heliodrom sa najvišim evropskim i svetskim standardima, tako je najavljena donacija Direktorata za civilno vazduhoplovstvo od 15.000.000 dinara za izgradnju helidroma KC Niš, koji je u neposrednoj blizini niške Vojne bolnice, tako da će helidromi biti na usluzi i jednoj i drugoj zdravstvenoj ustanovi. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Mihailo Jokić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima kolega Jokić.

MIHAILO JOKIĆ: Govoriću o samofinansirajućim studentima i učenicima za koje smatram da su veoma bitni u vojnom obrazovanju.

Struktura tih samofinansirajućih studenata treba, po meni, da izgleda ovako: veliki broj treba da bude iz stranih zemalja, jer su to devize koje su

neophodne budžetu Republike Srbije; s druge strane, to su kadrovi za građanstvo i, treće, to su kadrovi za namensku industriju. Da bi tih samofinansirajućih bilo što više, vojno obrazovanje mora biti kvalitetno. A da bi bilo kvalitetno, ono mora biti individualno organizovano, sa grupnim radom, a sa što manje frontalnog rada. Pošto će to biti internatski smeštaj, taj individualni rad i stalno prisustvo nastavnika omogućiće svakom pitomcu, odnosno svakom studentu na vojnoj školi da napreduje prema svojim mogućnostima. A vrh obrazovanja i osnovni cilj jeste omogućiti učeniku da napreduje prema svojim mogućnostima. Kada napreduje prema svojim mogućnostima, onda iskazuje sebe. Nastavnik se pojavljuje u onom momentu kada on dođe do zida, gde ne može da ide dalje; on mora da mu pomogne da taj zid preskoči i da ide i razvija se prema svojim mogućnostima.

Vrlo je bitno, zbog praktične nastave, da se vojne gimnazije, srednje vojne škole, vojni fakulteti povežu sa namenskom industrijom. To je, u stvari, varijanta dualnog obrazovanja o kome mi govorimo, koje će predstavljati rešenje i za našu vojsku i za našu privredu, jer to su celine koje se ne mogu razdvajati.

Znači, samofinansirajući, oni koji, kad završe školu, mogu a ne moraju da rade u vojnoj industriji, odnosno u Vojsci, a takvi su nama u ovom trenutku najpotrebniji. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Jokiću.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Milija Miletić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima kolega Miletić.

MILIJA MILETIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre, gospodo oficiri, kolege poslanici, građani Srbije, ja sam kao i prethodnog dana podneo amandmane, vezano za ovaj zakon o obrazovanju vojske, sa ciljem da stavim akcenat na nerazvijena područja.

Svi znamo, svedoci smo prethodnog perioda, da je srpski tronožac koji je spasao našu zemlju Srbiju bio: srpsko selo, srpska crkva i srpska vojska. Zato ja uvek podržavam sve predloge koji daju akcenat na obrazovanje u Vojsci, jer samo vojska koja je obrazovana, školovana, ima ljude koji su sa sela, ljude koji su iz grada... A svi znamo da su Srbi veoma dobri, da su odlični vojnici. Mi svi zajedno želimo da naša vojska bude još snažnija, jača i bolja.

Uvaženi ministre, vi ste dali akcenat našim ljudima koji su ranije bili izuzetni generali, koji su štitili našu zemlju, kao što je gospodin general Lazarević. Sa takvim ljudima u obrazovanju imaćemo još veću snagu i mogućnost da jačamo našu vojsku.

Još jednom bih pozvao sve poslanike da glasaju za ovaj moj predlog, jer suština ovog mog amandmana sa akcentom na nedovoljno razvijenim područjima jeste da se nastavi da Vojska pomaže nedovoljno razvijenim područjima kao što su opštine Svrljig, Bela Palanka, Gadžin Han, kao što je to rađeno ranije.

Još jednom bih pozvao sve i zahvalio se svim ljudima. Kao pravi srpski domaćin, čestitao bih današnjeg dana Đurđevdan (danas je drugi dan Đurđevdana), sa željom da u narednom periodu naša vojska bude još jača i moćnija i da naše selo bude jače i bolje, i da svi idemo ka istom cilju – da ojačamo i naše selo i našu vojsku i našu zemlju Srbiju. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Jovan Palalić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima kolega Palalić.

JOVAN PALALIĆ: Gospodine ministre, važna je informacija koju ste danas podelili sa nama, da će politika vojne neutralnosti dobiti svoj zakonski okvir. Takođe je vrlo bitno da se promenom zakona, u koji bi se ugradila politika vojne neutralnosti, promene strateška dokumenta, prvenstveno Strategija nacionalne bezbednosti, i da politika vojne neutralnosti dobije svoj oblik i u tim strateškim dokumentima. Ta strateška dokumenta koja su doneta 2009. i 2010. godine nisu dokumenta za jednu samostalnu i nezavisnu politiku.

U svakom slučaju, građani Srbije ne žele da budu članovi NATO-a. Najveći broj građana je po tom pitanju vrlo jasno i konkretno dao odgovor. A pravu prirodu NATO-a i njegovu ulogu možda baš danas, gospodine ministre, najbolje je u svojoj izjavi opisao načelnik KFOR-a Salvatore Kuoči, koji je rekao da je KFOR u stvari NATO i ko napadne Kosovo, kao da je napao NATO.

Suštinsko je pitanje i treba ga postaviti sada ljudima iz NATO-a – da li je za vas Kosovo nezavisna država? Od koga vi mislite tu teritoriju, koju ste okupirali posle bombardovanja, da branite? Da li ste vi izašli iz statusa neutralnosti, gospodine Kuoči, današnjom izjavom? Da li ste vi tamo ono što je napisano u Ahtisarijevom planu, glavna i vrhovna vlast i komandant na Kosovu i Metohiji?

Ova današnja izjava načelnika KFOR-a upravo pokazuje suštinu NATO bombardovanja 1999. godine i masku pod kojom se ta alijansa pojavila na Kosovu. Ne, KFOR nije KFOR, neka neutralna misija; KFOR je, danas je rečeno iz usta njenog komandanta, NATO.

Zato je potrebno da politika vojne neutralnosti bude u svim strateškim dokumentima koje Republika Srbija usvaja. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Krsto Janjušević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Janjuševiću, izvolite.

KRSTO JANJUŠEVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, poštovani predstavnici BIA, uvažene kolege, stručno vojno osposobljavanje je svakako u funkciji ekonomskog razvoja. U tom delu, opet ću pomenuti dobar primer iz namenske industrije, odbrambene industrije Srbije. U Uzićima, u Požegi, jedan je od najmodernijih

pogona streljačke municije, u koji je uloženo devedeset miliona evra, gde će uskoro biti zaposleno oko 470 radnika. To je projekat odbrambene industrije Srbije pod radnim nazivom „Odrambeno tehnološka industrijska baza Srbije – Vizija 2020“. Kada namenska industrija 2012. godine ima 154.000.000 dolara, 2017. godine petsto, a 2020. godine će preći milijardu, to je posledica politike „Vizije“. Kada od 2008. do 2012. godine 400.000 ljudi ostane bez posla, to je posledica politike provizije i lopovluka.

Završiću sa tri citata. Rekli su o srpskoj vojsci – francuski istoričar Ernest Deni: „Srpski uspesi se objašnjavaju naučnom nadmoćnošću njihovih oficira i moralnom vrednošću njihovih vojnika.“ Norveški pukovnik Karsten Angel: „Došli smo sa malo poštovanja za njih, a vraćamo se puni divljenja. Videli smo narod miran, samopouzdan, rodoljubiv. Našli smo najbolje vojnike na svetu, hrabre, poslušne, trezvene, izdržljive, voljne da žrtvuju život za zemlju i nacionalnu ideju“. Boris Tadić: „Šta će nam Vojska?“. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ana Karadžić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Karadžić, izvolite.

ANA KARADŽIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Ministre vojni sa saradnicima, gospodo oficiri, dame i gospodo narodni poslanici, saglasna sam sa predlagračem da je zakon o vojnom obrazovanju veoma dobar, ali sam podnela ovaj amandman kako bih istakla važnost činjenice da žena u Vojski sve više ima. Trenutno ih je preko 20%, što je 6.666 žena u Ministarstvu odbrane i Vojski Srbije, od toga 364 žena oficira, 124 podoficira i 1.135 vojnika. To je veliki broj, a za to je zaslužna politika Vlade Srbije jer je prepoznala i podržala žene da se odluče za ovo časno zanimanje.

Ovaj zakon pokazuje da Ministarstvo odbrane i Vlada Srbije shvataju važnost ulaganja u vojno obrazovanje. Još jednom bih podsetila da je trista miliona uloženo u Vojnu akademiju, a trideset miliona u Vojnu gimnaziju.

Podsetila bih i da je ministar Vulin kao ministar rada predložio Zakon o finansijskoj podršci porodici sa decom, da smo mi to usvojili i da smo na taj način značajno pomogli ženama koje žele da se ostvare u ulozi majke. Ono što bih naročito pohvalila jeste to što je on taj put nastavio i što je Ministarstvo odbrane sada uključeno u borbu za povećanje nataliteta. Posebno bih naglasila da se iz Fonda vojnih osiguranika finansiraju čak četiri pokušaja vantelesne oplodnje.

Ponosni smo na Vojsku Srbije. Ponosni smo na sve aktivnosti Ministarstva odbrane. Nadamo se da će se tako i nastaviti. Želimo da Srbija bude jaka, snažna, moćna i vojno neutralna zemlja, kakva i zaslužuje da bude i kakva će sigurno biti. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Marija Janjušević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Janjušević, izvolite.

MARIJA JANJUŠEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Trajanje srpske vojske i poverenje srpskog naroda u svoju vojsku meri se vekovima. Meni veoma smeta kada kažu da treba vratiti dostojanstvo Vojsci, treba vratiti poverenje. Pa, to nikada nije bilo sporno i nije bilo pitanje; bilo je pitanje samo da li političari hoće da shvate i prihvate, a narod je to uvek znao.

Dakle, sva kadrovska politička rešenja su kratkog daha i naše je samo da pružimo zakonske okvire da Vojska može da radi ono što najbolje ume i zna – da čuva državu, da čuva srpski narod. S tim u vezi, naši amandmani i jesu više bili popravka u nekom nomotehničkom smislu. Zbog toga se ja uvek držim one ključne stvari – da političari ne smetaju Vojsci, već da samo ove zakonske okvire, najbolje što umemo i znamo, pružimo njima na dalji rad.

Na kraju, toliko smo polemicali i o samom ministru, ali, eto, i on je razumeo koliko je Vojska i za njegov politički rad kvalitetan instrument, pa na sajtu *vulin.rs* imamo mnogo dobrih priloga vezanih za Vojsku. Jedan od njih, sa svečane akademije, u pozadini čak ima kao muzičku podlogu zvaničnu himnu Srpskog pokreta Dveri „Za život Srbije“, od reči do reči. Zahvaljujem se ministru Vulinu što je prepoznao značaj srpske vojske, ali i značaj rada Srpskog pokreta Dveri u očuvanju ugleda Vojske i naše države.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Vesović.

Kolega Vesoviću, izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Gospodo oficiri Vojske Srbije, gospodine ministre sa saradnicima, amandman na član 3, koji naizgled predstavlja igru reči jer se reč „posebno“ pomera, i to „posebno“ dolazi ispred „prirode vojne službe“. Posebnost je naročitost, posebnost je osobenost, neobičnost, atipičnost, originalnost. Ona treba, i zato i jeste tu, da podrazumeva i zakonsku regulativu časti, rodoljublja, poštenja, dostojanstva i tradicije oficira Vojske Republike Srbije.

Ne sumnjam da toga ima, ali insistiram da to i zakonski bude propraćeno i obeleženo, da nam se ne bi desilo – uostalom, to je i gospodin ministar u petak, posle izlaganja gospodina Noga, potvrdio – ono što nam se desilo, da na Andrićevom vencu povodom proslave Dana Vojske bude prisutan osvedočeni izdajnik i špijun general Momčilo Perišić.

Gospodin ministar je rekao da je to zbog toga što nema pravosnažne presude. Zašto petnaest godina posle prijave i dokaza, ja bih sad mogao da podignem kompjuter i pokažem vam kako je to VBA odradila dokaze, uhvaćen na delu, zašto toga nema, to je drugo pitanje.

Ali da bismo ostali u kontekstu onoga što pričamo, i gospodin ministar a, evo, i ja, da čast, dostojanstvo i poštenje treba da budu, hajde da prihvatimo ovaj amandman, da nam se takve stvari u nekom periodu ne bi ponavljale. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Ivan Kostić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Boško Obradović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Milorad Mirčić i narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Mirčiću, izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Koliko je značajna ova tema o kojoj raspravljamo i koliko su zainteresovani svi za ovu temu, možda u prilog tome govori i jedna knjiga koja je objavljena, sa naslovom „Parados“, čiji je autor Mile Isakov, bivši član Vlade Srbije, koji je bio svedok svih događaja koji su se odvijali 2000. i posle 2000. godine, koji kaže u jednom delu te knjige – nakon ubistva kriminalca Zorana Đinđića, u Vladu je došao tadašnji ambasador američki Vilijam Montgomeri, gde su mu predlagali članovi Vlade i vladajuće stranke da oni misle da bi najbolji predsednik Vlade bio Zoran Živković, na šta je, parafraziram Mileta Isakova, Montgomeri rekao: mene ne interesuje, tj. Ameriku ne interesuje koju ćete budalu staviti na čelo Vlade, nama je od interesa da ministar vojni bude Boris Tadić.

I to je jedan od niza dokaza koliko je značajna uloga Vojske i koliko su svi ostali zainteresovani. Znamo kako je sled stvari kasnije išao: posle Borisa Tadića došao je Dragan Šutanovac, i tako redom. Znači, uvek je tu bio interes, interesna zona stranih ambasadora, odnosno drugih zemalja.

Naravoučenije koje može da se izvuče.... Vilijam Montgomeri je nekad bio ambasador Amerike, sada je savetnik Srpske napredne stranke, naravoučenije bi glasilo – Montgomeri je uvek Montgomeri.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Neđo Jovanović.

Kolega Jovanoviću, izvolite.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Pa, suštinski, amandman ne predstavlja apsolutno ništa što bi moglo da radikalno pospeši kvalitet predloženog zakona, ali ono što je bitno jeste da se sagleda i tehnička ispravnost samog teksta predloženog zakona. U tom pravcu, zaista, Poslanička grupa SPS pokušala je da da svoj doprinos kako bismo i u gramatičkom i u bilo kakvom drugom smislu reči, pre svega leksičkom, dobili što kvalitetniji tekst zakona.

Tako da u tom smislu želim samo da ukažem da mi jednostavno, potvrđujući spremnost za podršku amandmanu i da ćemo glasati za taj amandman a samim tim i za zakon, želimo da vam ukažemo da imate u vidu i činjenice koje se vezuju za ono što bi možda moglo da se popravi, a to je barem onaj deo na koji smo stalno ukazivali – da kroz harmonizaciju zakonodavstva

Srbije sa zakonodavstvom EU ne pribegavamo nečemu što izlazi iz okvira srpskog jezika i srpske gramatike. Ipak treba da vodimo računa o očuvanju našeg stila pisanja i našeg načina izražavanja i, u tom smislu, da prilagođavamo i terminologiju i sve ono što se vezuje za eminentnost našeg jezika kada je u pitanju tekst zakona. Zahvaljujem se.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Koleginice Nikolić, izvolite.

RUŽICA NIKOLIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, mi već treći dan u okviru rasprave u pojedinostima o Predlogu zakona o vojnom obrazovanju raspravljamo iako je u odnosu na ostale predloge koji su na dnevnom redu manje bitan.

Svi se slažemo da je ovaj zakon potreban s obzirom na to da je na snazi, odnosno da je važeći zakon koji reguliše ovu oblast Zakon o vojnim školama i vojnim naučnoistraživačkim ustanovama, koji je donela Savezna Skupština SRJ 1994. godine, kao i izmene i dopune iz 2005. godine. Poslednji rok za usklađivanje sa Ustavom Republike Srbije bio je decembar 2008. godine. Znači, prošlo je deset godina a da ovaj zakon nije donet, a danas se donosi po hitnom postupku.

Mi podržavamo neophodnost uređivanja materije vojnog obrazovanja i usaglašavanje sa pravnim sistemom Republike Srbije i smatramo da ovaj zakon treba da postoji. Na ovaj predlog zakona smo kroz veći broj amandmana dali određene predloge, kako terminološke tako i suštinske, koji su vezani za saradnju civilnih sa vojnoškolskim ustanovama. Želimo da se zakon o vojnom obrazovanju konačno donese i da bude dobar. To je u interesu svih nas, kako u interesu Vojske tako i u interesu same države. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Periću, izvolite.

SRETO PERIĆ: Mi u Srpskoj radikalnoj stranci nadamo se da se period koji je bio od 2000. godine, od 5. oktobra, pa neku deceniju, nikad više neće ponoviti kada je u pitanju Vojska Republike Srbije. Zasigurno nije Vojsku Republike Srbije spasao nijedan ministar, nije ih spasavala ni Vlada, nego časni i čestiti oficiri i, naravno, vojnici koji su bili u tom periodu.

Za nas je ovo veoma važna tema i mi smo joj pristupili veoma ozbiljno. Amandman koji sam ja podneo u ime SRS je, gospodine ministre, suštinske prirode. Imajući u vidu na kojoj vetrometini mi danas živimo i postojimo, ovo ste morali da prihvatite jer bi sigurno zakon bio kvalitetniji. Mi smo u stavu 1. člana 3. rekli da se vojnim obrazovanjem ostvaruje poseban cilj koji proizilazi iz

prirode vojne službe i posebnih uslova pod kojima se obavljaju poslovi za potrebe odbrane. Posle reči „odbrane“ dodajemo „i teritorijalnog integriteta i suvereniteta države“.

Nama je veoma važno da se ovo nađe u zakonu o vojnom obrazovanju, jer vidite da na Republiku Srbiju danas kidišu i ala i vrana. Ukoliko biste prihvatili i ovo postao sastavni deo ovog člana, odnosno zakona o vojnom obrazovanju, mi bismo imali dodatne garancije da se neće pojaviti neki separatistički pokreti, kojih već ima. Oni su potpomognuti kako domaćim petokolonašima tako i uticajima nekih službi sa strane, i to posebno dolazi do izražaja u ovom periodu u kojem mi živimo, kao i u nadolazećem periodu.

Ovo je trebalo prihvatiti jer teritorijalni integritet je važan isto koliko je važno da budu redovne penzije, da budu dobre, da naša omladina i svi drugi koji su radno sposobni imaju posla. Važno nam je da naša država zaista ima dobru situaciju kada je u pitanju teritorijalni integritet. Kada je u pitanju suverenitet države, takođe smatramo da treba obratiti posebnu pažnju, tako da je malo nelogično da ovaj amandman nije prihvaćen. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Miletić Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Zoran Živković, Marinika Tepić, Aleksandra Čabraja, Jovan Jovanović i Sonja Pavlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolegice Jovanović.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Kao što smo govorili u toku ove rasprave i o Zakonu o vojsci, jasno je da odbrambenu politiku zemlje, vojne i političke saveze ne definiše Vojska. Upravo zbog toga mi treba da pomognemo našim oružanim snagama da u budućnosti budu još opremljenije, da naša zemlja bude zaštićena apsolutno od svakog nasrtaja i pokušaja nasrtaja krvožednih NATO članica. Zbog toga insistiramo na tome, evo već koji dan raspravljamo, da je neophodno započeti proces učlanjenja Srbije u ODKB.

Ali ja ću, gospodine ministre, da govorim o onom konceptu, odnosno onom delu koji se tiče Vojske Srbije koji je uvek nepoznanica i o kojem javnost malo zna, a to je moral vojske. Apsolutno možemo da kažemo, od davnina, da je moral srpskih vojnika uvek bio na najvišem nivou i otuda onaj Njegošev stih: „Boj ne bje svijetlo oružje, već boj bje srce u junaka“.

A da bi to bilo još bolje u budućnosti, potrebno je, i vezano je za ovaj amandman na član 2, da se apsolutno usredsredite kao ministar u Vladi Republike Srbije na to da se prestane više sa davanjem garancija i pomoći za propala javna preduzeća, da Narodna skupština Republike Srbije pomaže

Elektroprivredu i njene satelite umesto da se daje za vojnotehničko usavršavanje Vojske, da se ulaže u potpunu profesionalizaciju naše vojske; ona, dakle, nije izvršena dokraja. Mislim na to da se kod selekcije budućih profesionalaca u Vojsci upravo vratimo na ovaj Njegošev stih, ili na sve ono što je govorio slavni general Živojin Mišić.

U tom smislu mi možemo da pozdravimo to što ste vratili ono što je najvažnije za vojsku, a to je oficir za moral. Ali svakako morate, gospodine ministre, kao ministar u Vladi da se borite da neke prozapadne nevladine organizacije budu izbrisane sa budžeta, a da se da za Vojsku.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Nenad Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega Saviću.

NIKOLA SAVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na član 3. predloga ovog zakona. Mi smo se ovde ovih dana naslušali mnogo toga, ali nisam čuo od predstavnika, pre svega, vladajuće većine i predstavnika ministara na kakvoj i na kojoj doktrini se zasniva naše vojno obrazovanje. Da li je to doktrina koja je bliska standardima NATO-a ili je to doktrina koja je bliska ruskom načinu ratovanja, kao što je to bio dugi niz godina, počevši od Prvog svetskog rata pa sve do raspada Jugoslavije?

Dalje, postavljam pitanje ministru vojnom – da li je tačno da je Vojna istorija predmet koji se na našim vojnim školama izučava fakultativno? Ako je to tačno, onda je to katastrofa. To hitno mora da se promeni, jer vojna nauka, obrazovanje vojnika, vojnici se moraju napajati na svetlim primerima iz naše pa i istorije drugih naroda, zašto da ne. Poznato je da će običan vojnik bolje ukapirati i shvatiti šta treba da radi uz neku patriotsku pesmu, nego iz nekih predavanja iz oblasti taktike i taktičke obuke.

Dalje, pitao bih još nešto – da li postoji mogućnost da se deo naših vojnih škola, da li srednjih, da li visokih, dislocira iz Beograda? Koliko je meni poznato, sve se to uglavnom nalazi u Beogradu. Pošto ja dolazim iz Niša... Zna da je Niš nekada bio centar Druge armijske oblasti. Ta Druga armijska oblast je po teritoriji koju je obuhvatala bila najveća armijska oblast u bivšoj Jugoslaviji i strateški najvažnija oblast. Niš je bio jedini grad koji nije bio glavni grad neke od republika, a bio je centar tadašnje Druge armijske oblasti. Niš ima mnogo kasarni. Mi smatramo da postoji mogućnost da se deo vojnog obrazovanja preseli u grad Niš.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Saviću.

Reč ima ministar gospodin Vulin.

Izvolite.

ALEKSANDAR VULIN: Hvala.

Samo da pojasnimo. Kada u ovom parlamentu (vi ćete odlučiti kada će to biti) budemo usvojili strategiju nacionalne odbrane, onda ćemo iz nje usvojiti doktrine. Nećemo to raditi ni vi ni ja, to će raditi Generalštab. Dakle, mi ćemo reći kakvu doktrinu zapravo želimo na osnovu strategija, koje ćemo usvojiti, nadam se, vrlo brzo. Zavisi od vas, poslanici, kada će biti.

Mi ulazimo, inače, u javnu raspravu, počinjemo; čitava javnost može da se upozna. Kada se to okonča, mi dolazimo pred poslanike sa strategijom. Poslanici će reći šta misle. Iz toga će Generalštab izvući zaključke i napraviti doktrinu, pa će to biti srpska doktrina, jedina moguća.

Što se tiče predmeta Vojna istorija, on je obavezan i uči se, naravno.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

MILJAN DAMJANOVIĆ: Što se tiče člana 3. koji kaže: „Posebni ciljevi vojnog obrazovanja jesu školovanje i usavršavanje profesionalnih pripadnika Vojske Srbije, državnih službenika i lica iz građanstva za vršenje poslova i zadataka iz nadležnosti Ministarstva odbrane i Vojske Srbije, kao i razvoj naučnoistraživačkog i stručnog kadra za potrebe odbrane i Vojske Srbije“, ovim amandmanom mi smo predložili da posle „potrebe odbrane“ ide i nastavak – „i zaštite teritorijalnog integriteta i suvereniteta države“.

Jedan kolega danas je govorio o tome šta znači u srpskom narodu jaka vojska i jaka država. Ja bih samo ponovio da jeste u Srbina uvek bilo da se kaže – koliko je država jaka, toliko je jaka i njena vojska, i obratno – koliko je jaka vojska, ujedno je jaka i njena država.

Ukoliko govorimo da mi sada imamo respektabilnu Vojsku, jaku Vojsku, onda je na potezu država da zaštiti svoj teritorijalni integritet i suverenitet tako što će po našem najbolnijem pitanju, kada je u pitanju teritorija Kosova i Metohije, konačno zatražiti da se sprovede do kraja Rezolucija Saveta bezbednosti UN 1244 i povratak naših pripadnika u južnu srpsku pokrajinu.

S druge strane, ono što je uvek bilo, a jesu naši članovi Vojske upravo ljudi iz naroda, treba da se zaštiti naš narod tamo gde je u ovom trenutku ponovo ostavljen na cedilu. U pitanju je Kuršumljija. Imamo situaciju da iz medija saznajemo, a i u razgovoru sa građanima, da Šiptari sa teritorije Kosova i Metohije redovno upadaju na prostor kuršumlijske opštine i krađu drva. Ranije je određen broj njih bio hapšen, ali uglavnom ih puštaju bez ikakvih daljih zakonskih procedura. U poslednje vreme ponašaju se vrlo agresivno, i to možemo saznati od ljudi koji tamo žive i koji su na terenu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Milisav Petronijević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Srbslav Filipović.

Kolega, izvolite.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Gospodine ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, ja sam rekao danas, istina je da koliko je jaka vojska, toliko je jaka i država, i to je tačno, to stoji. To se vidi i prema tome kakav je položaj Srbije danas u svetu. Složit ćete se sa nama, ministre, danas Srbiju neuporedivo više uvažavaju kako susedi tako i zapadne zemlje. Srbija više nije država sa kojom se razgovara kao sa podanikom, već kao sa partnerom. Danas se sluša šta Srbija misli. Danas je i državama regiona, nekim, gde su bili ratni sukobi u prošlosti, važno šta Srbija misli. Danas se sa Srbijom pregovara i razgovara. Danas se Srbiji ne izdaju naređenja. Danas se Srbiji ne podnose papiri koje treba da potpiše i prihvati, pa joj se kaže – hoćeš silom ili milom. Danas se Srbija pita za stav i mišljenje.

Za to su zaslužni i Vojska Srbije, i predsednik Aleksandar Vučić, i Vlada Republike Srbije i Srpska napredna stranka, koja čini većinu i u Skupštini Srbije i u Vladi Republike Srbije. Tako će i da ostane, Srbija će da se bori za očuvanje mira, za očuvanje svoje teritorijalne celovitosti, ali moramo da znamo i šta je politika života, da je politika života ono što danas imamo, da razgovaramo, ne da ratujemo. Nećemo da zveckamo oružjem, ali Vojska Srbije služi da sačuva celovitost svoje države, da bude tu (kažem, da bude tu) ukoliko zatreba bilo kom Srbinu, bilo gde on živeo. I uvek će znati i umeti da sačuva svaku našu srpsku glavu srpska vojska u budućnosti. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Matić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ana Čarapić.

Da li neko želi reč?

Koleginice Čarapić, izvolite.

ANA ČARAPIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, danas smo u situaciji da možemo da govorimo da ulažemo u vojno obrazovanje, da ulažemo u naučnoistraživački rad i da razvijamo nove tehnologije. Danas smo u situaciji da govorimo da smo podigli konkurentnost naše namenske industrije. Namenska industrija je značajna grana naše privrede. Danas ćemo zaposliti u Vojsci Srbije sedamdeset inženjera, dok prethodni režim ne samo da je otpuštao inženjere, nego nije zaposlio nijednog inženjera.

Danas Vlada Republike Srbije podjednako brine i o aktivnim pripadnicima Vojske Srbije i o vojnim penzionerima, a to govori stambeno zbrinjavanje pripadnika Vojske Srbije koji su spremni život da daju za otadžbinu.

Naime, u prethodnom periodu smo stambeno zbrinuli pripadnike Vojske, Policije i službe bezbednosti, dodelili smo preko 7.000 stanova. U drugom i trećem kvartalu 2018. godine počele izgradnja 7.400 stanova na šest lokacija, to su: Beograd, Novi Sad, Kragujevac, Kraljevo, Vranje i Niš. Međutim, interesovanje su pokazali i drugi gradovi Srbije. Na taj način će se stambeno zbrinuti ne samo aktivni pripadnici Vojske već i vojni penzioneri, zato što su uslovi kreditiranja izuzetno povoljni, a cene stanova se kreću oko 500 evra po kvadratu, što je izuzetno povoljno. Čak je i opština Kuršumlija, odakle ja dolazim, dobila prve vlasnike stanova što se tiče pripadnika Vojske Srbije.

Ulaganje u Vojsku Republike Srbije ne samo da vraća građanima patriotizam koji nam je prethodni režim oduzeo, već podiže celokupnu privrednu aktivnost naše države. Koliko je samo građevinskih privrednih društava angažovano u izgradnji stanova, koliko će samo radnika biti zaposleno u stambenoj izgradnji!

Građani Srbije su znali da procene kada su na izborima dali podršku našem predsedniku Aleksandru Vučiću i Srpskoj naprednoj stranci. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Branko Popović.

Da li neko želi reč?

Kolega Popoviću, izvolite.

BRANKO POPOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, dopunom ovog člana stavom 3. koju sam predložio dodatno se definišu posebni ciljevi vojnog obrazovanja.

Naime, obezbeđivanje sveukupnog razvoja Republike Srbije jeste primarni i strateški cilj ovog zakona.

Razvoj naše države se prvenstveno oslanja na ulaganje u stručno usavršavanje mladih ljudi i ulaganje u infrastrukturu. Pored izgradnje i rekonstrukcije velikih kliničkih centara, veoma značajna ulaganja imamo i u zdravstvene ustanove širom naše zemlje.

Klinika za urologiju KC Srbije dobila je najsavremeniji aparat za lečenje bubrežnih oboljenja, za koji je Ministarstvo zdravlja izdvojilo više od 48.000.000 dinara. Ovaj aparat je tzv. zlatni standard u ovoj oblasti medicine i na njemu će godišnje biti lečeno oko 2.000 pacijenata. Nabavka ovog aparata je potvrda odluke Ministarstva da sve zdravstvene ustanove dobijaju najsavremeniju dijagnostičku opremu i aparate.

Takođe, najavljeno je i otvaranje centra za prostatu u KC Srbije. Pripreme se obavljaju sa stručnjacima iz inostranstva i ovaj centar će biti kao i ostali evropski centri ovog tipa.

U KBC Bežanijska kosa pušten je u rad novi digitalni rendgen aparat, za koji je država izdvojila preko dvadeset miliona dinara, a do kraja godine biće nabavljeni novi skener i magnetna rezonanca.

Takođe, ove godine u Srbiju treba da stigne i savremeni radioterapijski aparat za stereotaksičnu radiohirurgiju celog tela sa pratećom opremom. Takozvani iks nož biće smešten u KC Srbije, u zgradi koja će se graditi na dva nivoa. Svakodnevno će na ovom aparatu moći da se zrači do trideset pacijenata i značajno će se skratiti vreme zračenja, pa će na njemu umesto četiri nedelje tretman trajati pet dana.

Ulaganjem u medicinske ustanove u našoj zemlji Vlada Republike Srbije pokazuje da stremi sveukupnom razvoju države i podizanju životnog standarda svih njenih građana. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dalibor Radičević.

Kolega Radičeviću, izvolite.

DALIBOR RADIČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre, gospodo oficiri, poštovane kolegice i kolege, podneo sam amandman na član 3. Predloga zakona o vojnom obrazovanju, gde predlažem da se doda stav 3. koji glasi: „Ostvarenjem posebnih ciljeva vojnog obrazovanja obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtnom na industrijalizaciju“.

Posebni ciljevi države se svakako nalaze u namenskoj industriji. Proizvodi namenske industrije su u najvećoj meri finansirani od strane države i mogu da budu zamajac industrijskog razvoja, i to ne samo direktnim poslovima već i osvajanjem novih tehnologija, kao i povećanjem kapaciteta.

Iako na prvi pogled deluje da ulaganje u namensku industriju predstavlja veliki odliv kapitala, ako malo bolje sagledamo, vidimo da nije tako. Ulaganjem u namensku industriju stižu se nova znanja i iskustva koja se koriste u rešavanju problema civilnog društva. Istraživanjem se dolazi do rezultata u pronalaženju novih materijala, novih izvora energije, kao i novih ideja za prenos energije. Dobrobit koja se ostvaruje razvijanjem namenske industrije je nemerljiva. Zato je nama potreban novi stručni kadar, koji će na osnovu iskustva starijih generacija i novih znanja, kao i nove energije, doprineti razvoju naše države ne samo u odbrani zemlje već i u povećanju industrijske proizvodnje. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Tijana Davidovac.

Da li neko želi reč?

Koleginice Davidovac, izvolite.

TIJANA DAVIDOVAC: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo poslanici, poštovani građani, amandman na član 3. Predloga zakona podnela sam u cilju dodatnog definisanja posebnih ciljeva vojnog obrazovanja. Pored opštih ciljeva obrazovanja koji su utvrđeni propisima o srednjem obrazovanju i vaspitanju i visokom obrazovanju, vojnim obrazovanjem ostvaruju se posebni ciljevi, kao što su školovanje i usavršavanje profesionalnih pripadnika Vojske Srbije, državnih

službenika i građana za vršenje poslova i zadataka iz nadležnosti Ministarstva odbrane i Vojske Srbije, kao i razvoj naučnoistraživačkog i stručnog rada za potrebe odbrane i Vojske Srbije.

Na području jugoistočne Evrope pokrenuto je više političkih, ekonomskih i bezbednosnih regionalnih inicijativa čiji je cilj očuvanje mira i stabilnosti. Evropske integracije, razvoj saradnje sa svim ključnim akterima međunarodne zajednice i razvoj regionalne saradnje ključni su spoljnopolitički ciljevi Srbije, a Republika Srbija je opredeljena za dalje jačanje saradnje, uz poštovanje politike vojne neutralnosti.

Pozivam svoje kolege da u danu za glasanje podrže predloženi amandman. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Marković.

Koleginice Marković, izvolite.

VESNA MARKOVIĆ: Hvala.

Amandmanom koji sam podnela želela sam da naglasim značaj procesa evrointegracija za reforme koje sprovodimo u svim oblastima našeg društva. Pošto je naš glavni cilj članstvo Srbije u EU, brojne aktivnosti koje sprovode Parlament i Vlada Srbije upravo se odnose na ostvarivanje tog cilja. To je razlog zašto želim da ukažem na značaj aktivnog učešća Ministarstva odbrane Republike Srbije u procesu sprovođenja SSP-a, koji je stupio na snagu 2013. godine. Iz tog razloga bih navela i zajedničke aktivnosti Ministarstva odbrane i EU, koje su izuzetno značajne u kontekstu Poglavlja 31 a to je zajednička spoljna i bezbednosna politika.

Godine 2012. stupio je na snagu Sporazum o bezbednosnim procedurama za razmenu i zaštitu tajnih podataka i Sporazum između Srbije i EU o uspostavljanju okvira za učešće u operacijama EU za upravljanje krizama. Zajedno sa donošenjem Zakona o upotrebi Vojske Srbije i drugih snaga odbrane u multinacionalnim operacijama van granica Republike Srbije zaokružen je pravni okvir i omogućeno učešće u aktivnostima u okviru zajedničke bezbednosne i odbrambene politike EU. Godine 2013. potpisan je Administrativni ugovor o saradnji Ministarstva odbrane Republike Srbije sa Evropskom odbrambenom agencijom, sa kojom učestvujemo u brojnim inicijativama, a 2015. godine Vlada Republike Srbije usvojila je Zaključak o pristupanju Konceptu borbenih grupa EU.

Uključivanjem Republike Srbije u koncept zajedničke bezbednosne i odbrambene politike EU unapređuje se spoljnopolitička pozicija naše države, pozitivno se utiče na položaj u međunarodnim organizacijama i doprinosi da Srbija bude prepoznata kao subjekt uspostavljanja bezbednosnog regionalnog i globalnog okruženja.

U potpunosti podržavam sve zajedničke aktivnosti Ministarstva odbrane sa predstavnicima EU, o kojima sam već govorila, i verujem da postoji prostor za njihovo unapređenje u budućnosti. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Mirko Krlić.

Kolega Krliću, izvolite.

MIRKO KRLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Neće mi biti potrebno puno vremena. Samo bih želeo da vas podsetim da je na današnji dan pre osam godina preminuo prof. Svetozar Stojanović, jedan od najvećih profesora Filozofskog fakulteta. Zašto baš njega spominjem? Zbog rečenice, od mnogih filozofskih misli koje je izgovorio, ali ova mi je jako važna: „U narodu kome pripadamo“, kaže prof. Stojanović, „osim slobodarske, opstaje i kvislinška tradicija“.

Koliko je u pravu, ponekad se pokazuje i u ovom parlamentu. Jadni su oni koji danas optužuju generale i oficire koji su branili zemlju, koji su dali živote, dali svoje karijere i dali svoju slobodu. Time optužuju i vas koji ste te generalne i oficire uvrstili u obrazovni sistem. Koga ćete drugog nego one koji su bili najčasniji? Heroje ne bira vreme nego događaji.

I sam sam izložen takvim situacijama, i jako mi je drago što postupate baš na način na koji treba da postupate. Treba oni koji jesu pravi da obrazuju buduće generacije i buduću decu u Vojsci Srbije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Marko Atlagić.

Da li neko želi reč?

Kolega Atlagiću, izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Gospodine potpredsedniče, stranka bivšeg režima nije vodila računa o moralnom vaspitanju naših akademaca. Ona ga je, nažalost, izbacila iz nastavnog plana i programa naših akademaca.

Hvala vama, gospodine ministre vojni Vuline, i vrhovnom komandantu Aleksandru Vučiću, što ste ovaj nastavni predmet vratili u nastavni plan i program kako bi srpska vojska ponovo stekla moralne vrednote kojima su se divili mnogi naši prijatelji a, bogami, i neprijatelji.

Koliko je srpska vojska posedovala moralnih vrednota u Velikom ratu i koliko je doprinela pobedi u tom ratu, o tome je pored mnogih govorio i ministar inostranih dela SAD 1915. godine gospodin Robert Lesing, koji je pored ostalog rekao: „Kada se bude pisala istorija Velikog rata, njezin najsvetliji odeljak zvaće se Srbija.“

Zato će moralno vaspitanje, posebno zadaci moralnog vaspitanja kao što su vaspitanje u duhu srpskog patriotizma i srpskog rodoljublja, kao okosnica tradicije srpske vojske, i dalje biti, zahvaljujući vojnom obrazovanju, izuzetno važno.

Srpska napredna stranka i vrhovni komandant oružanih snaga Aleksandar Vučić i vi, gospodine ministre Vuline, učinićete sve da se vrati čast, ugled i ponos srpske vojske, kako bi se ona modernizovala. Bez takve modernizacije nema ni modernizacije Srbije za koju se zdušno zalažu predsednik države, Vlada Republike Srbije, najveći broj poslanika u visokom domu i najveći broj građana Republike Srbije.

Zato je, gospodo iz bivšeg režima, princip moralnog vaspitanja i delovanja jedan od najvažnijih principa vojnog obrazovanja. Zapamtite to. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Kolega Rističeviću, izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, naš bruto domaći proizvod iz poljoprivrede učestvuje u ukupnom BDP-u zemlje sa gotovo 12%. U procentima, to je puno. Nominalno, to je malo. Dakle, zemlja koja proizvodi između četiri i četiri i po milijarde evra BDP-a iz poljoprivrede sa ovim prirodnim resursima bi mogla daleko više. U tom BDP-u iz poljoprivrede naša biljna proizvodnja učestvuje sa 70%, a stočarska proizvodnja sa 30%. U Evropi je to obrnuto.

Ukoliko želimo da se približimo po standardu zemljama EU, moramo i po poljoprivrednoj politici i prihodima i po strukturi prihoda da budemo slični njima. Dakle, taj prostor gde mi imamo biljnu proizvodnju od 70, stočarstvo 30, a oni obrnuto, taj prostor nama daje priliku da BDP dopunimo. Dakle, ako bismo stvar obrnuli i na svakom hektaru imali jedno uslovno grlo, BDP ne bi bio iz poljoprivrede četiri milijarde, već bi išao između osam i devet milijardi.

U tom smislu, bilo bi više novca za Vojsku. A ja verujem da mi nećemo učiniti ono što su činili ovi koji su sa sednice otišli da šetaju; dakle, nećemo smanjivati broj vojnika, nećemo, kao Vuk Jeremić i Boris Tadić, penzionisati oficire, nećemo smanjivati broj oklopnih vozila, nećemo smanjivati broj tenkova, nećemo smanjivati ratnu tehniku. Naprotiv, gledaćemo da srazmerno okruženju budemo vojno sposobni, odnosno da budemo naoružani, tehnički opremljeni, da možemo da odvratimo naše neprijatelje od mogućih pokušaja i vojnih pritisaka na našu zemlju.

Na kraju da kažem, ukoliko ne budemo imali snažnu ekonomiju i dobru, modernu, naoružanu vojsku, možda nam ništa drugo neće trebati.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Marko Parezanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Stanija Kompirović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Zvonimir Đokić.

Da li neko želi reč?

Kolega Đokiću, izvolite.

ZVONIMIR ĐOKIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

U članu 3. govori se o posebnim ciljevima koji se ostvaruju vojnim obrazovanjem, koji proizilaze iz prirode vojne službe i posebnih uslova pod kojima se obavljaju poslovi za potrebe odbrane i Vojske Srbije. Da ne bismo bili samo slatkorečivi, sada, gospodo oficiri, i malo kritičkog osvrta na ono sa čim se može suočiti Vojska Srbije, a posledica je možda baš propusta u obrazovanju i vaspitanju profesionalnih vojnika. Citiraću predsednika Republike Srbije Aleksandra Vučića, od pre desetak dana, možda malo manje, kaže – ne može da se dogodi da kada vam dođe generalna inspekcija u neku jedinicu, pola te jedinice nije tu, i to ne zato što nešto rade, već zato što znaju da ne mogu da savladaju određene fizičke i druge prepreke. Šta onda da radimo sa „migovima“ i drugim stvarima?

Iz ovih reči predsednika Republike Srbije Aleksandra Vučića, koje je nedavno izrekao pred predstavnicima medija, gospodine ministre i gospodo generali, moraju se izvući pouke. Nije sada bitno o kojoj se jedinici Vojske Srbije radi, ali ne smemo dopustiti da ovaj slučaj postane pojava, jer ako to dozvolimo i prelazimo preko toga, sutra će, gospodo generali, isti ti pripadnici neke jedinice, suočeni sa teškoćama borbenih dejstava i ratnim uslovima, možda pomisliti da mogu i smeju da pobegnu sa fronta.

Dakle, vojnim školovanjem i usavršavanjem profesionalnih pripadnika Vojske Srbije moramo postići cilj da stvorimo takve oficire, podoficire i sve druge pripadnike Ministarstva odbrane i Vojske Srbije koji će biti u stanju da se hrabro suoče sa svim izazovima svoje profesije, da im nikada ne padne na pamet da se skrivaju i beže pred generalnom inspekcijom ili bilo kojim kontrolnim organom u miru ili, ne daj bože, pred neprijateljem u ratu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Olivera Pešić.

Koleginice Pešić, izvolite.

OLIVERA PEŠIĆ Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicima, koleginice i kolege narodni poslanici, i ovaj moj amandman ide u pravcu toga da se poveže sveukupni razvoj Republike Srbije sa vojnim obrazovanjem.

Predložila sam da se u članu 3. doda stav tri koji glasi: „Ostvarivanjem posebnih ciljeva vojnog obrazovanja obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na socijalnu ravnopravnost.“

Predlog zakona o vojnom obrazovanju definiše vojno obrazovanje kao deo obrazovnog sistema Republike Srbije, i to je ono što čini suštinu predloga ovog zakona. Predloženim zakonom daje se mogućnost da se, ukoliko se ukaže potreba za određenim profilom obrazovanja, mogu formirati odeljenja koja će biti mešovitog sastava i koja će školovati određeni profil. Svima je jasno da, kada se školuje profil za kojim postoji potreba, to znači dodatnu sigurnost za one koji se školuju, da to znači brže dobijanje radnog mesta, što svakako za rezultat ima

ostvarivanje socijalne ravnopravnosti. Ovaj moj amandman ide u tom pravcu. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Ivan Manojlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Stanislava Janošević.

Da li neko želi reč?

Koleginice Janošević, izvolite.

STANISLAVA JANOŠEVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovani predstavnici Ministarstva odbrane, Vojske Srbije, poštovani ministre, čast mi je što danas imamo priliku da zajedno diskutujemo o ovako gordom resoru i njegovim bitnim elementima.

Onaj ko je uvek na raspolaganju svom narodu, ne samo u onim krajnjim situacijama i najmanje poželjnim, kada je rat ili neko vanredno stanje, jeste Vojska Srbije, koja budi čist i jedinstven primer sigurnosti i bezbednosti u nama.

U našoj državi su se proizvodili vojna oprema i naoružanje, iznedrili su se mnogi vrsni oficiri, mi smo, prosto, bili jedna vojna industrija. I, zamislite sada, jednog dana, tamo negde početkom 2000. godine, i sve se kao nešto odigrava tih godina, došli su rukovodioci „žutog preduzeća“ i unazadili, demolirali, rasturili Vojsku Srbije, istopili i utopili po belom svetu, zarad svojih džepova.

Onda se to ponavlja negde 2007, 2008. i 2009. godine i shvatite da nisu prodali samo zidove i zgrade koje su ostale same. Zamislite, na primer, da ste ekonomista, računovođa, i dođe direktor vašeg preduzeća i proda vaš računar, vaše registratore, sav inventar, a očekuje na kraju godine da ste napravili saldo, izravnali račune i, naravno, ostvarili profit. E, pa to nije moguće, gospodo, i nije realno. A takva situacija je zadesila Vojsku Srbije.

Na svu sreću, Srpska napredna stranka, na čelu sa Aleksandrom Vučićem, vodi računa o osnaživanju vojske i njenom ugledu u svetu, obrazovanju, spremnosti, obučenosti i opremljenosti.

Shodno tome, podnosim ovaj amandman koji će dopuniti član 3. ovog zakona. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.

Da li neko želi reč?

Koleginice Kovačević, izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, koliko je Ministarstvo odbrane spremno na ulaganje u razvoj obrazovanja govori i renoviranje Vojne gimnazije, gde će pitomci Ministarstva odbrane imati odlične uslove za školovanje. To će značiti veći broj upisanih đaka, više odeljenja i novih

smerova, što će zadovoljiti potrebe Vojske ali i potrebe te dece jer će živeti i školovati se pod dobrim uslovima, u svojoj zemlji, i imati najkvalitetnije profesore. Samo za prvu fazu ulaganja u Vojnu gimnaziju izdvojeno je više od trideset miliona dinara. Radovi obuhvataju zamenu stolarije, podova, instalacija vodovoda i kanalizacije, renoviranje učeničkih soba, čitaonice i biblioteke u okviru Vojne gimnazije.

Za Vojnu akademiju ove godine izdvojeno je više od trista miliona dinara. Krajem 2017. godine Ministarstvo odbrane započelo je infrastrukturne radove, koji će obezbediti bolje uslove života i rada kadeta i starešina u toj visokoobrazovnoj ustanovi.

Sve ovo se radi u cilju poboljšanja obrazovnih kapaciteta i razvoja Vojske Srbije, što će građanima pružiti veću sigurnost i uliti veće poverenje u sistem odbrane. Zbog toga Predlog zakona o vojnom obrazovanju zaslužuje apsolutnu podršku. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Studenka Kovačević.

Da li neko želi reč?

Koleginice Kovačević, izvolite.

STUDENKA KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Dame i gospodo, kao što sam rekla u svom prethodnom izlaganju, nastaviću da iznosim dobre primere iz prakse kako je privreda povezana sa Vojskom i obrnuto.

„Zastava oružje“ Kragujevac – Vlada Srbije usvojila je zaključak kojim se omogućava da se u „Zastavi“ formira nova fabrika za proizvodnju vojnih neborbenih vozila pod nazivom „Zastava terenska vozila“, odnosno „Zastava TERVO“. Na ovaj način će se u redovnu proizvodnju uvesti vozilo za kojim postoji tražnja Vojske Srbije, MUP-a i drugih necivilnih korisnika. Pod patronatom Ministarstva privrede, funkcionalni model je već urađen. Budući da se većina delova proizvodi u Srbiji, Vojska Srbije će dobiti savremeno a jeftino vozilo. Otpočinjanjem proizvodnje za potrebe Vojske Srbije i MUP-a kao i drugih necivilnih institucija, otvara se i mogućnost izvoza tih kamiona (u osnovnoj ili dograđenoj verziji), pre svega u države u okruženju, ali i one sa kojima Srbija ima tradicionalnu privrednu i vojnu saradnju, kakve su zemlje severne Afrike, Bliskog istoka i Južne Amerike.

Sledeći primer je „Jumko“ AD Vranje. Po naredbi gospodina Vučića, ušlo se u projekat opremanja srpske vojske; svaki vojnik, po propisima, mora da ima najmanje dva kompleta uniformi. Taj posao je dobio „Jumko“. Time će svaki vojnik imati najmanje dva kompleta uniformi, što se nije desilo još od vremena Jugoslovenske narodne armije. Ministarstvo odbrane i Ministarstvo privrede su zajedno sa rukovodstvom „Jumka“, sa pripadnicima Vojske Srbije i Generalštaba doneli odgovarajuće planove za nove uniforme, na prvom mestu pripadnika naših specijalnih jedinica, Vojne policije, izviđača i svih onih koji imaju posebne

zadatke, koji imaju posebnu namenu, a samim tim i treba da imaju posebnu uniformu, sa ciljem da se, kao što se to radi i u svetskim armijama, prilagode njihovim potrebama i zadacima.

Svako ulaganje u Vojsku Srbije je ulaganje i u lokalnu zajednicu i privredu. Zahvaljujem na pažnji.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Igor Bečić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Mladen Lukić.

Da li neko želi reč?

Kolega Lukiću, izvolite.

MLADEN LUKIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, obrazovanje tokom života odnosno stručno usavršavanje profesionalnih pripadnika Vojske Srbije predstavlja jedinstven sistem njihovog neprekidnog osposobljavanja za primenu znanja, veština i sposobnosti potrebnih za uključivanje u radni proces koji je u vezi sa konkretnom dužnošću. Stručna usavršavanja organizuju se i realizuju kroz karijerna usavršavanja oficira, komandne i štabne kurseve, kurseve stranih jezika, kurseve prekvalifikacija, kurseve u oblasti telekomunikacija i informatike, kurseve u oblasti logistike, u oblasti materijalnog i finansijskog poslovanja, metodičke kurseve nastavnika, izvođača obuke i druge.

Na ovaj način, kao i školovanjem i usavršavanjem državnih službenika i lica iz građanstva za vršenje poslova i zadataka iz nadležnosti Ministarstva odbrane i Vojske Srbije, dobijamo sposobne kadrove, spremne da odgovore izazovima i zadacima koji se od njih traže. A razvojem naučnoistraživačkog rada i stručnog kadra dolazimo do unapređenja i osavremenjivanja obrazovanja u sistemu odbrane i kroz individualna istraživanja i stvaralaštvo, koje finansira Ministarstvo odbrane. Zahvaljujem na pažnji.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Jolović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Cokić.

Da li neko želi reč?

Kolega Cokiću, izvolite.

RADOSLAV COKIĆ: Poštovani predsedavajući, hvala.

Gospodine ministre, gospodo oficiri, apsolutno imate podršku za ovaj zakon. I Vlada ima podršku ove većine, jer je zakon napisan na najbolji mogući način. Pisali su ga najstručniji ljudi iz ove oblasti.

Mi pokušavamo svojim amandmanima da ga popravimo koliko je to moguće, da damo svoj doprinos u okviru naših mogućnosti i znanja, za razliku od onih koji su predlagali amandmane (a kojih sada ovde nema) u kojima je pisalo

„briše se“, a onda su koristili vreme koje je dozvoljeno za obrazlaganje kako bi na najgori mogući način kritikovali Vladu, ministre, pa i samog predsednika gospodina Vučića.

Ono što želim da vas zamolim, gospodine ministre, tiče se lokala, a ja dolazim iz opštine Smederevska Palanka. Pored banje Palanački kiseljak nalazi se kasarna, jedan deo od pre Drugog svetskog rata, a drugi kada je proširena kasarna, od 1974, kada je Skupština opštine dodelila Vojsci zemljište na korišćenje. Danas kada je mašinska industrija potpuno ili dosta ugušena u Smederevskoj Palanci, a to je bila okosnica našeg razvoja, mi perspektivu nalazimo u banji Palanački kiseljak. Molim vas da zemljište, pošto se nalazi do banje, bude iskorišćeno ili za potrebe Vojske ili za potrebe razvoja banje, ne u neke treće svrhe. Svakako, sada nema tamo nekih važnih objekata; doskora su se tamo nalazili tenkovi i oružja i oruđa koja su transportovana u Železaru Smederevo.

Još da kažem jednu rečenicu – zabluda je i podmetanje ovde da ne mogu da se tope legirani čelici u Železari Smederevo; u Železari Smederevo se proizvode ugljenični čelici, a tope skoro svi. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Bogatinović.

Izvolite.

ŽARKO BOGATINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre sa saradnicima, gospodo oficiri Vojske Srbije, saradnja Centra Ministarstva odbrane za lokalnu samoupravu Leskovac sa Kabinetom gradonačelnika Grada Leskovca i kabinetima svih predsednika opština Jablaničkog upravnog okruga je veoma bitna.

To se vidi po velikom broju kandidata za dobrovoljno služenje vojnog roka sa oružjem. Slobodno mogu reći da je taj broj u gradu Leskovcu najveći u Srbiji. Centar Ministarstva odbrane za lokalnu samoupravu u Leskovcu je u periodu od poslednje četiri godine uputio 527 kandidata na dobrovoljno služenje vojnog roka sa oružjem, dok je u Centru za obuku, koji se takođe nalazi u Leskovcu, ukupno bilo 2.500 vojnika.

Veliki broj kandidata za dobrovoljno služenje vojnog roka sa oružjem Centar Ministarstva odbrane za lokalnu samoupravu Leskovac ima zahvaljujući popularnosti Vojske Srbije na jugu Srbije, ali i svojim neprekidnim afirmativnim porukama, informisanju, gostovanjima na lokalnim televizijama i u samim školama, neprekidnim isticanjem reklamnog materijala.

Posebno se ističe dodeljivanje zahvalnica i značaka od strane Ministarstva odbrane vojnicima koji su dobrovoljno odslužili vojni rok sa oružjem, kada je gradonačelnik Grada Leskovca domaćin a Centar Ministarstva odbrane za lokalnu samoupravu Leskovac organizator.

Dosad je u dva navrata podeljeno preko 150 zahvalnica i značaka u skupštinskoj sali Grada Leskovca, uz prisustvo svih lokalnih televizija i svih

elektronskih i štampanih medija, koji su svojim objektivnim i afirmativnim izlaganjima umnogome doprineli velikom broju kandidata. Takva jedna podela upravo je u pripremi, kada će u okviru obeležavanja gradske slave ponovo biti podeljene zahvalnice i značke koje dodeljuje Ministarstvo odbrane, od strane predstavnika Ministarstva odbrane i gradonačelnika Grada Leskovca. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Radmilo Kostić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Šormaz.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Mićin.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Katarina Rakić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Miodrag Linta.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Maletić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Milimir Vujadinović.

Reč ima kolega Vujadinović.

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, u ovom članu 3. koji definiše posebne ciljeve, kao i sve ono što su posebni ciljevi vojnog obrazovanja, ja sam dodao jedan poseban stav koji se tiče i razvoja Srbije, tj. da se ovim posebnim ciljevima podstiče i razvoj Srbije, ali uz permanentnu borbu protiv kriminala.

Šta mi, u stvari, želimo i hoćemo kao narodni poslanici i kao vlast od vas? Želimo državu koja će da bude stabilan partner, garant mira. Želimo državu koja će da bude spremna da pregovara u svakom momentu, ali sa stavom da nikada niko ne pomisli da ta država pregovara iz straha, naprotiv, država koja pregovara zbog svoje hrabrosti i spremna je da uvek ostane na putu očuvanja mira. Za to nam je svakako potrebna i jaka Vojska.

Nastavite da radite taj posao koji ste započeli sa predsednikom države, naoružavanja srpske vojske, vraćanja morala, jer to automatski znači i sigurnost da nam se neće ponoviti neki novi Bljeskovi, neke nove Oluje, neki novi Martovski pogromi i sve ono čega, nažalost, u svojoj prošlosti imamo možda i previše.

Vama, dragi pripadnici Vojske Srbije, poštovani oficiri, prosto želim da izrazim zahvalnost u ime svih nas poslanika Srpske napredne stranke a, siguran sam, i većine naših kolega koji sede u ovoj sali, za sve ono što ste izdržali u prošlosti, za sva ona poniženja koja ste dostojanstveno izneli i dostojanstveno čekali neka bolja vremena za Vojsku Srbije. Budite sigurni da ta vremena, evo vidimo, polako dolaze i da ćemo svi mi koji smo ovde prisutni zajedno sa vama i

zajedno sa našim predsednikom i Vladom Republike Srbije nastaviti da gradimo bolju budućnost za Vojsku Srbije, što automatski znači i bolju i sigurniju budućnost za našu decu i sve naše sunarodnike, i u Srbiji i u susedstvu. Toliko i hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Desanka Repac.

Koleginice Repac, izvolite.

DESANKA REPAC: Hvala lepo.

Ovo je treći amandman koji podnosim kada je u pitanju vojno obrazovanje. On se odnosi na unapređenje zdravstvene zaštite kada je u pitanju ostvarivanje posebnih ciljeva vojnog obrazovanja.

Ovim zakonom uređujemo ciljeve i načela vojnog obrazovanja. Ciljevi su školovanje i usavršavanje profesionalnih pripadnika Vojske Srbije, državnih službenika Ministarstva odbrane i Vojske Srbije.

Ciljevi se ostvaruju kroz školovanje i kroz kvalitet nastavnog procesa. Studenti se školuju na Vojnomedicinskoj akademiji, koja je osnovana 1844. godine. U svom sastavu ima Medicinski fakultet, koji školuje vojne lekare. Dugo je obrazovala lekare iz civilnog sektora za potrebe sistema državne odbrane. Cilj je da stvori stručnjake koji će rešavati medicinske probleme, ovladati metodama istraživanja, preventive, dijagnostike, terapijskim metodama. Cilj je i da se razvijaju stečena znanja u različitim područjima medicinske struke i nauke, da se obezbedi vrhunsko obrazovanje u medicini i da znanjem doprinesu unapređenju kako vojnog zdravstva tako i zdravstvene zaštite u Republici Srbiji.

Gospodine ministre, vama i vašim saradnicima želim da se zahvalim na spoju vojnomedicinskog obrazovanja, na toj sponi sa civilnim sektorom. Hvala za vaše angažovanje, za vaš trud, jer vidim da je jako teško preći iz haosa u harmoniju. Toliko.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Dragišić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Maja Mačužić Puzić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Marković.

Kolega Markoviću, izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Biću jako kratak. Meni je zaista žao što veliki stručnjaci prekoputa nisu više s nama. Imaju, verovatno, pametnija posla, ali to je nešto što govori o njima.

Ovaj moj amandman, dakle amandman na član 3. predloženog zakona, rekao bih, logičan je nastavak mojih amandmana na član 1. i član 2. predloženog zakona. Kao i prethodni amandmani, on potencira modernizaciju u kontekstu ukupnog razvoja Srbije. Mislim da ne moram naročito da ističem koliko je važna modernizacija, posebno imajući u vidu modernizaciju Vojske Srbije i

odbrambenog sistema. Dakle, snažna i sposobna vojska, dobro obučena, dobro opremljena, jeste nešto čemu treba da težimo i nešto čemu teži svaka ozbiljna država, a to direktno doprinosi očuvanju mira i stabilnosti u regionu.

Kao što je danas moj uvaženi kolega Filipović rekao, mir i bezbednost su ključni preduslov za političku stabilnost. Politička stabilnost je opet ključni preduslov za kreiranje dobrog investicionog ambijenta, dakle za ekonomski razvoj, za privlačenje novih investicija. Privlačenjem novih investicija, dobijamo nova radna mesta. Samim tim, to dovodi do ukupnog privrednog rasta i poboljšanja životnog standarda građana. Zato je važno da imamo snažnu i sposobnu Vojsku, koju će svi poštovati i uvažavati. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su narodni poslanik Vjerica Radeta i narodni poslanik Marko Đurišić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Radeta, izvolite.

VJERICA RADETA: U okviru naše rasprave o amandmanima poslanici Srpske radikalne stranke ukazivali su na naše ključne primedbe. Nismo mi imali neke preterane primedbe na neke od predloga ovih zakona, ali postoje tri ključne primedbe koje mogu zapravo da se podvedu pod svaki član i svaki predlog zakona.

Mi u Srpskoj radikalnoj stranci apsolutno smo protiv učešća, to moramo da ponovimo, naših vojnika u međunarodnim misijama, bilo da su u organizaciji EU ili UN. Mi dobro znamo šta ti ljudi moraju da rade, odnosno šta te tzv. mirovne misije rade na terenu. Imamo najbolji primer šta se pod okriljem mirovnih misija Euleksa dešava na KiM i koliko je Srba pobijeno, ni krivih ni dužnih, a niko, naravno, ne reaguje na to. Mi prosto ne želimo da naši vojnici učestvuju u takvim prljavim stvarima.

Što se tiče vojne neutralnosti, gospodo, trebalo bi da znate, a nadam se da znate, da vojna neutralnost države koja je veličine i jačine Srbije ne zavisi od nas. Vi to dobro znate. Da li ćemo biti vojno neutralni ili ne, o tome će odlučivati neki drugi. Očigledno je da je velika navala od strane NATO-a da budemo pod njihovom kontrolom. Mi srpski radikali kažemo da Srbija mora hitno u ODKB, da tražimo, da zamolimo da nas tamo prime, jer je to jedini način za očuvanje našeg teritorijalnog integriteta i suvereniteta države Srbije.

Ono što je takođe važno, da vam skrenemo još jedanput pažnju – morate mnogo više da brinete o profesionalnim vojnicima, ne mogu profesionalni vojnici da završavaju radni vek kada su još u punoj snazi, moraju da ostanu u Vojsci sve do penzionisanja.

(Predsedavajući: Privedite kraju, koleginice Radeta.)

Završavam, hvala. Molim samo za odgovor na ona dva pitanja. Jedno je vezano za nadiranje Šiptara u Kuršumliju. I drugo – šta ćete sa ovim Srbima sa

Kosova i Metohije koji već u junskom roku traže da budu vojnici u Vojsci Srbije, a još uvek nemaju...?

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Sonja Vlahović.

Da li neko želi reč?

Koleginice Vlahović, izvolite.

SONJA VLAHOVIĆ: Hvala, poštovani predsedavajući.

Uz nastavak ekonomskih reformi, ubrzanje evropskih integracija, jačanje vladavine prava, ulaganje u obrazovanje i kulturu, Vlada Republike Srbije ostaje posvećena unapređenju kvaliteta života svih građanki i građana Srbije. Stvoreni su uslovi da se u 2018. godini postave temelji za trajno održive i zdrave javne finansije i za ubrzanje privrednog rasta.

Vlada je u budžetu 2018. godine izdvojila 120 milijardi dinara za kapitalne investicije. Još jedan od važnih pokazatelja odgovorne ekonomske politike Vlade jeste činjenica da je budžet naše zemlje u suficitu više od šest milijardi dinara, a znamo da je za prva četiri meseca bio planiran deficit od više od šezdeset milijardi dinara. Ovo je izvanredan rezultat, ali i obaveza da Vlada Srbije nastavi sa radom u dostizanju projektovanog rasta. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Vera Jovanović.

Koleginice Jovanović, izvolite.

VERA JOVANOVIĆ: Poštovani predsedavajući, ministre sa saradnicima, kolege poslanici, građani Srbije, dotakla bih se Predloga zakona o vojnom obrazovanju, zakona koji je od posebnog značaja za odbranu Republike Srbije. U pitanju je zakon koji uređuje školovanje, usavršavanje i vojnostručno usavršavanje, kao i vojnostručno osposobljavanje za potrebe odbrane i Vojske Srbije.

Vođen posebnim principima, zakonodavac je uredio oblast srednjeg obrazovanja i vaspitanja i visokog obrazovanja na način da uspostavi efikasan i uspešan sistem prilagođen, konkretno, našem obrazovnom i vojnom sistemu. Usvajanjem ovog predloga zakona koji u punoj meri uvažava specifičnosti vojnog obrazovanja dovršio bi se proces usklađivanja propisa, kako bi i vojnoškolske ustanove postale integralni deo obrazovnog sistema Republike.

Verujem da su građani prepoznali angažovanje Ministarstva odbrane i ministra Vulina u modernizaciji, opremanju i organizaciji Ministarstva. Vojska Srbije u prethodnom periodu realizovala je čitav niz aktivnosti značajnih za Republiku Srbiju. Obezbeđivanje Kopnene zone bezbednosti, angažovanje Vojske Srbije u multinacionalnim operacijama, kontrola i zaštita suvereniteta vazdušnog prostora Republike Srbije, izrada Nacrta strategije nacionalne bezbednosti, samo su neke od afirmativnih i krajnje uspešnih aktivnosti koje je resorno ministarstvo sprovelo.

Uvažavajući neophodnost donošenja ovog predloga zakona, uz značaj kojim će on doprineti celokupnom obrazovnom sistemu, dovoljni su razlozi da u danu za glasanje sve moje kolege podrže ovaj zakonski predlog.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Bojanić.

Kolega Bojaniću, izvolite.

ZORAN BOJANIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Evo još jednog mog nelogičnog amandmana, sve u pokušaju da podržim napore Vlade Republike Srbije u ekonomskom i održivom razvoju naše republike. Članom 3. Predloga zakona predlaže se propisivanje posebnih ciljeva vojnog obrazovanja, koji pored opštih ciljeva obrazovanja obuhvataju i posebne ciljeve koji proizlaze iz specifičnosti prirode vojnog obrazovanja.

Koliko je moj amandman koji pominje održivi razvoj nelogičan i nema nikakve veze sa Agendom 2030 i održivim razvojem, upravo govori svrha Ciljeva održivog razvoja – usmeravanje i koordiniranje nacionalnih javnih politika ka zajedničkoj viziji za čovečanstvo. U cilju 16 kaže se – mir, pravda i snažne institucije. Nadovezujući se na lekcije naučene iz nekih Milenijumskih ciljeva, Ciljevi održivog razvoja obuhvataju specifični cilj, koji glasi – promovisati miroljubiva i inkluzivna društva za održiv razvoj, obezbediti pristup pravdi za sve i izgraditi efikasne, pouzdane i inkluzivne institucije na svim nivoima. Upravo to radi naša vlada, radi ovo ministarstvo i ovaj predlog zakona.

Za sve moje kolege koje podnose nelogične amandmane kao i ja, samo da kažem – ne mrzite sve one koji su ljubomorni na vas, ljubomorni su jer ste bolji od njih. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Orlić.

Da li neko želi reč?

Kolega Orliću, izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, pitanje kvalitetnog obrazovanja, naravno uključujući i vojno obrazovanje, u neposrednoj je vezi sa ukupnim razvojem zemlje i sa različitim aspektima, koji će sigurno biti posebno podržani od strane države kada je reč o strateškom pristupu kvalitetu obrazovanja.

Govorili smo već na ovoj sednici o različitim aspektima koje planira da podvuče i posebno podrži Strategija razvoja obrazovanja u Republici Srbiji u periodu od 2020. do 2030. godine. Uz one koji se odnose na podršku saradnji između sektora obrazovanja i sektora privrede i one koji se odnose na celoživotno učenje i usavršavanje, ali i one koji se odnose na međunarodnu saradnju, jedan od važnih aspekata, u skladu sa ovim strateškim dokumentom koji se upravo priprema, odnosi se na one programe koji pružaju mogućnost ne samo našim kadrovima da se dodatno školuju i usavršavaju u inostranstvu, već i omogućavaju da se strani studenti dodatno školuju u našoj zemlji.

Kada je reč o ovoj vrsti saradnje u domenu obrazovanja koje pripada sektoru odbrane i sektoru bezbednosti, mi smo i dosad imali izvanrednu tradiciju. Činjenica je da su mnogi ljudi koji su se školovali u našoj zemlji, a dolaze sa najrazličitijih svetskih meridijana, nakon toga zadržali izvanredne uspomene; i ne samo to, već i snažno uverenje da se ovde nalaze kvalitetni ljudi, da se ovde uče kvalitetne stvari i da su ovde formirani stručnjaci. Ti ljudi danas već i sutra nemaju apsolutno nikakav problem da sarađuju sa našim narodom i sa našom državom u svakom smislu.

Kada je reč o privrednoj saradnji, mi smo na osnovu te vrste snažnog dobrog utiska i do sada nailazili na širom otvorena vrata svuda u svetu i nema nikakvog razloga da svim svojim kapacitetima ne podržimo ovu vrstu saradnje, tu vrstu dobrih rezultata i u budućnosti. Obilje sjajnih stranih investicija u našoj zemlji već danas, koje su neposredno posledica ove vrste dobrog i snažnog utiska koji mi ostavljamo na međunarodnom planu, siguran su zalog da ove tvrdnje nisu bez pokrića. Hvala vam lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ljubica Mrdaković Todorović.

Da li neko želi reč?

Koleginice Todorović, izvolite.

LJUBICA MRDAKOVIĆ TODOROVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Integrisanje antidiskriminatornih normi u obrazovni sistem ključno je za usvajanje sistema vrednosti koji promoviše toleranciju i poštovanje ljudskih prava. Poštovanje ljudskih prava i postizanje efikasnosti i efektivnosti sistema odbrane objedinjeni su u principu da je potrebno da oružane snage jedne države predstavljaju sve delove društva, pa i etničke i druge manjine. Na ovaj način promoviše se i potvrđuje načelo nediskriminacije, tim pre što reprezentativne oružane snage mogu poslužiti kao model za čitavo društvo, što je posebno važno.

Među afirmativnim akcijama Ministarstva odbrane Republike Srbije u cilju postizanja veće reprezentativnosti oružanih snaga jeste i povećanje zastupljenosti žena u Vojsci Srbije, što je jako pohvalno. Dalje, prema zvaničnom stavu Ministarstva odbrane, ustavne i zakonske odredbe o zabrani diskriminacije ugrađene su i u one delove pravnog okvira koji se odnose na rešavanje statusnog pitanja za profesionalna vojna lica pripadnike nacionalnih i verskih manjina. Ove odredbe iste su za sve pripadnike bez obzira na veroispovest, rasu, pol, nacionalnu pripadnost ili neko drugo lično svojstvo. Takođe, sistem upravljanja ljudskim resursima usmeren je na dostizanje ciljeva jednakih mogućnosti i predvidive karijere.

Na kraju želim da istaknem da su konkursi za školovanje u vojnoobrazovnom sistemu javni, kriterijumi za prijem su precizni i jasno definisani, a kandidati se ne izjašnjavaju o nacionalnoj ili verskoj pripadnosti tokom selekcionog procesa. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Tomić.

Da li neko želi reč?

Reč ima koleginica Tomić.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministri, kolege poslanici, oficiri Vojske Srbije, ostvarenje posebnih ciljeva obrazovanja, a kada je u pitanju uopšte vojno obrazovanje, naravno da je u skladu sa Agendom 2030, što smo imali prilike da čujemo od mog kolege, ali oni su usmereni na posebne zadatke posebnih nosilaca određenih aktivnosti kada je u pitanju Vojska Srbije. Kada pričamo uopšte o tom obrazovanju, možemo da kažemo da imamo deo formalnog obrazovanja (o čemu smo dosta čuli kada je u pitanju Vojna akademija), ali i deo neformalnog obrazovanja, koji je jako bitan – to su određeni seminari, obuke i rad na razvojnim projektima koji su od velikog značaja za Republiku Srbiju.

Ono što je važno reći jeste da je današnji budžet za Vojsku Srbije, u 2018. godini, za 25% veći nego budžet iz 2017. godine, što pokazuje nabavku opreme i revitalizaciju postojećih objekata. Ali to ne može bez iskusnih, obrazovanih i stručnih kadrova.

Ono što je isto važno reći, od 2012. godine zaustavljen je postupak topljenja preko petsto tenkova u američkoj kompaniji *U.S. Steel*, otpuštanje oficira patriota prema spiskovima NATO-a, čerupanje vojnih kasarni. Za one koje danas postoje, prema određenim planovima i master planovima tačno je definisano šta treba raditi sa njima. Do 2012. godine imali smo prilike da vidimo u kasarnama, pored domaćih i divljih životinja koje su tu živele, da su deca iz osnovnih škola imala prilike da rukuju oružjem koje je zaostalo iz ratnih operacija, da budu ukradena sva sredstva ubojitog dejstva. Ali to je 2012. godine zaustavljeno upravo odgovornom politikom koju je vodila Vlada Republike Srbije, u kojoj su SNS i gospodin Vučić uzeli učešće.

Današnje upravljanje kasarnama koje nisu stavljene u komercijalne svrhe može biti dobar primer, a to je izgradnja univerzitetskih centara za izvršavanje određenih razvojnih projekata Vojske Srbije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Arsić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, gospodine ministre, mi smo dosta pričali o tome kako su uništavani naše naoružanje, vojna oprema i vojna tehnika u periodu posle 2000. godine, a ja bih

želeo da ukažem na jednu pojavu koja je takođe bila veoma opasna po bezbednost Republike Srbije.

Vi znate da je čitav niz decenija, nekada pri SMIP-u, kasnije Ministarstvu inostranih poslova Republike Srbije, postojala Služba bezbednosti. Posle 2000. godine nova tzv. demokratska i tzv. proevropska vlast htela je da u naša strateška dokumenta uvede neke nove pojmove. Jedan od tih pojmova bio je i pojam – protivnik. Govorilo se da Srbija više nema neprijatelja, nego da eventualno možemo da imamo protivnika. Budući da više nemamo neprijatelje, neko je zaključio da treba ukinuti Službu bezbednosti pri Ministarstvu inostranih poslova.

Vama je sigurno poznata činjenica da smo mi godinama, do 2012. godine, iz Ministarstva inostranih poslova našim ambasadama u svetu (a i naše ambasade u svetu prema Ministarstvu inostranih poslova ovde u Beogradu) slali praktično nešifrovane telegrame, otvorene telegrame, odnosno obične telegrame. Možete da pretpostavite koliko je to bilo štetno po bezbednost Republike Srbije i koliko smo se pred drugim državama, bile one nama više ili manje naklonjene, prikazivali kao, u stvari, jedna krajnje neozbiljna država, država koju ne treba respektovati.

Kada jedanput ukinute službu bezbednosti, onda, znate i sami, jako ju je teško ponovo formirati, jako je teško pronaći adekvatnu saradničku mrežu. Na kraju krajeva, ljudi više neće da se angažuju. Kada pokažete da je država neozbiljna, jako je teško naći ljude, makar oni bili i čestiti i ispravni i obrazovani i spremni da služe svojoj zemlji, ako ne vide da im je država ozbiljna. Mi sada imamo jednu ozbiljnu državu i ja vam želim da sa tako ozbiljnom politikom nastavite i dalje.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Jasmina Obradović.

Koleginice Obradović, izvolite.

JASMINA OBRADOVIĆ: Cenjeni predstavnici Vlade Republike Srbije, poštovane kolege narodni poslanici, poštovani građani, pre svega petnaestak dana u centru Novog Sada, povodom 23. aprila, Dana Vojske Srbije, organizovan je defile vojnika. Centrom su prošli pripadnici Prve brigade Kopnene vojske, dok su kadeti Vojne akademije izveli egzercir, veštinu baratanja puškama nastalu na osnovu vojničkih radnji uz poštovanje strojevih pravila. Njihove veštine pomno su pratili mnogi Novosađani, među kojima je bilo najviše mališana, i naravno gradonačelnik Grada Novog Sada gospodin Miloš Vučević. Na trgu je postavljena vojna oprema i tehnika, a izloženo je i naoružanje 240. samohodnog raketnog divizionu za protivvazduhoplovnu odbranu i jedinica Vojne policije. Nakon defilea, vojni brodovi Rečne flotile prokrstarili su Dunavom dok su građani taj deo svečanosti mogli da prate sa novosadskih mostova.

Poštovane kolege, ovaj događaj je jedan od pokazatelja sveukupnog razvoja kome težimo, koliko je stanje u Vojsci Srbije zdravije i bolje od kada je

brigu o zemlji preuzeo SNS sa Aleksandrom Vučićem na čelu. To je dokaz da napredujemo i da nema više raznih afera, raznih „Satelita“, „Pašnjaka“ i slično. Železara Smederevo više ne služi za topljenje naoružanja, nego za privredni razvoj Srbije. Jednom rečju, Vojska Srbije je ponovo ponos Srbije, a tako će biti i sa svim ostalim sferama života.

Cilj mog amandmana je upravo da naglasim ovaj sveukupni napredak Srbije, što je politički cilj Srpske napredne stranke i predsednika Srbije Aleksandra Vučića.

PRESEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala, kolegice Obradović.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Marko Zeljug.

Izvolite, kolega Zeljug.

MARKO ZELJUG: Zahvaljujem, predsedavajući.

U cilju poboljšanja kvaliteta Predloga zakona o vojnom obrazovanju koji je pred narodnim poslanicima, predložio sam amandman koji ima za cilj da se u članu 3. doda stav 3, kroz koji bi se ostvarili posebni ciljevi vojnog obrazovanja, kojim se podstiče celokupni razvoj Republike Srbije.

Kroz primenu zakona ostvaruju se posebni ciljevi iz prirode vojne službe i posebni uslovi pod kojima se obavljaju poslovi odbrane, kao i školovanje i usavršavanje profesionalnih pripadnika Vojske Republike Srbije, državnih službenika i lica za vršenje zadataka iz nadležnosti Ministarstva odbrane.

Pored redovnih aktivnosti Vojske Srbije, koje se ogledaju u očuvanju teritorijalne celovitosti i integriteta granica, kao i očuvanju bezbednosti nad nebom Srbije, koje je naročito podignuto angažmanom predsednika Aleksandra Vučića u procesu nabavke šest aviona tipa Mig-29 i stavljanja u odbrambenu funkciju našeg vazduhoplovstva, Vojska Republike Srbije, iako tehnički unakažena 2014. godine zbog nesavesnog i štetočinskog upravljanja ministara iz prethodnog režima, ipak je uspela da se stavi u funkciju odbrane gradova od poplava koje su te 2014. godine zadesile našu zemlju i da zajedno sa štabovima za vanredne situacije lokalnih samouprava i građanima odbrani naše gradove, kao što su bili Šabac, Sremska Mitrovica, Beograd; uspela je da odbrani Termoelektranu u Obrenovcu i na taj način očuva energetska stabilnost Republike Srbije.

Obrazovanjem državnih službenika i građana za poslove iz domena Ministarstva odbrane potpomaže se usavršavanje i koordinisanje aktivnosti Vojske i državnih organa, kao i lokalnih samouprava, u situacijama odbrane od elementarnih nepogoda i otklanjanju njihovih posledica.

U cilju usvajanja predložene izmene, pozivam kolege narodne poslanike da u danu za glasanje podrže predloženu izmenu. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Zeljug.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Boban Birmančević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Boban Birmančević.

BOBAN BIRMANČEVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani predstavnici Vlade, poštovane kolege i kolegice, jedan od dodatnih ciljeva koje sam ja svojim amandmanom hteo da definišem jeste upravo cilj koji Vojska Republike Srbije postavlja pred sebe, a to je stabilnost i povezivanje regiona, odnosno regionalno povezivanje.

Da bi Srbija bila lider, kao što jeste, i da bi nastavila da obavlja sve ono što se očekuje od lidera na Balkanu, ona mora imati vojsku, jaku i stabilnu, ali pre svega posvećenu osnovnom cilju a to je stabilnost Srbije, stabilnost Srbije kao ekonomski jake ali i vojno jake države. Vojska Srbije je svakako vojno neutralna i to je ono što joj daje snagu i mogućnost da se upravo kao vojno neutralna vojska ponaša, u skladu sa interesima svojih građana i u skladu sa interesima države Srbije.

Svi oni koji žive i koji očekuju od države da ih zaštiti znaju da ova vojska, predvođena predsednikom Republike, predvođena ovakvim ministarstvom i ovakvom vladom, ima budućnost. Ono što se radi u ovom periodu, to je jačanje Vojske Srbije, ali samo u skladu s onim što je istorijsko nasleđe, a to je jačanje Vojske radi odbrambenih ratova, radi delovanja u miru, radi delovanja u odbrambenim situacijama. I, što je najbitnije, mi delujemo i u misijama po svetu kao vojska koja dostojno i časno reprezentuje Vojsku, odnosno vojnu uniformu i sve one zadatke koje dobije ispred sebe.

Istorija pobeda, koja je služila kao osnov za ovu vojsku, naravno, i u narednom periodu biće uslov za još bolju, jaču i savremeniju Vojsku Republike Srbije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Birmančeviću.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik dr Darko Laketić.

Izvolite.

DARKO LAKETIĆ: Zahvaljujem se.

Gospodine predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, uvažene kolege narodni poslanici, ja moram, takođe, u ovom današnjem izlaganju nešto reći i o periodu kada je Vojska Srbije sistematski uništavana, a zajedno sa njom urušavana i naša sopstvena država. Dakle, u periodu od 2000. do 2012. godine svedoci bili smo jednog sistematskog urušavanja ovog sistema.

Iz tih razloga pitao bih gospodina ministra – kakvi su to ministri koji su tada vodili Ministarstvo odbrane, koji su, nažalost, o sopstvenoj vojsci govorili da je višak? Kakva je to bila vojna doktrina, koja se zasnivala isključivo na uništavanju naše vojne tehnike? Hteo bih da vas pitam da li je tačna informacija da je preko petsto tenkova i preko dvesta haubica pretopljeno, uništeno na raznorazne načine, što u našoj zemlji, što u Slovačkoj i Češkoj.

Ako je to tako i ako je to istina, ja bih vas pozvao, gospodine ministre, da te ljude pozovete na odgovornost, zato što to ne samo da mora da bude zakonom

kažnjivo već je, ukoliko je to istina, rađeno protiv nacionalnih interesa naše zemlje.

Ono što bih takođe rekao, na osnovu informacija koje imam iz Ministarstva odbrane, to je uvođenje sistema „Lazar 3“ i sistema „nora“ u redovno korišćenje Vojske Srbije. Ono što bih takođe pohvalio jeste osavremenjavanje aviona „orao“ i „super galeb“ uvođenjem moderne, elektronske tehnike u sam avion.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, dr Laketiću.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Milena Turk.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik dr Dragana Barišić.

Da li neko želi reč?

Izvolite, dr Barišić.

DRAGANA BARIŠIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, poštovane koleginice i kolege narodni poslanici, poštovani građani Srbije, podnela sam amandman na član 3. zakona o vojnom obrazovanju da bih učestvovala u dodatnom definisanju posebnih ciljeva vojnog obrazovanja, jer smatram da kada govorimo o ostvarenju posebnih ciljeva posebno moramo misliti na sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na razvoj zdravstvenog sistema.

Ono što ovom prilikom moram da naglasim jeste to da je zaista pohvalno to što naša vojska, naše Ministarstvo odbrane ima ogromnu podršku vrhovnog komandanta i predsednika Republike gospodina Aleksandra Vučića, kao i to da, uz rad svakog pojedinca Ministarstva odbrane i uopšte Vlade Republike Srbije, u ovoj godini možemo da se pohvalimo da je i našim pripadnicima Vojske Republike Srbije obezbeđeno povećanje plate od oko 10%. Naravno, to nije nešto na čemu će se zaustaviti, već će se u narednom periodu verovatno još povećavati u određenom procentu.

Uveliko se radi na svim poljima. Pohvalila bih i to da je uvedena solidarna pomoć, povećane su dnevnice. Zatim, podeljeno je više od 700 stanova. Radi se i gradi kako na obezbeđivanju boljih uslova u vojnim gimnazijama, u internatima vojnih gimnazija, na obnavljanju Vojne akademije, poboljšanju smeštajnih kapaciteta, obnavljanju vojnog zdravstva. Na svemu onome što je u prethodnih dvanaest godina, do 2012. godine, urušavano, sada se radi i napredak je sve vidljiviji i vidljiviji. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Blaža Knežević.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolega Kneževiću.

BLAŽA KNEŽEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Zakonom o vojnom obrazovanju uređuju se ciljevi i načela vojnog obrazovanja u odnosu na obrazovni sistem Republike Srbije. Vojnim

obrazovanjem ostvaruju se posebni ciljevi koji proizilaze iz prirode vojne službe. Posebni ciljevi vojnog obrazovanja jesu školovanje i usavršavanje profesionalnih pripadnika Vojske Srbije za vršenje zadataka iz nadležnosti Ministarstva odbrane.

Nakon 2000. godine, dolaskom DOS-a na vlast, naša država doživljava plansko i sistematsko uništavanje od strane najgore pošasti koja je ikada mogla da zadesi Srbiju. Kada govorimo o planskom i sistematskom uništavanju, svi smo bili svedoci koliko je to bilo prisutno kada je u pitanju Vojska; i ne samo to, nego potpuno ponižavanje i degradacija Vojske Srbije.

Dolaskom na vlast Srpske napredne stranke i Aleksandra Vučića, sve se menja iz korena. Pre svega, država se fiskalno konsoliduje, ekonomija se zasniva na realnim i stabilnim finansijama, čiji su temelji udareni 2014. i 2015. godine. Tu se stvaraju uslovi da Vojska povрати sve ono što je mržnjom, neznanjem i neradom uništavano; zatim, da se Vojska dodatno modernizuje, vraćajući ugled i ono što je oduvek bila u srcima patriota – ponos srpskog naroda. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Kneževiću.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Borka Grubor.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Borka Grubor.

BORKA GRUBOR: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, potpuno je jasno da briga o školovanju, usavršavanju i osposobljavanju u širem smislu predstavlja ključ za dalji razvoj i prosperitet Republike Srbije.

Briga o kontinuitetu vojnog obrazovanja je u smislu osposobljavanja srednjeg i visokog kadra za obavljanje zadataka u okviru vojnih ustanova, Univerziteta odbrane, Vojne akademije, tj. VMA i Medicinskog fakulteta u okviru nje. Osnovna baza su srednje vojne škole u okviru kojih se mogu osnivati gimnazije, srednje stručne škole i mešovite škole. Na taj način će se obezbediti visok nivo stručnosti i kvaliteta rada vojnih zdravstvenih ustanova, koje su otvorene kako za lečenje građana Srbije tako i za prenos znanja, organizacije rada i najnovijih saznanja u oblasti zdravstva.

Dovoljno je napomenuti da VMA zajedno sa svojim Medicinskim fakultetom predstavlja referentni centar za lečenje u kome se sprovodi više od pet hiljada različitih dijagnostičkih i terapijskih procedura. Predlaže se da nastavnici i saradnici koji izvode nastavu na kliničkim predmetima i praktičnu nastavu na VMA i drugim zdravstvenim ustanovama, u skladu sa izdatom dozvolom za rad, istovremeno obavljaju i naučnoistraživački rad i pružaju zdravstvene usluge na VMA kao nastavnoj bazi Medicinskog fakulteta VMA.

Organizacija nastave u vojnoškolskim ustanovama, u skladu sa zakonom, u nadležnosti je Ministarstva odbrane i organa vojnoškolskih ustanova koje izvode nastavu po akreditovanim studijskim programima u skladu sa zakonom kojim se uređuju osnove sistema obrazovanja i vaspitanja građana, propisima o

visokom obrazovanju i propisima o odbrani i pravilima vojne službe. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ivana Nikolić.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

IVANA NIKOLIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, podnela sam amandman na član 3. Predloga zakona o vojnom obrazovanju kojim se definišu posebni ciljevi vojnog obrazovanja. Predloženom dopunom, radi dodatnog definisanja, ukazuje se na važnost sagledavanja značaja saobraćajnog povezivanja u funkcionisanju sistema odbrane.

Kako se posebni ciljevi vojnog obrazovanja ogledaju u školovanju i usavršavanju profesionalnih pripadnika Vojske Srbije, državnih službenika i lica iz građanstva i kako se ističe i razvoj naučnoistraživačkog i stručnog kadra za potrebe Vojske Srbije, evidentno je da je ovakav predlog zakona okosnica dobrog sistema odbrane.

Takođe, važno je uvažavanje, pre svega, struke i uvažavanje svih elemenata jednog sistema. Ovom prilikom, kada govorim o saobraćaju, istaći ću da je od izuzetne važnosti za kvalitetno izvršavanje svih zadataka, koji su tu zbog uspešnog rukovođenja u Ministarstvu odbrane i Vojsci Srbije, svakako telekomunikacioni saobraćaj.

Polazeći od toga da rukovodstvo na svim nivoima u Republici Srbiji u prethodnih nekoliko godina odgovorno pristupa rešavanju problema, praktično, dolaskom na vlast SNS-a i na čelo Republike Srbije gospodina Aleksandra Vučića prepoznaje se rad sa pozitivnim rezultatima i vidljiva je pozicija Republike Srbije na sve boljim mestima na svetski priznatim listama. A kroz dobre predloge zakona i odgovoran rad na kreiranju i primeni istih sigurno se ide u bolju budućnost. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik dr Svetlana Nikolić Pavlović.

Izvolite.

SVETLANA NIKOLIĆ PAVLOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, ovim amandmanom dodatno se definišu posebni ciljevi vojnog obrazovanja.

Što se tiče same potrebe da se donese ovakav zakon o vojnom obrazovanju, ne možemo a da se ne osvrnemo na našu istorijsku i vojnu tradiciju. Pošto dolazim iz opštine Čuprija, pokušaću da ukažem na sledeće istorijske činjenice koje se odnose na srpsku vojsku i čuprijsku kasarnu. Davne 1837. godine, za potrebe čuprijskog konjičkog eskadrona sazidana je prva zgrada kasarne, 1839. godine osnovana je prva garnizonska ambulanta, 1870. godine

osniva se prva privremena vojna bolnica sa dvadeset bolesničkih kreveta, 1911. godine osniva se Artiljerijska podoficirska škola, koja je nastavila sa radom i posle Drugog svetskog rata. Na našu žalost, 8. aprila 1999. godine ova tradicija je prekinuta bombardovanjem Ćuprije od strane NATO alijanse, kada su zgrade ćuprijske kasarne porušene i teško oštećene.

Koristim priliku da vas zamolim, gospodine ministre, da shodno svojim ovlašćenjima pokrenete proceduru donošenja odluke o budućnosti ćuprijske kasarne, jer je veliki greh da ona i dalje propada, zbog značaja koji je imala u istoriji naše vojske i u istoriji Ćuprije. Da se podsetimo, do raspada SRJ, u ćuprijskoj kasarni je bio smešten jedan od četiri najveća artiljerijska garnizona, odmah iza Zadra, Karlovca i Kragujevca. Do agresije NATO alijanse na našu zemlju, u ćuprijskoj kasarni je bila stacionirana elitna ćuprijska artiljerijska brigada. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Mijatović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Tanja Tomašević Damnjanović.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolegice.

TANJA TOMAŠEVIĆ DAMNĀNOVIĆ: Hvala, poštovani predsedavajući.

Poštovani gospodine ministre sa saradnicima, kolege i kolegice narodni poslanici, amandmanom koji sam podnela na član 3. Predloga zakona o vojnom obrazovanju dodatno se definišu ciljevi vojnog obrazovanja, a sve u cilju sveukupnog razvoja Republike Srbije.

Vojnim obrazovanjem ostvaruju se posebni ciljevi koji proizilaze iz prirode vojne službe i posebnih uslova pod kojima se obavljaju poslovi za potrebe odbrane i Vojske Srbije. Posebni ciljevi vojnog obrazovanja jesu školovanje i usavršavanje profesionalnih pripadnika Vojske Srbije, državnih službenika i lica iz građanstva za vršenje poslova i zadataka iz nadležnosti Ministarstva odbrane i Vojske Srbije, kao i razvoj naučnoistraživačkog kadra za potrebe odbrane i Vojske Srbije.

Školovanje, u smislu zakona o vojnom obrazovanju, podrazumeva srednje obrazovanje i vaspitanje i visoko obrazovanje, koje realizuju vojnoškolske ustanove. Usavršavanje podrazumeva sve oblike obrazovanja tokom života profesionalnih pripadnika Vojske Srbije i državnih službenika, koje realizuju vojnoškolske ustanove i jedinice i ustanove Ministarstva odbrane i Vojske Srbije.

Obrazovanje, kao proces usvajanja znanja, sticanja veština, razvoja sposobnosti, jeste bitan segment svih društvenih aktivnosti i bitan segment razvoja Republike Srbije, i moj amandman ide u tom pravcu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Petković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Nenad Mitrović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

NENAD MITROVIĆ: Poštovani predsedavajući, gospodine ministre sa saradnicima, gospodo oficiri, dame i gospodo narodni poslanici, ja sam podneo amandman kojim se u članu 3. Predloga zakona dodaje stav 3. Amandmanom se dodatno definišu posebni ciljevi vojnog obrazovanja.

Posebni ciljevi vojnog obrazovanja jesu školovanje i usavršavanje profesionalnih pripadnika Vojske Srbije, državnih službenika i lica iz građanstva za vršenje poslova i zadataka iz nadležnosti Ministarstva odbrane i Vojske Srbije, kao i razvoj naučnoistraživačkog i stručnog kadra za potrebe odbrane i Vojske Srbije.

Članom 3. Predloga zakona o vojnom obrazovanju predlaže se propisivanje posebnih ciljeva vojnog obrazovanja, koji pored opštih ciljeva obrazovanja obuhvataju i posebne ciljeve koji proizlaze iz specifične prirode vojnog obrazovanja i posebnog statusa učenika, kadeta, odnosno studenata i nastavnog osoblja koji u vršenju obrazovnog rada primenjuju i propise o odbrani i pravila vojne službe. Učenici, kadeti, odnosno studenti i nastavno osoblje u vojnoškolskim ustanovama imaju status vojnih lica i posebna prava, obaveze i odgovornosti uređene ovim zakonom i propisima o Vojsci Srbije.

Pozivam narodne poslanike da u danu za glasanje podrže predlog ovog zakona. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Mitroviću.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Jovica Jevtić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Veljković.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

DRAGAN VELJKOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, predloženim amandmanom kojim se dodaje stav 3. dodatno se definišu posebni ciljevi koji se postižu i ostvaruju vojnim obrazovanjem, a odnosi se na sveobuhvatni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na prava raseljenih lica.

Republika Srbija u kontinuitetu institucionalno i sistematski ulaže ogromne napore i izdvaja ogromna sredstva za rešavanje nagomilanih problema ove osetljive kategorije, uz koordinaciju relevantnih državnih organa i posebnih organizacija.

Dozvolite mi da se nakratko osvrnem na primedbe koje su izneli poslanici iz opozicije u prethodnih nekoliko dana, a koje se prevashodno zasnivaju na nedovoljnom poznavanju problematike, na proizvoljnim i paušalnim tvrdnjama i pogrešnim zaključcima. U tom smislu, želim da istaknem i da ukažem na jednu poluistinu, jedan maliciozni zaključak koji se odnosio na tvrdnju da se mladi sa Kosova i Metohije stimulišu da idu, odnosno da participiraju u vojsci tzv. republike Kosovo, i da su onemogućeni da učestvuju u našim vojnim školama.

Da je bilo dobronamerne kritike, onda je narodni poslanik koja je takvu konstataciju iznela trebalo da kaže da je Ministarstvo pravde brzo identifikovalo ovakav problem i da je integracija negde nastala krajem oktobra, početkom novembra, a da je već u aprilu Ministarstvo pravde donelo zaključak i obavezno uputstvo da sva fizička i pravna lica sa KiM, na njihov zahtev, mogu da zatraže od svih sudova – apostrofiram, od svih sudova – u centralnoj Republici Srbiji uverenje da se protiv njih ne vodi krivični postupak i da nisu osuđivana, pa samim tim to ne može biti razlog za neučešće u našim vojnim školama i Vojsci uopšte. Hvala.

(Vjerica Radeta: Replika.)

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Veljkoviću.

Vjerica Radeta se javila za repliku.

Iako vas kolega nije direktno pomenuo, izvolite.

VJERICA RADETA: Kolega Marinkoviću, kolega je govorio da nije tačno ono što sam jedina ja u ovoj sali pominjala. Kolega kaže da nije tačno da naši mladi ljudi, Srbi sa Kosova i Metohije ne mogu da budu vojnici u Vojsci Srbije.

To je, nažalost, tačno i to su potvrdili svi ljudi koji sede sa ministrom. I sam ministar je rekao da će da vidi koliko ima takvih i, ako postoji samo jedan, da će Ministarstvo učiniti sve da mu to bude omogućeno.

Ja sada kažem, u petak sam rekla šta je, i danas ponovila – dakle, postoji ta administrativna prepreka. Jer, da bi neko bio vojnik u Vojsci Srbije, mora da ima, između ostalog, uverenje o nekažnjavanju. Naši ljudi koji žive na Kosovu i Metohiji ne mogu ovde, u centralnom delu Srbije da dobiju to uverenje jer im je prebivalište na Kosovu i Metohiji. Ako tamo traže to uverenje, moraju ga tražiti od šiptarskih organa, koji naravno neće... I, naravno, Ministarstvo neće i ne može prihvatiti nekakav papir od nekog tamo kvaziorgana te samoproglašene države.

Postoji zahtev Ministarstvu pravde da se nađe rešenje za taj problem. Ukoliko to nisu u stanju, evo da kažemo Ministarstvu pravde, ministarki Neli Kuburović, kako to može da se reši. Dakle, to je, ponavljam, jedna administrativna prepreka, gde bi trebalo da Apelacioni sud izda svakom Srbinu sa KiM takvu potvrdu ako se ne vodi na teritoriji centralne Srbije, protiv njega neki postupak. A ako ga vode šiptarski organi, pa to mu je samo preporuka više da bude vojnik Vojske Srbije.

Evo, rešenje imamo; samo, ministre, prihvatite.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Duško Tarbuk.

Izvolite.

DUŠKO TARBUK: Zahvaljujem.

Uvaženi ministre sa saradnicima, poštovani oficiri Vojske Srbije, poštovani građani Srbije, želeo bih da predložim amandman na član 3. Predloga zakona o vojnom obrazovanju, stav 3. koji glasi: „Ostvarivanjem posebnih ciljeva vojnog obrazovanja obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na efikasnost lokalne samouprave.“

Predloženim amandmanom dodatno se definišu posebni ciljevi vojnog obrazovanja, kojima se obezbeđuje školovan, obučen kadar za vršenje poslova odbrane i bezbednosti na nivou lokalne samouprave. Sistem odbrane nastoji da sačuva, osnaži ljudske resurse, da uloži kontinuirani napor da se poboljša životni standard pripadnika Vojske, razvije sistem školovanja, usavršavanja kadrova.

Interesovanje mladih ispoljava se kada je reč o zaposlenju u Vojsci, o školovanju u vojnim školama i ukazuje na poverenje građana u sistem odbrane. Unapređenje obrazovne i kvalifikacione strukture kadra jedan je od prioriteta zadatka upravljanja ljudskim resursima u svim sistemima odbrane.

Svoje uvažene i poštovane kolege molim da u danu za glasanje podrže ovaj zakon i, naravno, moj amandman. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Tarbuk.

Reč ima ministar Aleksandar Vulin.

Izvolite, ministre.

ALEKSANDAR VULIN: Samo da se razjasnimo.

Dakle, može se služiti, bez obzira na to što ste rođeni na prostoru Kosova i Metohije; dobićete uverenje, bilo u Trećem osnovnom sudu u Beogradu, bilo u sudu u Raškoj.

Ispred sebe imam, recimo, uverenje izdato 16. marta 2018. godine, koje se izdaje radi dobrovoljnog služenja vojnog roka. Ministarstvo pravde je od teritorijalnih organa prikupilo kopiju uverenja koje kandidatima koji imaju prebivalište na teritoriji Kosova i Metohije izdaju. Dakle, sad čitam zvanično: „Treći osnovni sud u Beogradu i Osnovni sud u Raškoj, a po nalogu Ministarstva pravde broj 7-00-000-69/218-01-52 od 28. marta 2018. godine, na osnovu usmenog saznanja odgovornih lica iz Centra u Kraljevu...“

Dakle, možete da dođete da pogledate, imamo sva uverenja. Mogu deca, ukoliko hoće, da se prijave, gde im je zgodnije, u Raškoj ili u Beogradu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Reč ima Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Drago nam je ako je tako kako kažete, ministre, ali mi smo imali informaciju da još uvek postoje neki mladići koji ne mogu da

dobiju te odgovarajuće potvrde. Prema našim informacijama, imate dvojicu koji su sada vezani za junski rok, ne znam da li je i njihov problem rešen.

Dakle, ako ste dobili takav stav Ministarstva, to je dobro. I dobro je da ste reagovali. Uvek je dobro kada reagujete kada vam mi skrenemo pažnju na to, jer mi srpski radikali, pogotovo kada su u pitanju ovako bitne stvari za opstanak države, kao što je Vojska, kao što su vojni zakoni, mi smo tu apsolutno spremni da pomognemo Vladi i da skrenemo pažnju na problem i ukažemo na način kako problem može da se reši.

Moglo je i ovako kako sam vam ja malopre predložila, može i tako kao što je Ministarstvo naložilo, moglo je i samo u Raškoj, moglo je samo i u Trećem sudu, potpuno je nevažno. Važno je da građani, Srbi sa Kosova i Metohije, od ovog momenta imaju garanciju ministra vojnog da svako ko želi da bude vojnik u Vojsci Srbije to može da završi i da potvrda koja je dosad bila sporna može da se dobije u Raškoj ili u Trećem sudu u Beogradu.

Dobro je, ponavljam, da je tako i verujem da će to Srbi na Kosovu i Metohiji primiti sa zadovoljstvom

Molim vas i za ovo vezano za Kuršumliju, to ću kad budemo još, ako dođemo do sledećeg amandmana... Morate i taj problem da rešite, kao što ste ovaj. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Slaviša Bulatović.

Izvolite.

SLAVIŠA BULATOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi gospodine ministre, gospodo oficiri, predstavnici BIA, podnosim amandman na član 3. Predloga zakona o vojnom obrazovanju i predlažem da se doda stav 3. koji glasi: „Ostvarenjem posebnih ciljeva vojnog obrazovanja obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na vladavinu prava.“

Cilj školovanja u vojnoobrazovnim ustanovama jeste obrazovanje i osposobljavanje kadeta i oficira za odgovarajuće dužnosti u službi, u skladu sa misijama i zadacima Vojske, kao i sticanje znanja neophodnih za dalje usavršavanje.

Srbija usvajanjem ovog zakona i brojnim aktivnostima na polju vojnog obrazovanja može postati regionalni centar sa vojnoobrazovnim kapacitetima koje ima, što je strateški cilj na kome se intenzivno radi s obzirom na to da Vojska ima dobar nastavni kadar, kao i studijske programe.

Posle dugogodišnjeg iskustva i rada u različitim uslovima i istorijskim okolnostima, srpsko vojno školstvo prolazi temeljne reforme, koje imaju za cilj da profilišu moderan, efikasan i funkcionalan sistem vojnog obrazovanja koji će odgovarati potrebama i zadacima Vojske Srbije. Vodeći principi u toku realizacije nastave, prilikom ostvarivanja posebnih ciljeva vojnog obrazovanja,

jesu očiglednost i stalno proveravanje novih znanja kroz praksu, što doprinosi razvijanju i jačanju samopouzdanja mladih ljudi.

Na kraju bih, gospodine ministre, u ime 1.500 radnika „Jumka“, želeo da vam se zahvalim za svu podršku koju pružate kompaniji, jer 1.500 redovnih mesečnih zarada je puno, ne samo za Vranje već i za jug Srbije. Verujem da će i u vremenu koje je pred nama saradnja Vojske Srbije i vašeg ministarstva sa kompanijom „Jumko“ ići napred. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Bulatoviću.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Majkić.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

ALEKSANDRA MAJKIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre sa saradnicima, ministar je u nekom od prethodnih obraćanja rekao da je budžet za Ministarstvo odbrane ove godine veoma velik, naročito ako se poredi sa budžetima u prethodnom periodu, pre deset-dvadeset godina, što je veoma značajno, pre svega, za sveopšte stanje u Ministarstvu odbrane, ali ono na šta treba da obratimo pažnju, to je i ekonomska situacija svakog pojedinca koji je u Vojsci, miliciji i ostalim snagama bezbednosti. Ministarstvo i Vlada su u prethodnom periodu brinuli o tome, pa imamo situaciju da su svim pripadnicima Vojske, milicije i snaga bezbednosti povećane plate u prethodnom periodu.

Ono što je veoma značajno jeste da je najavljena izgradnja jeftinih stanova pod veoma dobrim uslovima kreditiranja prilikom izgradnje, tj. kupovine tih stanova. Ovi stanovi će se, pre svega, graditi u velikim gradskim centrima kao što su Beograd, Kraljevo, Novi Sad, Niš i Vranje, ali pozdravljam i predlog da se stanovi grade u manjim gradovima, odnosno manjim lokalnim sredinama, što će se, nadam se, ostvariti ubuduće. To je veoma značajno pre svega zato da bi penzionisana vojna lica dočekala dostojanstvenu starost u manjim sredinama, ali je značajno i zbog zadržavanja mladih kadrova koji se nalaze u manjim gradovima i manjim lokalnim sredinama.

Mi smo u Severnobanatskom okrugu u prethodnih godinu dana zaposlili šezdeset pripadnika milicije i snaga bezbednosti i mislim da bi rešavanje njihovog stambenog pitanja sigurno dovelo do toga da oni ostanu u Kikindi i Severnobanatskom okrugu. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Vladimir Đukanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Radovan Jančić.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

RADOVAN JANČIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Poštovani narodni poslanici, uvaženi gospodine ministre, sa ciljem da se u članu 3. Predloga zakona dodatno definišu ciljevi vojnog obrazovanja podneo sam amandman kojim predlažem da se ostvarenjem posebnih ciljeva vojnog obrazovanja obezbeđuje sveukupni razvoj Republike Srbije, kao i razvoj lokalnih samouprava.

Vojska, kao garant stabilnosti i napretka države, predstavlja suštinski osnov za brži razvoj Srbije, a znanja stečena u sistemu vojnog obrazovanja su veoma važan resurs rasta i razvoja ekonomije.

Modernizacijom i opremanjem Vojske, sa kojima se započelo 2012. godine dolaskom Srpske napredne stranke na vlast, vraćen je ugled našoj vojsci. Ona je danas u stanju da odgovori svim izazovima i obezbedi sve uslove da se u miru krećemo putem ubrzanog razvoja.

Zahvaljujući politici Vlade Republike Srbije i gospodinu Aleksandru Vučiću, Srbija 2012. godine nije bankrotirala, iako ju je prethodni režim doveo na sam rub bankrota. Sada kada je obezbeđena finansijska stabilnost zemlje, kada je državni budžet u suficitu, za Vojsku se već izdvaja šeststo miliona evra, a s obzirom na to da bruto domaći proizvod permanentno raste, izdvajaće se značajno više.

Samo razvijene zemlje mogu imati jaku i snažnu vojsku i zato u tom pravcu Srbiju kao predsednik vodi gospodin Aleksandar Vučić, a kao vrhovni komandant čini sve da Vojsku modernizuje i opremi je savremenim borbenim sistemima, potrebnim da se obezbedi mir i sigurnost za sve naše građane. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Jančiću.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Milovan Drecun.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Željko Sušec.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Jović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Đorđe Komlenski.

Izvolite, kolega Komlenski.

ĐORĐE KOMLENSKI: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo, drugarice i drugovi, uvaženi ministre sa saradnicima, amandman na član 3. je potpuno kompatibilan sa predloženim amandmanima koje sam podneo na čl. 1. i 2. ovog zakona, kao i na član 4, ali o tome kada dođemo do amandmana na član 4.

Naime, pitanje socijalne ravnopravnosti je ovim zakonom prilično dobro rešeno. Vojska Srbije je u ranijoj praksi već pokazala da o tome vodi računa, a ovim bi se dobio samo još jedan ozbiljniji korak u nečemu što je primetno da se u odnosu Vojske prema građanima i građana prema Vojsci Srbije od 2012. godine naovamo drastično promenilo. To je kada vi pružite mogućnost, a to je jedna od

ključnih stvari socijalne ravnopravnosti, svim slojevima u ovom društvu, od najbogatijih do onih koji imaju najmanje novca, da ravnopravno mogu da pohađaju od srednjih vojnih škola do visokih vojnih škola, upravo zato što je njihov status prilikom školovanja apsolutno obezbeđen. Vi tako obezbeđujete jednu apsolutno bitnu patriotsku komponentu i podižete status Vojske Srbije i ugled među građanima Srbije još više, upravo suprotno od svega onoga što se dešavalo do 2012. godine.

A koliko Srbija voli i poštuje svoju vojsku i želi da bude vojno neutralna, pokazuje i činjenica da je sve više mladića koji žele da dobrovoljno služe vojsku. Tako da ja mislim da je vreme da se lagano preispita mogućnost uvođenja i obaveznog služenja vojnog roka, nešto možda modifikovanijeg u odnosu na periode koje mi pamtim. Ali, u svakom slučaju, želja je jasno i dobro iskazana.

Saradnja Vojske Srbije sa drugima je snažna i moćna i dobra onoliko koliko je vojska obrazovana i moćna, i svi će s njom saradivati. Da li će to dovesti do bržeg zatvaranja Poglavlja 31 ili veće saradnje sa ODKB-om ili sa bilo kim drugim, mnogo manje je važno; važno je da se srpska vojska obrazuje, stvara i funkcioniše na onim principima koji obezbeđuju vojnu neutralnost Republike Srbije. A da li ćemo mi u EU jednog dana ući ili nećemo, pitanje je koje treba ostaviti sa strane. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Savkić.

Izvolite, kolega.

DRAGAN SAVKIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani ministre sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, predložio sam da se u članu 3. Predloga zakona doda stav 3, koji glasi: „Ostvarenjem posebnih ciljeva vojnog obrazovanja obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na efikasnost pravosudnih institucija.“

Imajući u vidu da su ciljevi ovog predloga zakona jasno definisani, smatram da bi načelo efikasnosti i kod ovog predloga moralo biti posebno apostrofirano, na neposredan i nedvosmislen način. Dolaskom SNS-a na vlast 2012. godine, unapređenje efikasnosti, kvalitet rada pravosudnih institucija postaje jedno od glavnih strateških ciljeva i na tome Vlada Republike Srbije revnosno radi.

Ministarstvo pravde nastavlja svoje aktivnosti na planu rasterećenja sudova i ubrzanju postupaka, a sve kako bi se građanima omogućio brz i efikasan pristup pravdi. Rezultati su više nego vidljivi: rešeno je 1.700.000 starih izvršnih predmeta, a do kraja godine biće rešeno još 500.000. U 2017. godini broj starih predmeta u trideset osnovnih sudova u Srbiji smanjen je za više od 765.000 u poređenju sa 2016. godinom.

Srbija ima odličan Zakon o posredovanju, koji je u skladu sa najvišim evropskim standardima, a, prema zvaničnim podacima, već krajem juna 2017. godine Srbija je imala 517 registrovanih posrednika sa licencom.

Napore Vlade Republike Srbije i predsednika Aleksandra Vučića su prepoznali i građani, o čemu svedoče rezultati lokalnih izbora u Srbiji, ali i Evropska komisija, koja je pozitivno ocenila trend rešavanja starih predmeta i unapređenje mirnog rešavanja sporova.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Dubravka Filipovski.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolegice Filipovski.

DUBRAVKA FILIPOVSKI: Uvaženi ministri, kolege i kolegice narodni poslanici, poštovani građani Srbije, amandman koji sam podnela na član 3. prati prethodne amandmane i odnosi se na osnaživanje ljudskih resursa i kadrovske resursa i, naravno, kadrovske službe Vojske Srbije.

Razvoj i modernizacija Vojske Srbije uslovljavaju određene promene kako u materijalnim tako i u ljudskim resursima, što zahteva da kadrovska služba prati promene i preduzima mere kako bi odgovarala novim zahtevima. Sposobnost kadrovske službe za praćenje i prilagođavanje razvoja Vojske Srbije, kao i preduzimanje odgovarajućih mera, treba da bude prepoznatljiva karakteristika upravljanja ljudskim resursima. Zbog toga smatram da je potrebno konstantno usavršavanje kadrovske službe, jer zaposleni ne treba da se plaše promena; kada usvoje i usavrše potrebna znanja, samo će olakšati rad i pružiti nove mogućnosti.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Milekić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Milanka Jevtović Vukojičić.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolegice.

MILANKA JEVTIĆ VUKOJIČIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicima, gospodo oficiri, da je „žuto preduzeće“ u različitim agregatnim stanjima urušavalo sistem bezbednosti, sistem odbrane, to nam je već poznato, ali „žuto preduzeće“ u različitim agregatnim stanjima direktno je ugrozilo i položaj vojnih penzionera.

Naime, oni su pogrešno obračunali vojne penzije u vreme kada je ministar bio Šutanovac i na taj način... Naravno, oni nisu pogrešno obračunali vojne penzije, oni su samo taj novac koji je bio namenjen vojnim penzionerima potrošili nenamenski i apsolutno u neke druge svrhe, najverovatnije u svrhe luksuziranja. Naravno, Ustavni sud je utvrdio da je takva odluka o pogrešnom obračunu penzija potpuno protivustavna i Srpska napredna stranka je, dolaskom

na vlast, isplatila pet milijardi dinara oštećenim vojnim penzionerima, uglavnom za sudske troškove.

Ono zbog čega želim da pohvalim Ministarstvo odbrane, to su, svakako, združene aktivnosti na planu upravljanja migracijama, to su združene aktivnosti sa Ministarstvom unutrašnjih poslova, a tiču se obezbeđenja naše granice prema Makedoniji i Bugarskoj od ilegalnog prelaska migranata. Moram da istaknem da je Vojska Srbije, kada je u pitanju migrantska kriza, a kroz našu teritoriju prošlo je više od milion migranata, pokazala visok stepen profesionalnosti, visok stepen odgovornosti, visok stepen humanosti i visok stepen čovečnosti.

Takođe želim da pohvalim aktivnosti koje u vojnoj bolnici preduzimaju naši medicinari u okviru baze „Morava“ u Centralnoafričkoj Republici štiteći ranjene pripadnike UN i građane u toj državi. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala lepo.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ljibuška Lakatoš.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolegice Lakatoš.

LJIBUŠKA LAKATOŠ: Zahvaljujem.

Uvaženi predsedavajući, ministre sa saradnicima, oficiri Vojske Srbije, kolege i kolegice narodni poslanici, u članu 3. zakona o vojnom obrazovanju predlaže se propisivanje posebnih ciljeva vojnog obrazovanja koji proizilaze iz specifične prirode vojnog obrazovanja, posebnog statusa učenika i studenata i nastavnog osoblja koji u vršenju obrazovnog rada primenjuju i propise o odbrani i pravila vojne službe.

Potreba za stalnim usavršavanjem je neminovna, tako da je potrebno modernizovati školski sistem i uvesti nove obrazovne profile koji će biti u skladu sa najvišim evropskim standardima. Modernizacija Vojske i ostvarenje posebnih ciljeva vojnog obrazovanja zahteva i usklađivanje školskog sistema. Vojnoobrazovne ustanove treba da budu jedan od oslonaca savremenog društva, a njihovi polaznici da stečena znanja primenjuju u interesu sistema odbrane Republike Srbije i njenih građana. Vojno obrazovanje je najbolji primer sprovođenja celoživotnog obrazovanja, a dobar zakon o vojnom obrazovanju je interes celog društva a i naše države.

Zbog svega rečenog, podnela sam amandman kojim predlažem da se u članu 3. Predloga zakona doda stav 3. koji glasi: „Ostvarenjem posebnih ciljeva vojnog obrazovanja obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtnom na razvoj školskog sistema.“ Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik primarijus dr Vlado Babić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega Babiću.

VLADO BABIĆ: Zahvaljujem se.

Poštovani predsedavajući, cenjeni gospodine ministre sa saradnicima, poštovane kolegice i kolege narodni poslanici, u članu 3. Predloga zakona dodaje se stav 3. koji glasi: „Ostvarenjem posebnih ciljeva vojnog obrazovanja obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na razvoj zdravstvenih centara.“ Želeo sam da se ovim amandmanom dodatno definiše svrha posebnih ciljeva i principa vojnog osiguranja.

Počevši od 1. januara 2012. godine, iz nadležnosti Fonda za SOVO segment penzijsko-invalidskog osiguranja vojnih osiguranika konsolidovan je u sistem penzijsko-invalidskog osiguranja Republike Srbije. Fond za SOVO je pravno lice sa statusom organizacije za obavezno socijalno osiguranje, u kojem se ostvaruju prava iz obaveznog zdravstvenog osiguranja vojnih osiguranika.

Stambeno obezbeđivanje korisnika vojnih penzija može se rešiti na dva načina: prvo, korišćenjem sredstava iz programa za stambeno kreditiranje i, drugo, zaključivanjem ugovora o korišćenju stana u zakup na neodređeno vreme. Pravilnikom o upotrebi, uslovima i načinu korišćenja sredstava za poboljšanje materijalnog položaja korisnika vojne penzije bez stana omogućava se korisniku vojne penzije da dobije beskamatni kredit za rešavanje stambenog pitanja u visini od 20.000 evra, u dinarskoj protivvrednosti na dan prenošenja sredstava po zvaničnom kursu Narodne banke Srbije. Ako se opredele za ovakav način rešavanja stambenog pitanja, korisnici vojnih penzija podnose zahtev Fondu za socijalno osiguranje vojnih osiguranika sa već poznatim dokazima. Prošle godine je podneto 2.338 zahteva, od čega je odobreno 1.878. Njih 26 odustalo je nakon odobrenja zahteva, a 1.846 je potpisalo i isplaćen im je novac za kreditne ugovore. Na ovaj način, vojni osiguranici mogu doći do krova nad glavom.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, dr Babiću.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik primarijus dr Milovan Krivokapić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, dr Krivokapiću.

MILOVAN KRIVOKAPIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministre sa saradnicima i predstavnici BIA, kolegice i kolege, kroz član 3, odnosno st. 1. i 2. definisani su posebni ciljevi Predloga zakona o vojnom obrazovanju, na koji sam podneo amandman 3 kojim se dodaje stav 3, koji glasi: „Ostvarenjem posebnih ciljeva vojnog obrazovanja obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na nerazvijene opštine“.

Jedan od prioriteta naše vlade jeste ulaganje i sprovođenje reformi u cilju da država Srbija bude subjekt stabilnosti i mira u regionu jugoistočne Evrope. To je kontinuiran i transparentan proces, koji sprovodimo na osnovu utvrđene politike odbrane i usklađivanja sistema odbrane sa izazovima, rizicima i pretnjama bezbednosti, potrebama građana, opšteprihvaćenim standardima, a u okvirima mogućnosti naše države.

Usvajanjem Predloga zakona o vojnom obrazovanju uređuju se ciljevi i načela vojnog obrazovanja, specifičnosti vojnog obrazovanja u odnosu na obrazovni sistem Republike Srbije.

Evidentno je da je interesovanje za vojni poziv svake godine sve veće i da sve više mladih shvata značaj vojnog poziva i sve više njih se odlučuje da upiše vojne škole i Vojnu akademiju. To su jedni od najbolji đaka, oni koji su se u dosadašnjem obrazovanju istakli uspehom i koji nastoje da nastave školovanje i da kasnije nađu posao u Vojsci Srbije.

Naravno, predsednik Republike Aleksandar Vučić, Vlada Republike Srbije čine mnogo na poboljšanju materijalnog statusa vojnih lica, kako reče ministar Aleksandar Vulin, kako kroz povećanje ličnih dohodaka, tako i kroz izgradnju stanova i rešavanja stambenog pitanja, što je od životnog značaja za formiranje i proširenje porodice.

Na kraju, pored posebnih ciljeva definisanih u članu 3. st. 1. i 2, mišljenja sam da bi trebalo dodatno definisati da ostvarenje posebnih ciljeva vojnog obrazovanja ima direktan uticaj na sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na nerazvijene opštine. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, doktore Krivokapiću.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Nataša St. Jovanović.

Izvolite.

NATAŠA ST. JOVANOVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, poštovana gospodo oficiri, gospodo iz BIA, kolege narodni poslanici, Nacrt zakona o vojnom obrazovanju proizilazi iz specifične prirode vojnog obrazovanja i posebnog statusa učenika, kadeta, odnosno studenata i nastavnog osoblja koji pri vršenju obrazovnog rada primenjuju i propise o odbrani i pravila vojne službe.

Zato sam podnela amandman na član 3. koji se odnosi na posebne ciljeve vojnog obrazovanja, da ima stručno osposobljene kadrove koji su u službi zaštite zemlje i stabilnosti, koji vode ka napretku i novim investicijama.

Ministarstvo se našlo pred velikim izazovom jer je potrebno obezbediti najbolju zdravstvenu zaštitu, što bolje uslove pripadnicima Vojske, zatim nove i moderne sisteme naoružanja, a patriotizam i ljubav prema domovini u Vojsci Srbije se nikada nisu dovodili u pitanje.

Ministarstvo odbrane i Vojska Srbije imaće na raspolaganju u 2018. godini nešto više od 67,2 milijarde dinara, što u odnosu na kurs evra znači da oružane snage ove godine na raspolaganju imaju negde oko 17% više novca.

Vojska Srbije će nastaviti da vodi računa o stambenim potrebama svojih pripadnika, u cilju poboljšanja kvaliteta života i rada pripadnika Vojske Srbije, i možemo da se nadamo da ćemo imati mnogo više zainteresovanih da svoj život provedu u Vojsci Srbije.

Takođe, novim zakonom su obuhvaćene i porodice pripadnika Vojske, koji su, u proseku, tokom radnog staža po pet puta menjali mesto prebivališta i službovanja. Zapošljavanjem suprurnika i na taj način će se postići sigurnost.

Nama je u cilju da pripadnici Vojske budu zadovoljni svojim poslom kako bi svoje znanje i umeće usmerili na rad i stabilnost zemlje, a ne na голу egzistenciju. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Goran Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Bojan Torbica.

Da li neko želi reč?

Izvolite, kolega Torbica.

BOJAN TORBICA: Poštovani predsedavajući, cenjeni ministre sa saradnicima, gospodo oficiri, kolege narodni poslanici, srpska vojska je kroz istoriju prebrodila mnoge tragedije i golgote, ali ono što je trpela od 2000. do 2012. godine je, koliko god bilo strašno, još više bilo sramno, jer je trpela od ljudi koji je trebalo da se brinu o njoj a ne da je razbijaju i uništavaju. U to vreme Vojska je konstantno siromašila i propadala, ali zato su se ministri bogatili, kupovali ekskluzivne zemljišne parcele i kolekcije skupocenih satova.

Tako je bivši ministar odbrane Dragan Šutanovac, uz činjenicu da je bio ministar malo više od četiri godine, tokom kojih je primao platu od 100.000 dinara, uspeo da zaradi za kupovinu ekskluzivne parcele i izgradnju stana od 190 m² i galerije od 139 m², vredne preko 120.000.000 dinara ili milion evra. Kada preračunavamo tu njegovu zaradu, za to mu je trebalo 1.200 ministarskih plata, što znači da je morao da bude ministar okruglo sto godina ili čitav jedan vek, da prima platu a od nje ne potroši ni jedan jedini dinar, kako bi na legalan i zakonit način mogao da postane vlasnik ove nekretnine.

Štedljivost Dragana Šutanovca najbolje će nam dočarati reči Amira Bislimija, bivšeg direktora Demokratske stranke, koji je za svog partijskog kolegu Dragana Šutanovca javno izjavio da je bahat jer na ruci nosi sat koji vredi kao dvosoban stan u centru Beograda. Bislimi je rekao, kao direktor Demokratske stranke, da Dragan Šutanovac ima više luksuznih ručnih satova koji, prema njegovim saznanjima, vrede više desetina hiljada evra, pa je zato red da i građani znaju da se u vlasništvu Dragana Šutanovca nalaze ručni časovnici prestižnih švajcarskih maraka: *Breguet* i zlatni *Cartier Roadster*, koji vrede po deset hiljada evra, zatim *Chopard* hronograf, koji vredi preko 4.500 evra...

PRESEDNİK: Hvala, vreme.

Na član 3. amandman je podnela narodna poslanica Sandra Božić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo Goran Pekarski.

Izvolite.

GORAN PEKARSKI: Hvala, predsednice.

Od velikog je značaja školovanje i stvaranje mladih kadrova, pogotovo specijalnih kadrova za upravljanje i rukovođenje novim sredstvima, savremenim sredstvima koja se pojavljuju svaki dan.

Još je predsednik Vučić u svom ekspozeu naveo od kolikog je značaja obrazovanje, i to ne samo vojno obrazovanje, nego obrazovanje uopšte. Nova borbena sredstva i savremene tehnologije traže od nas da imamo i visokoobrazovane i stručne kadrove. Mi imamo dobre inženjere, ali ih nemamo dovoljno. Imamo dobre, odlične, sjajne oficire, ali ih nemamo dovoljno. Imamo sjajne pomake u obuci i opremljenosti naše vojske, ali, posle nekih poteza do 2012. godine, moramo da krećemo ispočetka.

Odlično je da smo sopstvenim znanjem osvojili neke tehnologije i uspeali da započnemo razvijanje nekih novih sistema: sistema kao što je raketno-modularni sistem „šumadija“ sa balističkom raketom i balističkom putanjom do 90 km uvis i pogađanjem ciljeva na 300 km daljine; razvijanje raketnog sistema „alas“; raketni sistem „morava“; modernizacija sistema „oganj“; hibridni PVO sistem futurističkog izgleda PASARS-16; samohodna haubica „Aleksandar 155 mm“; oklopna vozila „lazar“, „miloš“, „mali miloš“, pa i modernizacija popularnog BOV-a i prepravka u izviđačko vozilo i u komandno vozilo za sva tri nivoa komandnog kadra na eventualnom bojištu; ugradnja nove elektronske opreme i novih elektroenergetskih sistema, pa se tu išlo dalje i do bespilotnih helikoptera „stršljen“ i do oružja i streljačkog oruđa za potrebe podrške vojnicima na terenu, kao što je npr. automatski bacač granata BGA 30.

Sve su to proizvodi domaćeg znanja. Potrebno je da imamo znanje i da osvajamo nove tehnologije, a sredstva za razvijanje tih novih tehnologija će se već naći na tržištu. Ima zemalja koje žele da sufinansiraju i finansiraju razvijanje novih sistema ili da kroz princip dokapitalizacije manjinskog vlasništva u našim preduzećima učestvuju.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 3. amandman je podnela poslanica Dragana Kostić.

Izvolite.

DRAGANA KOSTIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Uvaženi ministre, gospodo oficiri, narodni poslanici, koliko naša vlada i predsednik Srbije Aleksandar Vučić rade na unapređenju i razvoju Vojske Srbije i vojnog obrazovanja, govori i činjenica da je 2017. godine, posle dvadeset godina, Timočka brigada, sastavljena od rezervista, imala dvonedeljnu obuku u okolini Zaječara. Obuku je organizovala Komanda za razvoj Timočke brigade iz Zaječara, a sastojala se iz tri dela, i to: individualne, specijalističke i kolektivne obuke. U kasarni u Zaječaru vrši se osposobljavanje lica iz rezervnog sastava logističkih specijalnosti. Cilj obuke jeste obnova ranije stečenih znanja ali i da pomognu u realizaciji sadržaja iz domena logistike u novonastalim situacijama.

Grupa rezervnih vojnih starešina Timočkog regiona je u 2017. godini realizovala projekat vojnostručne informativne obuke rezervnih vojnih starešina

roda artiljerije, u Mešovitoj artiljerijskoj brigadi Kopnene vojske u Nišu, gde su upoznati sa novim tehničkim i tehnološkim rešenjima u artiljerijskom sistemu, kao i sa specifičnostima, osnovnom ulogom i misijom rezervnih vojnih starešina u sastavu civilne zaštite.

Sve navedene činjenice upućuju da je vojno obrazovanje permanentnog i razvojnog karaktera i da se naša vlada shodno tome tako i ponaša, za razliku od prethodnika, čiji je jedini cilj bio lični interes.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Goran Kovačević.

Da li želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podneo prof. Milan Knežević.

Da li želi reč?

Izvolite.

MILAN KNEŽEVIĆ: Poštovana predsednice, poštovani ministre sa saradnicima, kolegice i kolege narodni poslanici, podneo sam amandman na član 3. Radi javnosti i gledalaca koji prate prenos, samo ću još jednom podsetiti da se član 3. odnosi na posebne ciljeve vojnog obrazovanja. Moj amandman odnosi se na dodatak ovom članu 3, da se poseban osvrt posvećuje razvoju prosvetnog sistema.

Ovaj zakon o vojnom obrazovanju, u stvari, od člana 3. do 83. člana, kroz sve te članove, uređuje sve specifičnosti vojnog obrazovanja, normativno i u svim elementima kojima se reguliše specifičnost obrazovanja, kako srednjeg vojnog obrazovanja tako i visokog obrazovanja, tako da je na ovaj način, uređivanjem ovih specifičnosti, delom izvršeno i usklađivanje propisa o vojnom obrazovanju sa propisima o obrazovanju u Republici Srbiji.

S druge strane, u onim segmentima koji ne regulišu specifičnosti, ja sam već spomenuo, kroz nekoliko članova postoji konstatacija gde se, kako se kaže u zakonu, na ono što nije uređeno ovim zakonom ili je u suprotnosti s ovim zakonom, na sve druge oblasti, odnose propisi osnovnog obrazovanja, odnosno visokoškolskog obrazovanja. Tako da se uređivanjem specifičnosti i usklađivanjem sa ovim matičnim zakonima srednjeg, odnosno visokog obrazovanja postiglo, u krajnjoj liniji, ono što se htelo ovim zakonom izvršiti – usaglašavanje organizacije i rada...

PREDSEDNIK: Vreme ste potrošili.

Na član 3. amandman je podneo poslanik Milosav Milojević.

Na član 3. amandman je podnela poslanica Snežana Petrović.

Na član 3. amandman je podnela poslanica Dušica Stojković.

Na član 3. amandman je podneo poslanik Ognjen Pantović.

Na član 3. amandman je podnela poslanica Ljiljana Malušić.

Izvolite.

LJILJANA MALUŠIĆ: Hvala, predsednice.

Uvaženi ministre sa saradnicima iz Ministarstva, ja sam podnela amandman na član 3. kojim dodajem stav 3. kako bih pojasnila ostvarenje posebnih ciljeva vojnog obrazovanja, na koji način se obezbeđuje sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na smanjenje socijalnih razlika.

Naime, cilj je da Univerzitet odbrane samostalno ili u saradnji sa drugim visokoškolskim ustanovama realizuje programe usavršavanja van okvira studijskih programa za koje ima dozvolu za rad. Takođe, cilj je da se program usavršavanja realizuje putem kurseva, seminara, radionica, stručnih i naučnih savetovanja na kojima se polaznici upoznaju sa pojedinim oblastima struke i nauke radi proširivanja i produbljivanja stečenog znanja i uspešnog rada u praksi.

Na Univerzitetu, u jedinicama i ustanovama Ministarstva odbrane i Vojske Srbije organizuju se i izvode posebni programi usavršavanja profesionalnih pripadnika Vojske Srbije i državnih službenika.

Takođe, vrlo je važno reći da se na Univerzitetu organizuju i izvode programi zdravstvenih specijalizacija i užih specijalizacija zdravstvenih radnika i zdravstvenih saradnika zaposlenih u Ministarstvu odbrane i lica iz građanstva.

Naravno da je cilj, takođe, porast poslovnog dobitka, modernizacija naoružanja i Vojske.

Predsednik Republike Srbije gospodin Aleksandar Vučić najavio je da će iz godine u godinu biti povećavana primanja, što je i urađeno Takođe, krajem ove godine biće povećana primanja, a biće izgrađena i masa stanova, za otprilike 30.000 ljudi. Time se obuhvataju i penzioneri. To je ozbiljna država i to je socijalno odgovorna politika i na ovaj način se smanjuju socijalne razlike.

Treba reći da Vlada Srbije treba da bude posvećena – i jeste posvećena – sprovođenju preduzetih mera u jačanju odbrambene industrije Srbije kroz podizanje operativnih i funkcionalnih sposobnosti Vojske Srbije, zapošljavanju u odbrambenoj industriji i povećanju investicionih ulaganja, kao i izgradnji novih pogona odbrambene industrije. Srbija obnavlja infrastrukturu i ...

PREDSEDNIK: Zahvaljujem, vreme.

Na član 3. amandman je podnela poslanik Ivana Stojiljković.

Na član 3. amandman je podnela poslanik Olivera Ognjanović.

OLIVERA OGNJANOVIĆ: Zahvaljujem, poštovana predsedavajuća.

Uvaženi ministre sa saradnicima, gospodo oficiri, osnovni cilj reforme visokog vojnog obrazovanja jeste osposobljavanje akademski obrazovanih oficira i obezbeđivanje njihovog permanentnog usavršavanja u struci. Budući da savremeno društvo i nove tehnologije zahtevaju kontinuirano unapređenje znanja, obrazovanje predstavlja doživotni proces, koji ima dragoceni značaj kako za opšte zajedničke interese tako i za interese pojedinca.

Odgovornim pristupom ove vlade u pogledu planiranja naše budućnosti radi se na oživljavanju vojne industrije. Zato menadžment u odbrambenoj industriji Srbije predstavlja važan faktor i ima za cilj opstanak ove industrije na turbulentnom svetskom tržištu. Ključ za njen oporavak i dalji razvitak nalazi se

prvenstveno u saradnji sa državom i pokretanju saradnje sa obrazovnim ustanovama time što će se omogućiti redovne prakse za studente onih fakulteta i srednjih stručnih škola koje školuju kadar za potrebe vojne industrije. Svakako, najboljim studentima treba obezbediti stipendije i dalje stručno usavršavanje kako bi se dobio što kvalitetniji kadar za potrebe razvoja vojnoindustrijskog kompleksa. Rezultat je veća produktivnost, koja omogućava bolju konkurentnost jedne države i, samim tim, veće blagostanje društva danas i u budućnosti. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 3. amandman je podneo poslanik Branimir Rančić.

Izvolite.

BRANIMIR RANČIĆ: Zahvaljujem, poštovani predsedniče Skupštine.

Poštovani ministre, poštovana gospodo iz Ministarstva, dame i gospodo narodni poslanici, član 3. definiše da se vojnim obrazovanjem ostvaruju posebni ciljevi vojnog obrazovanja, kao što su školovanje i usavršavanje.

Moj amandman glasi: „Ostvarenjem posebnih ciljeva vojnog obrazovanja obezbeđuje se sveukupni razvoj Srbije, s posebnim osvrtom na unapređenje zdravstvenih uslova.“ Ovaj amandman na član 3. u neku ruku se nadovezuje na amandman 1 koji sam podneo, i na amandman 2.

Osnovne delatnosti Medicinskog fakulteta VMA jesu obrazovna i naučnoistraživačka delatnost. Studijski programi raspoređeni su kroz integrisane akademske studije medicine koje traju šest godina, šest akademskih specijalizacija, tri modula doktorskih akademskih studija. Aktivnost studenata kadeta, pored obuke i nastave, podrazumeva i učešće na istraživačkim projektima, seminarima i radionicama. Predlaže se organizacija izvođenja programa i stručnozdravstvenog osposobljavanja u smislu zdravstvenih specijalizacija i užih specijalizacija zdravstvenih radnika i zdravstvenih saradnika.

Posebno bih istakao časopis „Vojnosanitetski pregled“, koji je na tzv. *SCI* listi sa visokim impakt faktorom, u kome naši lekari objavljuju stručne i naučne radove, što im služi za napredovanje u struci i visoku reputaciju u svetskoj medicini.

Svaki dinar koji se odvaja za Vojsku, a to je na godišnjem nivou oko šest stotina miliona evra, jeste ulaganje u vojno zdravstvo, što doprinosi poboljšanju kvaliteta života svakog građanina Srbije. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Mihailo Jokić.

Na član 3. amandman je podneo poslanik Milija Miletić.

Na član 3. amandman je podneo poslanik Jovan Palalić.

Izvolite.

JOVAN PALALIĆ: Možemo slobodno reći da se konačno poštuje i sprovodi politika odbrane Republike Srbije koja je definisana Strategijom odbrane.

Zašto ovo govorim? Zato što su dve osnovne postavke, koje se tiču oslanjanja i jačanja odbrambenih kapaciteta Republike Srbije i međunarodne bezbednosne saradnje, u prethodnom periodu na potpuno pogrešan, možemo reći jednostran, način obavljanje. Sada možemo slobodno reći da se konačno uspostavlja ona ravnoteža koja je neophodna za politiku vojne neutralnosti, koja je u temelju politike odbrane.

Prethodna politika je bila krajnje jednostrana – isključivo oslanjanje, kada je u pitanju međunarodna bezbednosna saradnja, na zapadne vojne saveze, odsustvo bilo kakve politike naoružanja, štaviše, više puta se ovde u diskusiji govorilo o uništavanju naoružanja, a opet na zahtev svih tih vojnih saveza. Sada je ona dramatično promenjena zato što je uspostavljen pravi balans i prava politika vojne neutralnosti.

Pored neophodne saradnje, kada su u pitanju obuka i vežbe, sa zapadnim vojnim savezima, počela je saradnja i sa istočnim vojnim savezima, što je dovelo do toga da se počne sprovoditi politika naoružanja, tj. jačanja naših bezbednosnih kapaciteta kao elementa politike odbrane. S druge strane, počela se još više razvijati i jačati obuka naših pripadnika oružanih snaga.

Tako da kažemo da pored jednostrane, lažne politike vojne neutralnosti u prethodnom periodu, ova prava politika vojne neutralnosti, politika državotvornosti, koja je bila jedino moguća kada je ojačana država i kada se vratilo poverenje u državu, daje konkretne rezultate u jačanju naše vojske i jačanju naše države.

PREDSEDNIK: Na član 3. amandman je podneo poslanik Krsto Janjušević.

Izvolite.

KRSTO JANJUŠEVIĆ: Hvala, predsednice.

Poštovani ministre sa saradnicima, uvažene kolege, u prvom kvartalu ove godine imamo najveći zabeleženi kvartalni rast BDP-a u poslednjih deset godina. On nije baziran na rasprodaji i zaduživanju, nego na novim investicijama, na znanju. Tu je namenska industrija sigurno odigrala veliku ulogu i učestvuje u velikoj misiji, da kažem, u službi svog naroda.

Ono što je veoma važno jeste da se iz tog rasta taj opredeljeni novac investira tamo gde će da stvori novi rast. I ona dva i po miliona evra na računu FAP-a za nove tehnologije, kako bi osavremenili pogone i opremu u FAP-u, tu su iz novog rasta. Vredni Pribojci će sa FAP-om u namenskoj industriji Srbije to vratiti ponovo srpskoj ekonomiji i kreirati rast na nekom drugom mestu. Onaj auto-put koji ide od Preljine ka Požegi, i tu je namenska na neki način, kroz kreiranje rasta, odigrala veliku ulogu.

Školovaćemo mi, dakle, tehničare naoružanja, a jedva smo namensku industriju spasli od „tehničara razoružanja“. Školovaćemo i tehničare raketnih sistema, a jedva smo namensku spasli od „tehničara reketaških sistema“. Ova i

prethodna vlada su namensku industriju jedva spasle od tehničara za nenamensko trošenje novca građana Srbije.

PREDSEDNIK: Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ana Karadžić.

Izvolite.

ANA KARADŽIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Poštovana predsednice, ministri sa saradnicima, gospodo oficiri, dame i gospodo narodni poslanici, zakon o vojnom obrazovanju koji je danas pred nama osnažuje i jača Srbiju. Nama omogućava da vodimo politiku mira i održava status vojno neutralne države.

To nekada nije bila naša pozicija. Od 2000. do 2012. godine procenat koji ide Vojsci iz budžeta konstantno je umanjivan. Stogodišnjica nastanka našeg vazduhoplovstva dočekana je sa četiri aviona lovca stara preko 25 godina, jednim „Migom 29“, ostali su svi stari pola decenije. Nije pokrenuta modernizacija aviona „orao“, koji su Rumuni čak 1998. godine povukli iz upotrebe. Ni jedno jedino oklopno vozilo nije ušlo u sastav pokretne armije od SFRJ. Nijedan oficir Vojske nije nosio standardne čizme.

Nažalost, ova lekcija iz 1999. godine naučena je tek 2012. godine, dolaskom Aleksandra Vučića. Danas je, zahvaljujući tome, situacija drugačija. Budžet Vojske Srbije nikada nije bio veći. Do kraja sledeće godine Vojska će posedovati petnaest aviona „Mig 29“ i približan broj helikoptera. Svaki vojnik dobiće po dva kompleta uniformi i nove čizme. Značajno se ulaže u obrazovanje.

Sve ovo pokazuje da je Aleksandar Vučić bio odličan ministar, ali se iskreno nadamo da će Aleksandar Vulin biti još bolji i da će uspeti da sprovodi politiku Vlade Republike Srbije na kojoj se radi poslednjih šest godina, jer, kako kažu, uvek konac delo krasí. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 4. amandmane, u istovetnom tekstu, podneli su Vjerica Radeta i Marko Đurišić.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Član 4. govori o posebnim principima vojnog obrazovanja i zaista je važno da se vojnom obrazovanju i tim posebnim principima posveti i posebna pažnja. Nije dovoljno samo da to bude ovako formalno predviđeno u ovom predlogu zakona, uskoro i zakonu, nego zaista ne smete da podležete nekakvoj, da kažem, propagandi od strane nevladinih organizacija, od raznih proustaških elemenata koji se sve otvorenije javljaju, nažalost, i u Srbiji.

Morate da date mogućnost našim generalima koji su se pokazali i u poslednjim otadžbinskim ratovima i prilikom bombardovanja na Kosovu i Metohiji, da im dozvolite da svoje iskustvo, pre svega, prenesu tim mladim vojnicima. Nemojte da vam zbog nekih napisa u nekim prozapadnim novinama padne na pamet da generale Lazarevića, Dikovića, Delića itd. odstranite iz obuke naših mladih vojnika. Vi morate, pre svega, da vodite računa o interesima države

Srbije, o interesima svih ljudi koji u Srbiji žive i nikako ne smete potpadati pod bilo kakve političke uticaje.

Svakako, morate maksimalno da se posvetite stvaranju što je moguće boljih uslova za našu vojsku. Moram da vam skrenem pažnju na to da postoje poprilični problemi kada su u pitanju razni sudski sporovi, stanovi, da je pravobranilaštvo prilično neažurno i nezainteresovano za svoj posao.

PREDSEDNIK: Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Marija Janjušević.

Nije tu.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik dr Dragan Vesović.

Nije tu.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Boško Obradović.

Nije tu.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Ivan Kostić.

Nije tu.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Izvolite.

RUŽICA NIKOLIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, članom 4. Predloga zakona predlaže se propisivanje posebnih principa vojnog obrazovanja i njihovo usklađivanje sa principima obrazovanja Republike Srbije.

Amandman koji sam podnela na ovaj član glasi: „U članu 4. stav 1. Predloga zakona reč ' posebnim' briše se.“

Vi ovaj amandman niste prihvatili sa obrazloženjem, kaže se: „Vlada ne prihvata ovaj amandman iz razloga što se radi o tekstu koji je prošao pravnostručnu redakciju od strane stručnih lica.“

Dame i gospodo, da li vi mislite da je ovakvo obrazloženje neprihvatanja ovog amandmana u redu? Apsolutno nije. Iz ovog obrazloženja može se zaključiti da ostali amandmani nisu prošli pravnostručnu redakciju od strane stručnih ljudi.

To je što se tiče ovog dela, vezano za obrazloženja.

Iskoristila bih priliku da ministru postavim par pitanja. Koja je razlika između onih vojnika, podoficira i oficira koji su učestvovali u ratnim dejstvima i onih koji to nisu? Učesnici rata, nažalost, nemaju nikakvu satisfakciju, nagrade ni poštovanje u bilo kom smislu te reči. Ako ovi vojnici, podoficiri i oficiri nemaju benefite, kako će buduće generacije razmišljati o učešću u nekom ratu? Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Izvolite.

SRETO PERIĆ: Gospodine ministre, evo, uspešno plovimo kroz zakon o obrazovanju, gde govorimo o značaju, ciljevima i sada je na redu član 4, vezan za principe ovog zakona. Kod vas kao da je ponestalo motiva i volje da se aktivnije uključite u ove amandmane i čini mi se da se uspešno branite ćutanjem. Naš amandman na prethodni član je bio vezan za teritorijalnu celovitost, suverenitet naše države – niste ništa odgovorili.

Sada smo podneli amandman na član 4. stav 1. gde smo predložili da se deo rečenice, odnosno prvog stava briše. „Vojno obrazovanje zasniva se na posebnim principima koji proizilaze iz prirode vojne službe i organizacije i rada vojnih ustanova, uz poštovanje ljudskih prava i građanskih sloboda...“. Mi smatramo da tu treba da se stavi tačka umesto zapete, a reči koje slede posle toga, a to su „uključujući zabranu svih vrsta diskriminacije“, treba da se brišu.

Naime, zabrana diskriminacije je univerzalno, a u državi Srbiji je i ustavno pravo, odnosno ustavna kategorija, jer član 21. Ustava Republike Srbije kaže da je zabranjena diskriminacija svih vrsta. U slučaju da se to krši, postoje zakoni koji su sastavni deo pravnog sistema Republike Srbije koji na taj način kažnjavaju one koji bi to radili. Samo dosledno treba sprovoditi sve zakone i onda tu ne bi bio nijedan problem.

U najširem smislu reči, diskriminacija znači razdvajanje, odvajanje, pravljenje nekih razlika, čega ne bi smelo da bude ni u kom slučaju. Najčešća diskriminacija se sprovodi kada su u pitanju žene, rasna diskriminacija, može i ekonomska diskriminacija, mislim da nije taj slučaj. Nema potrebe uopšte ovde posebno pojačavati ili podebljavati, potcrtavati, kako god hoćete, da se zabranjuje svaka vrsta diskriminacije, jer toga ne bi ni smelo da bude.

Bolje bi bilo da obratimo pažnju na neke druge stvari koje još uvek, napretka u organizovanju Vojske i vojnog života...

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Jovanović.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospodine ministre, pošto je zaokruženo formiranje vojnog univerziteta, ono na šta SRS želi da skrene pažnju, a o tome je malopre govorila i koleginica Radeta, a tu su i časni oficiri iz Generalštaba, iz Ministarstva, svakako jeste to da mora da se povede računa o elitnom vojnonastavnom kadru. Zbog čega to govorimo? Zbog toga što neka statistika pokazuje, a tu su i gospoda oficiri, koji to vrlo dobro znaju jer i sami su prošli to, da skoro jednu trećinu svog života svaki oficir provede u učenju, je l' tako?

Sada, ono što je bitno zbog budućih generacija, posebno zbog toga što od kadeta koji su počeli svoje obrazovanje na Vojnoj akademiji pre desetak godina mi sada imamo dosta, skoro 9%, i žena poručnika, govorim o manje zastupljenom polu, imamo i mnogo mladih generacija koje su se specijalizovale za pojedine stručne oblasti u okviru Vojske... Ono na šta želimo da skrenemo pažnju kroz podnošenje ovog amandmana jeste da je neophodno da se striktno povede računa i da se posebnim zakonskim okvirima definiše naučnoistraživačka

oblast vezana za sve buduće poteze Vojske, zbog toga što je bitno da se u susret nekim novim izazovima suočimo sa tim šta će biti u budućnosti.

Zato insistiram – evo, ja o tome govorim danas već drugi put, govorila je koleginica Radeta, ostale kolege srpski radikali – zbog toga što je taj naučnotehnološki razvoj bitan za zemlju Srbiju, koja je okružena zemljama NATO zlikovaca, i zbog svih izazova vezanih za Kosovo i Metohiju, neophodno je, zbog tih budućih generacija, da se stavimo, žargonski rečeno, pod kišobran Rusije i da se učlanimo u ODKB.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Nije tu.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

Nije tu.

Na član 4. amandman, sa ispravkom, podneo je narodni poslanik Nikola Savić

Da li želi reč?

Izvolite.

NIKOLA SAVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, danas smo od ministra vojnog čuli da Srbija još uvek nema definisanu strategiju nacionalne odbrane, iz koje bi proistekla i vojna doktrina. Ako je već tako, onda zaista ne znam šta se čeka, jer ova garnitura vlada Srbijom već šest godina i mislim da je to bio period dovoljan da se ovako nešto uradi. Naravno, za ovo ne mogu da krivim samo ministra Vulina; on je, ako se ne varam, četvrti ministar po redu u garnituri ove vlasti, a i ova strategija je stvar šireg nacionalnog konsenzusa, tako da to ne zavisi samo od jednog čoveka. Onda, znači, sve ove pohvale koje smo čuli na račun ministra, na račun ovog ministarstva, a evidentno je da ima pomaka u odnosu na ono vreme kako je bilo ranije, iz ovog razloga padaju u vodu.

Svet kakav poznajemo ubrzano se menja. Recimo, samo do juče NATO je bio neprikosnovena vojna organizacija, vojna sila, a već danas vidimo, pre svega na primeru Sirije, da ta alijansa nije toliko neprikosnovena, da je i ona ranjiva. A već sutra će možda biti druga situacija – ne možda, nego će sigurno biti – gde će NATO biti i neka drugorazredna vojna sila.

Zato mislim da što pre treba da se donese ovakva strategija, sve ove stvari da se imaju u vidu. Jer ako ovo nemamo u vidu, događaji će nas preteći. Moramo se na vreme prestrojiti da ne bismo kaskali za događajima, a interesi države su, naravno, najpreči i u pitanju.

PREDSEDNIK: Na član 4. amandman je podneo Petar Jojić.

Samo da proverim. Da, Božidar Delić.

Javite se, vi ste ovlašćeni, imate vremena.

BOŽIDAR DELIĆ: Gospodo, zakoni se ne pišu od danas do sutra. Ovaj prethodni je trajao petnaest godina, pa ako i ovaj budemo dobro napravili i on bi trebalo da traje makar deset godina. Zbog toga nam nije jasno zašto niste

prihvatili jedan apsolutno dobar i dobronameran amandman Srpske radikalne stranke.

Mi smo praktično u stavu 2. tačka 5) dodali samo nekoliko reči, a to je da se u redove nastavnika i saradnika, pored profesionalnih pripadnika Vojske Srbije i Ministarstva odbrane, dodaju i reči – i civilnih visokoškolskih ustanova.

Mi znamo da Vojska danas može da popuni mesta nastavnika, saradnika, makar u najvećem broju. Ali danas, kada je vojno školstvo deo školskog sistema Srbije, biti tako isključiv, mislim da je nedopustivo. U vreme kada sam se ja školovao, vojni školski sistem je bio potpuno odvojen i meni je, recimo, filozofiju predavao čuveni Andrija Stojković.

Znači, potrebno je Vojnoj akademiji, Vojnomedicinskoj akademiji da za neke oblasti postoji mogućnost da se, ako ne danas, za pet, za deset godina, angažuje neko poznato ime iz civilstva, jer po tome se, na kraju krajeva, i prepoznaje i ustanove dobijaju kvalitet.

A napisati meni ovde, kaže – isključivo se biraju iz reda profesionalnih pripadnika Vojske i zaposlenih u Ministarstvu odbrane... Gospodo, ništa što je isključivo nije dobro. Ponudili smo vam da se zakon poboljša, mogućnost da jednog dana, ako bude potrebe, možete nekoga sa Beogradskog univerziteta, neko poznato ime, da angažujete na prvom, drugom ili trećem nivou visokog vojnog školstva. Vi ste to odbacili. Mi smo bili dobronamerni. Ovi koji su dali ovakav odgovor, oni nisu dobronamerni, jer jednostavno nisu shvatili kakva je poruka ovog amandmana i da on u znatnoj meri poboljšava ovaj stav 2. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Na član 4. amandman je podneo poslanik Petar Jojić.

Na član 4. amandman je podneo Miljan Damjanović.

Na član 4. amandman je podneo Božidar Delić.

Da li želite reč?

(Božidar Delić: Upravo sam govorio.)

Na član 4. amandman je podnela Aleksandra Belačić.

Izvolite.

ALEKSANDRA BELAČIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, podnela sam amandman na član 4. Predloga zakona o vojnom obrazovanju. Ovim amandmanom predlažem brisanje tačke 6) drugog stava četvrtog člana Predloga zakona. Ova tačka čije brisanje predlažem glasi – obezbeđivanje kvaliteta i efikasnosti vojnog obrazovanja u skladu sa zahtevima profesionalizacije Vojske Srbije i propisima o odbrani i Vojsci Srbije.

Mi iz Srpske radikalne stranke podržavamo proces profesionalizacije Vojske ali smatramo da je predložena tačka, kao i ostale predložene tačke u ovom stavu, više teorijska nego precizna zakonska odredba. Svoje amandmane, kada je reč o ovom zakonu, podneli smo u najboljoj nameri da se poboljša predloženo zakonsko rešenje iako se ne slažemo u potpunosti sa vašom strategijom i perspektivom daljeg razvoja Vojske Srbije, a pogotovo sa

strateškim opredeljenjem koje u vašem slučaju teži ka EU i neminovno ka NATO-u, dok smo mi u potpunosti opredeljeni za Rusiju i pristupanje ODKB-u.

S obzirom na to da je Vojska Srbije jedna od institucija u koje građani Srbije imaju najviše poverenja, neophodno je da svi zakoni kojima se uređuje oblast vojnog delovanja, a naročito vojnog obrazovanja, budu najkvalitetniji mogući. Stoga smatram da je trebalo ozbiljnije da razmotrite amandmane koje je podnela Poslanička grupa SRS i prihvatite veći broj predloženih amandmana. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 4. amandman je podneo Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Dubravko Bojić.

Izvolite.

DUBRAVKO BOJIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, uvaženi predstavnici Ministarstva odbrane i Vojske Republike Srbije, koji ste i danas uredno i disciplinovano, kao i sve vreme rasprave, u punom sastavu, za razliku od nekih drugih na našim ranijim zasedanjima, koji su bili mnogo opušteniji i koji su mogli da telefoniraju, pišu SMS poruke, pa čak i šminku da poprave.

Moj amandman odnosi se na član 4. stav 2. tačka 6) ovog zakona – obezbeđivanje kvaliteta i efikasnosti vojnog obrazovanja u skladu sa zahtevima profesionalizacije Vojske Srbije i propisima o odbrani... Mi dodajemo – suvereniteta i integriteta Republike Srbije.

Evo, već tri dana govorimo o samo nekoliko članova ovog jednog zakona, zakona o vojnom obrazovanju, a nećemo imati prilike da govorimo, recimo, i o drugim važnim zakonima iz ove oblasti, kao što su Predlog zakona o proizvodnji i prometu naoružanja i vojne opreme, Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o upotrebi Vojske Srbije i drugih snaga odbrane u multinacionalnim operacijama van granica Republike Srbije i, da ne nabrajam, Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o vojnoj, radnoj i materijalnoj obavezi ili Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o BIA. A izglasaćemo, to jest izglasaćete sve ove zakone, praktično, bez ikakve rasprave. Pitanje...

PREDSEDNIK: Drugi put.

Na član 4. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Srbislav Filipović.

Da li želite reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Srbislav Filipović.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsednice.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, najlakše je koristiti velike reči, busati se u grudi i pričati o patriotizmu. Još je najbolje kad nikakvu odgovornost nemaš za izgovorenu reč, utoliko bolje, jer je

onda to jeftino. Može nekome i da se sviđa kada se tako priča, ali državi svakako to ne koristi.

Državi koristi ono što radi danas Vlada Republike Srbije, ono što radi Aleksandar Vučić, kao predsednik Srbije, ono što radite vi kao ministar odbrane u Vladi Republike Srbije, a to jeste nabavka novih „migova“, to jeste modernizovanje Vojske, to jeste jedno, rekao bih, odlično funkcionisanje namenske industrije u Republici Srbiji danas, povećanje izvoza oružja iz Republike Srbije, veći prihodi u budžetu ove države, više radnih mesta koja zbog toga imamo. To je ono što koristi danas Republici Srbiji, a to je politika života. To je da slavimo život, da slavimo radna mesta, da slavimo fabrike, da slavimo nove uniforme u Vojski Srbije, da slavimo novo naoružanje. To je ono što garantuje i stabilnost naše države i budućnost našoj deci.

Svi želimo da imamo mir u Republici Srbiji, želimo da imamo mir u ovom našem regionu, koji je predugo i prečesto bio pokriven ratnim stradanjima. Vreme je da slavimo mir i da slavimo život. U tom smislu, kao narodni poslanik Srpske napredne stranke ja sam apsolutno opredeljen da podržim ove zakonske predloge i dalju politiku Vlade Republike Srbije. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Matić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Branko Popović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Branko Popović.

Izvolite.

BRANKO POPOVIĆ: Hvala, predsednice.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, dopunom člana 4. stavom 3, koji sam predložio, dodatno se definiše svrha posebnih principa vojnog obrazovanja. Naime, svrha svakog obrazovanja jeste napredak ne samo pojedinca, ne samo ustanove, već napredak i same države u kojoj se pojedinci školuju i usavršavaju.

Zdravstvene ustanove, ulaganjem u stručno usavršavanje i ulaganjem u opremu i nove aparate, kao i uvođenjem novih metoda lečenja, doprinose procesu razvoja države.

Vojnomedicinska akademija je nabavila najsavremeniji skener vredan 60 miliona dinara. Ovim aparatom, kao i sa tri postojeća skenera, dnevno će moći da se pregleda 60 pacijenata, što će u proseku za 50% da ubrza pružanje zdravstvenih usluga i skрати vreme čekanja na preglede i procedure. Planirana je i nabavka najnovijeg tipa magnetne rezonance i specijalnih rendgen aparata. U ovoj ustanovi prethodnih godina uvedene su brojne hirurške metode, prvi put primenjene u našoj zemlji, poput premeštanja krvnih sudova jetre i srca, implantacije aortnog zaliska bez hirurškog reza, zatim posebne neurohirurške metode i druge operacije. Prethodne godine urađeno je dvadeset transplantacija

bubrega i dve transplantacije jetre. Ova ustanova je time dala svoj doprinos napretku Srbije u ovoj oblasti, što je zajedno sa drugim rezultatima naše zdravstvo dovelo na 20. mesto u Evropi.

Vlada Republike Srbije odavno prepoznaje činjenicu da samo ulaganjem u školovanje i usavršavanje mladih ljudi, kao i ulaganjem u infrastrukturu sigurno koračamo ka naprednoj i modernoj državi. Zato svojim aktivnostima sva ministarstva daju pun doprinos procesu razvoja zdravstva, a samim tim i sveukupnom razvoju naše države. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Tijana Davidovac.

Izvolite.

TIJANA DAVIDOVAC: Hvala, predsednice.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, uvaženi građani, ovo je četvrti amandman koji podnosim na Predlog zakona o vojnom obrazovanju, koji se odnosi na razvoj regionalne saradnje, a u cilju poboljšanja kvaliteta ovog zakona.

Članom 4. zakona o vojnom obrazovanju definisani su posebni principi koji proizilaze iz prirode vojne službe, njene organizacije i rada vojnih ustanova.

Regionalna saradnja je jedan od glavnih spoljnopolitičkih prioriteta naše zemlje i u tom smislu Srbija nastoji da podrži svaku inicijativu koja za cilj ima promociju dijaloga, multilateralne ekonomske saradnje i jačanja regionalnih dobrosusedskih odnosa.

Pozivam svoje kolege da u danu za glasanje podrže ovaj amandman. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Marković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Mirko Krlić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Mirko Krlić.

Izvolite.

MIRKO KRLIĆ: Hvala, gospođo predsedavajuća.

U poslednjem obraćanju povodom ovog zakona želim prvo nešto da pročitam – Zapis iz 1919. godine, „Smjena na jasenovačkoj stanici“, stranica 277: „Der Švarc Georg“, to je Crni Đorđe ili Karađorđe, „igra na karti međunarodnog ruleta i dobio je glavni zgoditak. Beogradskoj gospodi ide karta, tko bi to mogao povjerovati? Grej, Lojd Džordž, Poenkare, Klemanso, Vilson, sve su to beogradski asovi. A tko je nas pobijedio? Ovi ušljivi beogradski Cigani, koji čitavog dana žvaću luk i pljučkaju po apsanama, ova nepismena bagra za vješala. Toj bagri Evropa vjeruje i daje joj u ruke nekakve barjake. Beč gladuje, Austrije nema, rulja zavladała svetom, rat su dobili balkanski Cigani, kakve li sramote!“ Iz Zagreba, 1919. godine, Miroslav Krleža.

Ne znam u koliko se danas pozorišta igraju predstave Krleže. Ne bih da ocenjujem njegove umetničke domete. Znam da je, nažalost, moje zrenjaninsko pozorište u godini Nušića igralo „Ledu“, ali vas molim, gospodo oficiri i gospodo iz bezbednosti, nemojte dozvoliti da naši kadeti u budućnosti ne poznaju istoriju i da budu pogrešno obrazovani, kao što smo mi, nažalost, kao generacija bili.

Prošlost od koje se beži postaće budućnost od koje se ne može pobeći. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik prof. dr Marko Atlagić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marko Atlagić.

Izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Uvažena predsednice, uloga nastavnika vojnih škola i akademija presudan je faktor uspeha naših pitomaca i akademaca. Nastavnik vojnih škola mora da voli svoj posao, jer je ljubav prema svom pozivu osnovni faktor uspeha naših pitomaca i akademaca.

To je najbolje uvideo i najveći švajcarski pedagog, jedan od najvećih svetskih pedagoga, Pestaloci, koji je rekao: „Oduševljenje što ću moći da pokrenem svoje ruke dalo mi je toliko snage da se mogu popeti na najviše Alpe, samo da mogu započeti“, misli – vaspitavati svoje đake.

Isto tako, to je uvideo i veliki ruski pedagog i jedan od najvećih svetskih pedagoga, Belinski, koji je izgarao od ljubavi prema svom zanimanju vaspitača, koji je rekao: „Da se deset puta ponovo rodim, deset puta bih bio ponovo vaspitač, jer nema boljeg ni plemenitijeg poziva nego što je vaspitački“.

Pitomci dobro znaju da li vaspitač koji ih vaspitava i obrazuje govori ono što je naučio, da li govori ono što zna, ili govori ono što jeste. Jedan francuski veliki pedagog, levo orijentisan, ovako je rekao: „Nastavnik ne predaje ono što je naučio, nastavnik ne predaje ono što zna, nastavnik predaje ono što jeste“.

Da li možete zamisliti, gospodo narodni poslanici, da bivši predsednik države Boris Tadić, zvani „Lipicaner“, koji je 2006. godine rekao: „Šta će nam Vojska“, da on može da predaje na Vojnoj akademiji? Ja ne mogu. Gospodo iz bivšeg režima, možete li vi? Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, ja mislim da je moj kolega Atlagić malo zapostavio Vuka Jeremića, zvanog „Vuk Potomak“. Onaj što je nasledio naftni izvor u teksaskom selu Ježevica kod Čačka i kupio stanove od milion evra, koji je aktivno učestvovao u penzionisanju trista oficira sa ratnom tradicijom, javno se hvalio u SAD, pred NATO generalima, i pritom se zalagao za civilnu

vojsku, u kojoj je sam služio i na određeni način je komandovao vojskom, kao civilni vojnik na službi kod Borisa Tadića. Tu je odslužio vojsku, tu je komandovao, tu je sve radio, tako da ja ne dozvoljavam gospodinu Atlagiću da zapostavi komandnu ulogu Vuka Jeremića, tzv. Vuka Potomka.

Ono za šta se ja zalažem jeste da mi, za razliku od njih, treba da zarađujemo novac, da stvaramo ekonomiju koja će proizvoditi novac. Oni to nisu znali, oni su samo znali kako se novac troši, a ne kako se zarađuje. Taj novac je kod njih dolazio uglavnom od duga. Sem duga, oni su proizvodili još maštu i iluzije. Mi smo sa takvom praksom svakako raskinuli, ali moramo obratiti pažnju da nam se to ne ponovi.

Već sam govorio kako se u stočarstvu može napraviti daleko veća poljoprivredna proizvodnja, a mislim da i za povrtarstvo i voćarstvo možemo takođe da napravimo napredak i da stvorimo što veći bruto domaći proizvod iz poljoprivrede i time opremimo našu vojsku.

Država se ne brani tuđom vojskom nego svojom. Da bi se ona mogla odbraniti i da bi se protivnik mogao savladati, a ja ću reći – odvratiti, bez upotrebe sile, naša vojska mora biti moderno naoružana i na takav način odvratiti svakog mogućeg protivnika od namere da bilo šta učini na ovom području. Ja čvrsto verujem da ćemo mi to učiniti i da će naš narod prepoznati šansu i videti razliku između nas i njih i da ćemo te ciljeve ostvariti. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 4. amandman je podneo Marko Parezanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela Stanija Kompirović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo Zvonimir Đokić.

Reč ima Zvonimir Đokić.

Izvolite.

ZVONIMIR ĐOKIĆ: Zahvaljujem.

Gospodine ministre, poštovani oficiri, poštovani narodni poslanici, ponovo ću na početku svog izlaganja o ovom amandmanu citirati predsednika Republike Srbije Aleksandra Vučića, koji je jednom prilikom rekao sledeće: „Vojska Srbije uvek mora da bude spremna, a na srpskoj politici je da čuva mir i stabilnost i da spreči da vojska ikada bude upotrebljena. Ali Vojska mora u svakom trenutku da bude spremna da odgovori svakom izazovu i odvrati svakog agresora od pomisli da ugrozi našu zemlju.“

Svima nam je jasno da bez jake vojske nema jake države. Ali ni bez jake države i mudre politike ne može biti jake vojske. Vlada Srbije i kompletan naš državni vrh uočili su odavno neke probleme koji muče Vojsku Srbije i vojno školstvo zajedno s njim. Između ostalog, to je javno objavljeno, to su nizak standard profesionalnih pripadnika Vojske Srbije, nerešena stambena pitanja Vojske Srbije itd. Nedavno smo čuli i od ministra Vulina da se svakako radi na povećanju tog standarda, pa je on izneo jedan primer koji je svakako za pohvalu.

Nekada je prosečno vojnik imao platu 33.308 dinara, a sada ima 38.805 dinara; nekada je podoficir imao 43.686 dinara prosečno, sada ima 51.975 dinara; oficir je imao 63.428 dinara, sada ima 73.712 dinara.

Ali svakako je ohrabrujuće i ono što smo čuli pre neki dan od predsednika Vučića, koji kaže – Srbija već tri godine zaredom ima višak novca u budžetu. Nakon povećanja plata koje se očekuju do kraja ove godine, a koje je najavio predsednik...

(Isključen mikrofon.)

PREDSIEDNIK: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podnela Olivera Pešić.

Izvolite.

OLIVERA PEŠIĆ: Zahvaljujem.

Poštovana predsednice, uvaženi ministre sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, i ovaj moj četvrti amandman ide u pravcu toga da se poveže sveukupni razvoj Republike Srbije sa vojnim obrazovanjem, tako da sam predložila da se u članu 4. Predloga zakona doda stav 3. koji glasi: „Ostvarenjem posebnih principa vojnog obrazovanja obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na socijalnu ravnopravnost“.

Predlogom zakona definiše se propisivanje posebnih principa vojnog obrazovanja i njihova harmonizacija sa opštim principima obrazovanja propisanim zakonom kojim se uređuju osnove obrazovanja i vaspitanja u Republici Srbiji.

Vojno obrazovanje je od posebnog značaja za odbranu Republike Srbije, a dobro vojno obrazovanje je stub jake Vojske. Ulaganjem u vojno obrazovanje ulažemo u Vojsku i stvaramo jaču Srbiju. Ovaj moj amandman ide upravo u tom pravcu.

Iskoristiću ovo malo vremena što mi je ostalo, s obzirom na to da se više neću javljati po amandmanima, da pohvalim set zakona kojima se poboljšava status Vojske i kojima se poboljšavaju uslovi života za bezbednosnu strukturu. Zahvaljujem.

PREDSIEDNIK: Na član 4. amandman je podneo Ivan Manojlović.

Da li neko želi reč?

Na član 4. amandman je podnela Stanislava Janošević.

Izvolite.

STANISLAVA JANOŠEVIĆ: Hvala, poštovana predsednice Skupštine.

Godine 2006. uspeli su da ugase zrenjaninski garnizon i vojska je napustila garnizon u Zrenjaninu s obzirom na to da je došao u veoma loše stanje. Mogli ste samo da zateknete nekolicinu vojnika, koji uopšte nisu predstavljali nijedan vid vojne formacije već isključivo obezbeđenje tih objekata. Na svu sreću, 2014. godine državni i vojni vrh doneo je odluku da se vojska vrati u zrenjaninski garnizon, koji danas predstavlja Komandu za razvoj Banatske brigade.

Mi Zrenjaninci smo posebno ponosni na činjenicu da se 2016. godine održala parada u Zrenjaninu pod nazivom „Begej 2016“, što je svakako svojevrsno obeležilo povratak vojske u grad.

Ono što je posebno bitno za nas, povezano s tim, a želim da pohvalim, jeste jako dobar primer manifestacije „Otvoreni dani“, koja povezuje građane sa pripadnicima Vojske, posebno mlađu populaciju, mladiće i devojke, koji bi mogli da se okušaju na taj način, konkurišu i zaposle u Vojsci Srbije kao profesionalni vojnici.

Zaista je neophodno da pohvalimo sve ono što treba pozdraviti i što predstavlja dobar primer. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 4. amandman je podnela Jelena Žarić Kovačević.

Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, iskoristiću priliku da istaknem ulaganje Vlade Republike Srbije u Tehničko-reмонтни завод u Čačku, gde su u toku infrastrukturni radovi.

Vlada je dosad u sanaciju ovog zavoda uložila više od 620.000.000 dinara. U pitanju je jako važan projekat jer naša vojska ima sposobnost da sama remontuje i unapređuje borbene sisteme, što otvara mogućnost nabavke novih sistema, i dalji razvoj. Ulaganje Vlade odnosi se na poboljšanje uslova rada ali i na nova zapošljavanja, naročito inženjera i radnika u proizvodnji. Takođe se odnosi i na veću efikasnost, veće mogućnosti da se remontuje određena tehnika, uz veći stepen uposlenosti.

Na taj način povećavaju se kapaciteti ovog zavoda, sa namerom da se otvori prema tržištu ali i da svakodnevno obezbeđuje borbenu gotovost Vojske Srbije. Investicionim ulaganjem u ovaj zavod stvaraju se povoljni uslovi za rad i utiče na povećanje produktivnosti i funkcionalne sposobnosti samog zavoda. Stvoreni su uslovi za proizvodnju telekomunikacionih sistema i povećanje broja remontovanih složenih borbenih sistema.

Dakle, Vlada ulaganjem u odbranu ulaže i u Srbiju, ulaže u njenu bezbednost, samostalnost i zaštitu integriteta. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Studenka Kovačević.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

STUDENKA KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, uvažena predsedavajuća.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministre, poštovani oficiri, odbrambena industrija Srbije je važna privredna grana. Čuli smo to toliko puta ovih dana i zaista jeste tako, jer zahvaljujući izvozu naoružanja imamo značajne prilive u budžet Republike Srbije.

Povezanost privrede i Vojske ilustruju razni primeri koje sam već navodila u prethodnim izlaganjima, a još jedan takav primer jeste i FAP, Priboj. I u 2018. godini Vojska Srbije intenzivno nastavlja sa procesom modernizacije kada je u pitanju borbena ali i neborbena tehnika. FAP je od velikog interesa za Vojsku Srbije, od velikog značaja za čitavu našu zemlju, za ovaj prostor, za Vojsku.

Za ovu godinu predviđeno je najmanje 266.000.000 dinara za kupovinu FAP-ovih proizvoda. Time se ne samo jača spona doprinosa između namenske industrije i procesa privrednog rasta i stvaraju finansijski uslovi da FAP učestalije stvara proizvodne i tehnološke pogone u svrhu proizvodnje i isporuke ovog tipa i u budućnosti, kako za kamione ovog namenskog karaktera tako i za ostala terenska vozila iz proizvodnog programa FAP-a. Zahvaljujući velikim nabavkama koje vrši Ministarstvo odbrane, povećava se obim posla u domaćim firmama, tako da se otvaraju i dodatna radna mesta. Višestruka je korist, tako da zahvaljujem na pažnji i svakako ćemo podržati ove zakone u danu za glasanje.

PREDSEDNIK: Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Igor Bečić.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Mladen Lukić.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Jolović.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Cokić.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Bogatinović.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Radmilo Kostić.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Šormaz.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Mićin.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Katarina Rakić.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Miodrag Linta.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Maletić.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Milimir Vujadinović.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Desanka Repac.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Dragišić.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Maja Mačuzić Puzić.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Marković.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem. Jako kratko, predsedavajuća.

Uvaženi ministre, gospodo oficiri, dame i gospodo narodni poslanici, ovo je moj poslednji amandman, amandman na član 4. Predloga zakona. On je po svojoj strukturi sličan kao i dosadašnji amandmani jer naglašava potrebu za modernizacijom u kontekstu sveukupnog razvoja.

Dosta puta je već rečeno kakve smo rezultate ostvarili kada je reč o razvojnim projektima domaće vojne industrije. Pominjali smo sva ona

dostignuća, pominjali smo i „alasa“, i „moravu“, i „miloša“, i „lazara“, i „oganj“, i „noru“ i sva ostala dostignuća.

Dakle, da pojednostavim za sam kraj, oni su uništavali, pretapali, rasprodavali vojnu opremu i naoružanje, a mi obnavljamo, proizvodimo, unapređujemo i razvijamo. To je razlika između nas i njih.

Za sam kraj želim da kažem da ću u danu za glasanje glasati za svoje amandmane. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Sonja Vlahović.

Izvolite.

SONJA VLAHOVIĆ: Hvala, poštovana predsednice.

Moj poslednji amandman i sve vezano za privredni rast naše zemlje.

S obzirom na to da od poslanika opozicije nismo čuli nijednu lepu reč o privrednom rastu i razvoju naše zemlje, ja ću s ponosom istaći – da svaki građanin i građanka naše zemlje čuju – šta je sve iznela Svetska banka i kakva smo pozitivna mišljenja i izveštaje dobili i od Svetske banke, i od Fiskalnog saveta i od Evropske komisije, vezano za privredni rast naše zemlje.

Takođe ću ponovo istaći koliki je rast BDP-a u prvom kvartalu 2018. godine. Poštovani građani i građanke, 4,5%. Od danas do 18. maja kod nas u Srbiji, u Beogradu boravi i misija MMF-a. Samim tim, to će biti nefinansijski aranžman, koji će samo potvrditi i obezbediti očuvanje postignute makroekonomske i finansijske stabilnosti, a sve u cilju boljeg razvoja i privrednog rasta naše zemlje.

Na kraju bih htela da iskoristim par sekundi koje su mi ostale da pohvalim, uvaženi ministre sa saradnicima, vaše predloge zakona, koje ćemo, naravno, u danu za glasanje podržati.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Vera Jovanović.

Izvolite.

VERA JOVANOVIĆ: Poštovana predsednice Gojković, ministre sa saradnicima, kolege poslanici, građani Srbije, na član 4. Predloga zakona predlažem stav 3 – ostvarenje posebnih principa vojnog obrazovanja.

Vojno obrazovanje regulisano ovim zakonom zasniva se na posebnim principima, uz poštovanje ljudskih prava i građanskih sloboda, uključujući svaku zabranu svih vrsta diskriminacije. Pored jedinstvenog i integrisanog planiranja, razvoj i usavršavanje vojnog obrazovanja i naučnoistraživačkog i stručnog rada je od značaja za odbranu Vojske Srbije.

Takođe, jedan od principa je i rukovođenje vojnoškolskim ustanovama, kao i kvalitet i efikasnost vojnog obrazovanja u skladu sa zahtevima profesionalizacije Vojske Srbije.

Ovim zakonom su regulisana prava i obaveze, kao i odgovornost učenika, kadeta, odnosno studenata koji se školuju radi prijema u profesionalnu vojnu službu.

Zahvaljujući naporima Aleksandra Vučića, koji dolazi nakon odlaska „ministra pašnjaka“, naše ustanove Vojske Srbije školuju kadar koji bez obzira na proizvodnju složenih borbenih sistema, kosmičkih i nuklearnih istraživanja... a koji su najbolji stručnjaci u svojoj oblasti, a naročito radom na projektima namenske industrije, mi smo zadovoljni, idemo napred.

Hvala vam puno, mi u Srpskoj naprednoj stranci prihvaćemo ove zakone koji nas vode u Evropu.

PREDSEDNIK: Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Bojanić.

Izvolite.

ZORAN BOJANIĆ: Zahvaljujem, uvažena predsednice.

Evo još jednog „nelogičnog“ amandmana na ovaj divan predlog zakona. To je amandman na član 4, koji reguliše posebne principe vojnog obrazovanja. Pročitaću prvi put danas kako glasi ovaj moj amandman: „U članu 4. Predloga zakona dodaje se stav 3. koji glasi: ' Ostvarivanjem posebnih principa vojnog obrazovanja obezbeđuje se sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na unapređenje održivog razvoja' .“

Zar to nije logično? Upravo na ovim principima, želja naša jeste, a vidim i ove vlade i Ministarstva, a i Vojske, da povratimo ugled koji smo imali što se tiče naših vojnih stručnjaka i naše vojne industrije, pre svega mnogih remontnih zavoda; pomenuću „Momu Stanojlovića“ i mnoge druge, a da ne pričam o fabrikama u okolini Kraljeva koje su se bavile namenskom proizvodnjom, i bave se ponovo. Da ne pominjem sve ono što smo stvorili i inovirali u poslednjih par godina, znači za šest godina, otkako su Srpska napredna stranka i njeni koalicioni partneri preuzeli vlast i pokrenuli sve one kapacitete koje je neko namerno urušavao.

Setiću se nekih divnih vremena, kada smo pravili u mom rodnom gradu Kraljevu kupole za tenkove M-84, koliko se sećam, tako su se zvali. To je bila divota, izvozili smo u Irak, izvozili smo u Iran, u ceo svet. Nadam se da ćemo to ponoviti i da će vojna industrija biti ono što je bila i da će Srbija biti veliki i jak korektivni faktor na tom polju.

PREDSEDNIK: Na član 4. amandman je podnela narodni poslanik Ljubica Mrdaković Todorović.

Izvolite.

LJUBICA MRDAKOVIĆ TODOROVIĆ: Hvala, predsednice.

Poštovani ministre Vuline, uvaženi saradnici Ministarstva odbrane, Vojske Srbije i BIA, mi iz SNS-a ćemo u danu za glasanje podržati set vojnih zakona i, naravno, ja ću glasati za svoje amandmane.

Želim još jednom da kažem da sam uverenja da će Predlog zakona o vojnom obrazovanju rešiti probleme vezane za status, organizaciju i razvoj vojnoškolskih ustanova.

Želim još jednom da istaknem da reformski procesi koje zajedno kao tim sprovode predsednik države gospodin Vučić, Vlada i Ministarstvo odbrane doprinose još boljoj zaštiti ljudskih prava samih pripadnika sistema odbrane, tako da i ovaj zakon, kao i Zakon o Vojsci Srbije, dodatno zabranjuje diskriminaciju pripadnika Vojske Srbije na osnovu rase, verske, nacionalne, polne pripadnosti ili na osnovu bilo kog drugog ličnog svojstva.

Htela bih još da kažem da su pripadnicima sistema odbrane stavljeni na raspolaganje mehanizmi kojima mogu zaštititi svoja prava i ukazati na diskriminaciju, poput Inspektorata odbrane, institucija unutrašnje kontrole, a uveden je i novi institut osoba od poverenja koje treba da savetuju, posreduju i preduzimaju mere radi rešavanja sporova koji mogu biti svrstani u oblast diskriminacije rodne ravnopravnosti, ukoliko uopšte do njih i dođe.

I na kraju, jedno od najznačajnijih dostignuća reformskog procesa za mene je svakako prijem žena na školovanje na Vojnoj akademiji, a od 2014. godine i u Vojnoj gimnaziji. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Na član 4. amandman je podnela narodna poslanica Aleksandra Tomić.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Da li želite reč? (Da.)

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, gospodine ministre, vama iz Vlade i uopšte nama poslanicima Srpske napredne stranke koji podržavamo Vladu Srbije vrlo često se spočitava kako iznosimo neistine o tome da se pojedine političke stranke koje su zastupljene u Parlamentu otvoreno zalažu za pristupanje NATO-u.

Ja ću vam sada pročitati samo jedan deo onoga što je za NIN izjavio general-potpukovnik u penziji Petar Radojčić, za koga je navedeno da je član Glavnog odbora Demokratske stranke, verovatno znate o kome se radi. U intervjuu za NIN od 15. juna 2017. godine ovaj general je rekao: „Samoproklamovana vojna neutralnost iz 2007. godine je neutemeljena i međunarodno nepriznata forma, sa nejasnim sadržajem. Nedavno učlanjenje Crne Gore u NATO i izvesnost da će i Makedonija pristupiti kolektivnom sistemu bezbednosti još jedan su razlog za preispitivanje opredeljenja Srbije. Prihvatanje NATO standarda i saradnja ili članstvo u savezu zahtevaju značajna sredstva, dok ovakva neutralnost“, misleći na zvaničnu politiku Vlade Srbije, „košta mnogo više i ne uliva sigurnost u ostvarivanje ciljeva zbog kojih je usvojena. Eventualno članstvo Srbije u NATO-u smanjuje šansu za

konvencionalno ugrožavanje njene teritorije, ali donosi rizik od veće izloženosti transnacionalnim pretnjama, do pogoršanja odnosa sa Rusijom.“

Iz ovog što je rečeno, vrlo je jasno da se Demokratska stranka i jedan krug penzionisanih vojnih lica,...

(Predsednik: Vreme.)

... Generala – završavam – otvoreno zalažu za uvođenje Srbije u NATO.

Ja se nadam da će politika Srbije ostati i dalje politika vojne neutralnosti.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podnela narodna poslanica Jasmina Obradović.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Marko Zeljug.

Da li želite reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik dr Darko Laketić.

Na član 4. amandman je podnela narodna poslanica Milena Turk.

Da li želite reč? (Ne.)

Na član 4. amandman je podnela narodna poslanica Dragana Barišić.

Izvolite.

DRAGANA BARIŠIĆ: Zahvaljujem, uvažena predsednice.

Poštovani ministre sa saradnicima, poštovani predstavnici BIA, poštovane kolege narodni poslanici, podnela sam amandman na član 4. zakona o vojnom obrazovanju gde se dodaje stav 3, čime sam želela da se dodatno definiše svrha ovog zakona.

Inače, ovom prilikom želim da pohvalim Ministarstvo odbrane i to da se sve veći broj žena uključuje u mirovne misije i uopšte u sistem narodne odbrane, što je za svaku pohvalu jer se na taj način poštuje pravo na jednakost i ravnopravnost polova, za šta se, između ostalog, svi mi zalažemo.

Ono što bih želela da dodam ovom prilikom jeste to da je u nekom prethodnom periodu, od 2002. do 2015. godine, broj žena bio znatno manji i iznosio svega oko 7%, a da se u poslednjih nekoliko godina zaista taj broj povećava, ne samo broj žena u mirovnim misijama već uopšte broj pripadnica ženske populacije koje upisuju Vojnu akademiju. Zaista mislim da je to za pohvalu i da ćemo na taj način raditi na tome da zastupljenost nežnijeg pola bude onakva kako treba.

Ovom prilikom želim da napomenem da ćemo mi iz Srpske napredne stranke podržati ove dobre zakone jer su oni u korist naših građana, a to je naš osnovni cilj. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 4. amandman je podneo Blaža Knežević.

Izvolite.

BLAŽA KNEŽEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Vojnim obrazovanjem ostvaruju se posebni ciljevi koji proizilaze iz prirode vojne službe, a u svrhu vršenja zadataka iz nadležnosti Ministarstva odbrane. Zakoni mogu da se donose i mogu se korigovati kroz izmene i dopune zakona, ali ono što pripadnici Vojske Republike Srbije, BIA i MUP-a čine na

očuvanju suvereniteta i teritorijalnog integriteta i bezbednosti naše zemlje mogu samo ljudi patriote, posvećeni svom poslu, ljudi koji vole svoju otadžbinu.

Svi udarci koji dolaze od ciničnih i podmuklih, zlih ljudi, koji ispoljavaju neviđenu mržnju prema svojoj zemlji ne libeći se da je ponižavaju i blate na svakom koraku, dovoljno govori o težini zadatka koji imaju naše bezbednosne strukture. Ono što je važno jeste da su ovakvi ljudi u narodu već odavno prepoznati i narod im je već pokazao gde im je mesto. A što se tiče Vojske Republike Srbije i BIA, ne treba da brinemo jer su to ljudi koji su iskrene patriote, koji pre svega vole svoju zemlju i svoj narod. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 4. amandman je podnela Borka Grubor.

Izvolite.

BORKA GRUBOR: Zahvaljujem.

Poštovana predsednice, poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, ovim članom Predloga zakona potrebno je bliže objasniti da se posebni principi vojnog obrazovanja usklade sa opštim principima obrazovanja propisanim zakonom kojim se uređuju osnove obrazovanja u Republici Srbiji, a uz to poštovati organizaciju, rukovođenje i poslovanje u okviru VMA, Medicinskog fakulteta pri Univerzitetu odbrane, gimnazija, srednjih stručnih škola i tzv. mešovitih škola.

Opšte je poznato da rad u civilnim zdravstvenim ustanovama inače ima određenu hijerarhiju i poštovanje principa subordinacije, uz poštovanje pravila službe i, naravno, Zakona o radu i ljudskih prava. Potrebno je uskladiti vrednosti kao što su razvoj i poštovanje rasne, nacionalne, kulturne, jezičke, verske, rodne, polne i uzrasne ravnopravnosti, tolerancije i uvažavanje različitosti sa sistemom komandovanja i rukovođenja u Vojsci Srbije i propisima o odbrani i pravilima vojne službe.

Najmlađi podoficir na svetu u toku Prvog svetskog rata bio je Momčilo Gavrić, rođen 1906. godine u Trbušnici kod Loznice. Sa osam godina je ostao sam jer mu je austrougarska vojska pobila celu porodicu a kuću zapalila. Bio je učesnik Solunskog fronta, kao podnarednik Šestog artiljerijskog puka Drinske divizije. Sa samo devet godina Momčilo Gavrić je dobio čin kaplara. Bio je nosilac Albanske spomenice, Spomenice Prvog svetskog rata i Ordena zasluga za narod. U znak zahvalnosti, Grci su mu postavili zlatnu ploču na Krfu. Zaista zaslužuje svaku pohvalu mladi srpski vitez, kako su ga pojedini zvali, najmlađi patriota srpske vojske. Hvala.

PREDSEDNIK: Na član 4. amandman je podnela Ivana Nikolić.

Izvolite.

IVANA NIKOLIĆ: Hvala, predsednice.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, predloženim amandmanom ukazuje se na važnost saobraćajnog povezivanja. Saobraćaj kao element sistema zaslužuje poseban osvrt posmatrajući sve nivoe

obrazovanja, a uvažavajući značaj prenosa informacija, prenosa robe i prevoza ljudi, prepoznaje se kao neophodno detaljno bavljenje ovom oblašću i u sistemu Vojske Srbije.

Odgovorno rukovodstvo, sprovodeći politiku u skladu sa programom SNS-a i vodeći se time da se problemi rešavaju na efikasan i ekonomičan način, za ishod takvog rada beleži pozitivne ocene. Efikasan pristup rešavanju mnogih situacija od suštinskog je značaja za realizaciju projekata za koje je i te kako neophodna dobra saobraćajna infrastruktura. Kada u svemu tome veliku ulogu ima i sistem odbrane Vojske Srbije i bezbednost naše države, apsolutno je važan poseban osvrt na svim nivoima obrazovanja, te i u sistemu vojnog obrazovanja.

U cilju zaštite nacionalne bezbednosti i u cilju toga da Vojska Srbije ojača svoje kapacitete, ovakav zakon koji je na dnevnom redu, iz oblasti vojnog obrazovanja, neophodan je i čini prvi korak u kreiranju tih ciljeva. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Na član 4. amandman je podnela Svetlana Nikolić Pavlović.

Na član 4. amandman je podnela Jelena Mijatović.

Na član 4. amandman je podneo Veroljub Arsić.

Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, gospodine ministre, kad se već približavamo kraju rasprave u pojedinostima o vašem zakonu, da su ova gospoda iz DOS-a ostala još par godina na vlasti, evo koliko bismo mi imali vojnika i vojne tehnike – isto onoliko koliko vidite njihovih poslanika ovde u klupama. E toliko oni – čak nedostaju i ove nazovipatriote, koje strane ambasade uguravaju u Narodnu skupštinu – i svojim odnosom prema Narodnoj skupštini kao narodni poslanici pokazuju odnos prema građanima koji su ih birali i koji su sve nas birali, prema državi, prema državnim institucijama, prema građanima Srbije.

Njima verovatno ni sloboda njihove sopstvene zemlje ne treba, jer oni svoju sopstvenu zemlju ne smatraju svojom. Odrekli su se oni svega. Ako je mogao u tom uništavanju imovine da se neki dinar zaradi, super, ako je mogla neka provizija, ako je moglo nešto da se upropasti, ali da nekome od njih bude još bolje – to je bila njihova politika.

Da reforme Vojske nisu započete 2012. godine, Srbija danas ne bi bila u ovakvoj, mnogo boljoj političkoj i ekonomskoj situaciji nego što je bila tada. Svakako da je opšta reforma Vojske Republike Srbije i proglašavanje njene neutralnosti, istrajavanje na njoj neutralnosti i reformi Vojske zasluga, prvo, ministra Aleksandra Vučića, kada je bio 2012. godine, svih ostalih ministara do dana današnjeg i sadašnjeg predsednika Republike Srbije Aleksandra Vučića.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Na član 4. amandman je podnela poslanica Tanja Tomašević Damnjanović.

TANJA TOMAŠEVIĆ DAMNĀNOVIĆ: Zahvaljujem, poštovana predsednice.

Poštovani gospodine ministre sa saradnicima, kolege i kolegice narodni poslanici, amandmanom koji sam podnela na član 4. Predloga zakona o vojnom obrazovanju dodatno se definiše svrha posebnih principa vojnog obrazovanja, a u cilju sveukupnog razvoja Republike Srbije, s osvrtom na unapređenje pravosudnih institucija.

Zakonom o preuzimanju nadležnosti vojnih sudova, vojnih tužilaštava i vojnog pravobranilaštva iz 2004. godine nadležnosti ovih organa preuzeli su sudovi opšte nadležnosti, u skladu sa nadležnošću određenom zakonom kojim se uređuje stvarna nadležnost sudova i ovim zakonom.

Sekretarijatu u Ministarstvu odbrane, kao posebnoj unutrašnjoj jedinici Ministarstva odbrane, potčinjeni su Viši vojni disciplinski sud i Viši vojni disciplinski tužilac. Viši vojni disciplinski sud odlučuje po žalbama podnetim protiv odluka prvostepenih vojnih disciplinskih sudova, odlučuje o nadležnosti prvostepenih sudova u slučajevima kada su saizvršiocima disciplinskih prestupa, odnosno drugi saučesnici u prestupima na službi u vojnim jedinicama, odnosno vojnim ustanovama, za koje su u pogledu suđenja mesno nadležni različiti vojni disciplinski sudovi. Viši vojni disciplinski tužilac obavlja poslove koji se odnose na zastupanje optužbe pred Višim disciplinskim sudom.

Kao organizovana oružana sila, Vojska Srbije brani zemlju od oružanog ugrožavanja spolja, izvršava druge misije i zadatke u skladu sa Ustavom, zakonom i principima međunarodnog prava koji regulišu upotrebu sile. Uspešna realizacija ovih misija i zadataka nameće obavezu vojnoj organizaciji da obezbedi nesmetano funkcionisanje jedinica i ustanova, kao i izvršavanje namenskih zadataka. To je moguće obezbediti samo u slučaju kada se pripadnici Vojske u vršenju službe pridržavaju Ustava, zakona, podzakonskih propisa i pravila struke, odnosno kada su odgovorni.

Na kraju bih samo iskoristila priliku da pohvalim sve predloge zakona koji su stigli iz Ministarstva odbrane i da kažem da će ih SNS u danu za glasanje sa zadovoljstvom podržati. Hvala.

PREDSEDNİK: Na član 4. amandman je podneo Vladimir Petković.

Na član 4. amandman je podneo Nenad Mitrović.

Izvolite.

NENAD MITROVIĆ: Poštovana predsednice, gospodine ministre sa saradnicima, gospodo oficiri, dame i gospodo narodni poslanici, vojno obrazovanje se zasniva na posebnim principima koji proizlaze iz prirode vojne službe i organizacije i rada vojnih ustanova, uz poštovanje ljudskih prava i građanskih sloboda, uključujući zabranu svih vrsta diskriminacija.

Predlogom zakona u članu 4. predviđeno je šest posebnih principa vojnog obrazovanja, a to su: rukovođenje vojnoškolskim ustanovama; jedinstveno i integrisano planiranje; organizacija i poslovanje; posebna prava i

obaveze učenika, kadeta, odnosno studenata; poseban status vojnoškolskih ustanova u sistemu obrazovanja; obezbeđivanje kvaliteta i efikasnosti vojnog obrazovanja.

Članom 4. Predloga zakona predlaže se propisivanje posebnih principa vojnog obrazovanja i njihova harmonizacija sa opštim principima obrazovanja propisanim zakonom kojim se uređuju osnove obrazovanja u Republici Srbiji. Predloženo rešenje proizilazi iz prirode vojnog obrazovanja i potreba rada na poslovima odbrane i bezbednosti.

Kolege narodni poslanici, pozivam vas da u danu za glasanje podržimo Predlog zakona o vojnom obrazovanju. Hvala.

PREDSEDNİK: Na član 4. amandman je podneo Vladimir Orlić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo, potpuno su u pravu svi narodni poslanici koji su tokom današnje rasprave istakli da su mir i stabilnost neophodni uslovi za svaki napredak jednog društva, da je bez mira i stabilnosti u društvu nemoguće govoriti o bilo kakvom razvoju, koji jeste upravo intencija i ovog amandmana.

Naravno da je tu uloga vojske u jednoj državi od krucijalnog značaja. Kada ne postoji snažna vojska, odnosno kada se sistematski radi na tome da se njena uloga uruši, onda je nemoguće voditi autentičnu politiku, onda je nemoguće štititi interese tog društva koje je nekome povereno na staranje.

Kada se govori o odnosu prema državi koji je pomenuo kolega Arsić, on se, između ostalog, oslikava i u tom postupanju i odnosu prema Vojsci, ali i u vođenju bilo kakve suverene politike i staranju o zaštiti interesa države i društva.

Vi ste, gospodine ministre, danas postavili jedno pitanje – šta je neke ljude poput Dragana Šutanovca uopšte kvalifikovalo da se nađu u poziciji da se staraju o sistemu kao što je Vojska, šta ih je kvalifikovalo da se nađu u poziciji da se uopšte staraju o jednoj državi. Očigledno, nedostatak bilo kakve želje da se vodi autentična politika, očigledno sklonost da se slabljenjem Vojske oslabi mogućnost da se zaštite interesi države i društva.

Ali treba biti potpuno otvoren i jasan – to su stvari koje ti ljudi nisu ni krili. Sam Dragan Šutanovac je javno izjavio da politiku njegove Demokratske stranke u tom periodu uopšte nije formirala Demokratska stranka već je ta politika, citiram njega, „formirana spolja“. Osim toga, Dragoljub Mićunović izjavio je da su priliku da se nađu na svim tim silnim funkcijama i zaslužili time što su, kako je on kazao, njega citiram, „stranim ekspertima dali određene ruke da u ovoj državi rade sve kako je njima po volji“.

To dovoljno govori na temu zašto se dešavalo sve ono što se dešavalo i zašto je devastacija, koja je nažalost zadesila i našu vojsku i našu državu, bila tako duboka. Ali utoliko je jasnije zašto je dobro što smo danas u potpuno drugom pravcu...

(Predsednik: Vreme.)

I time završavam, gospodo predsednice.

... Zašto se više nikada nećemo porediti sa zlim vremenima DOS palanke do 2012. godine.

PREDSEDNIK: Hvala.

Na član 4. amandman je podneo poslanik Jovica Jevtić.

Na član 4. amandman je podneo poslanik Dragan Veljković.

Izvolite.

DRAGAN VELJKOVIĆ: Hvala, predsednice.

Uvaženi ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, predloženim amandmanom dodaje se stav 3. kojim se dodatno definiše svrha posebnih principa vojnog obrazovanja, a odnosi se na sveukupni razvoj Republike Srbije, s posebnim osvrtom na prava raseljenih lica.

U rešavanju nagomilanih problema ove ugrožene kategorije stanovništva naročito istaknutu ulogu ima Komesarijat za izbeglice i migracije Republike Srbije, kao posebna organizacija u sistemu državne uprave osnovana Zakonom o izbeglicama. Primarni zadatak Komesarijata je da obavlja stručne i druge poslove koji se odnose na zbrinjavanje, povratak i integraciju izbeglica i interno raseljenih lica. Poslove iz svoje nadležnosti Komesarijat za izbeglice i migracije vrši kontinuirano i u saradnji sa poverenicima za izbeglice i migracije u okviru lokalnih samouprava.

U vršenju ovlašćenja iz svog delokruga Komesarijat primenjuje različite zakone i propise, među kojima treba istaći Nacionalnu strategiju za rešavanje pitanja izbeglica i interno raseljenih lica. Rukovodeći se odredbama Nacionalne strategije, Komesarijat deluje u dva pravca. Prvi se odnosi na stvaranje svih neophodnih uslova i pretpostavki za povratak pre svega interno raseljenih lica sa Kosova i Metohije, u smislu stvaranja bezbednosnih uslova i pravne sigurnosti, a uz puno angažovanje relevantnih organa Republike Srbije i međunarodne zajednice. Drugi pravac odnosi se na stvaranje uslova za lokalnu integraciju rešavanjem osnovnih životnih problema izbeglica i interno raseljenih lica i njihovo osposobljavanje za samostalan i u odnosu na ostale građane ekonomski i socijalno ravnopravan život. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar Vulin.

Izvolite.

ALEKSANDAR VULIN: Dame i gospodo narodni poslanici, želim da vam se zahvalim, zaista, na ogromnom strpljenju i upornosti da proučite ove zaista obimne zakone i date svoje predloge, svoje amandmane.

Ono što je najbitnije i što bih želeo da izvučem iz ove rasprave jeste da se oseća zaista u čitavom društvu, pa i u ovom parlamentu, kada god se ne razgovara mržnjom i kada god pojedine partije ne dopuštaju sebi da jed zbog toga što više nisu na vlasti pretvore u politiku, da se govorilo dobro o našoj vojsci. Dobro se govorilo o našoj vojsci, o ljudima koji čine našu vojsku, o

predlozima kako da našoj vojsci bude bolje. Dobro se govorilo o tom važnom stubu našeg društva.

Kada razgrnete sve ove priče, koje su uglavnom lične i, kao što ste videli, po pravilu se odnose na direktora Gašića, mene ili predsednika Vučića, nema ozbiljne kritike za ove predloge. Ovo su dobri zakoni. Ovo su zakoni koji će pomoći pripadnicima Vojske, koji će pomoći budućim pripadnicima Vojske. Ovo su zakoni koji vode računa o svakom našem pripadniku. Lepo je znati da u Narodnoj skupštini postoji tako veliki broj ljudi koji vole svoju vojsku, koji vole svoju zemlju, koji su u stanju da budu tako strpljivi i uporni i da, i kada nema televizijskog prenosa, budu tu, da govore i da se trude da daju sve od sebe.

Želim da vam se zahvalim još jednom i, evo, da vam se obratim vojničkim rečnikom, vežbe se završavaju signalom za koji se kaže – signal „sunce“. Dakle, imate signal „sunce“.

PREDSEDNIK: Ne znam to da ponovim, ali zahvaljujem se poslanicima na današnjem radu.

Nastavak sednice je sutra u 10.00 časova. Hvala.

(Sednica je prekinuta u 18.15 časova.)